

82
C
C
Duke University Medical Center Library
Trent Collection

CHARLES L. DANA

Hans von Gersdorff—1551—Contemporary Color

Josiah Charles Trent, M.D.

Digitized by the Internet Archive
in 2016

<https://archive.org/details/regimensanitatis00arna>

REGIMEN SA=

nitatis cū expositione magistri Arnal-
di de Villanova Cathellano
Nouiter Impressus.

Verfahren

ca. 500

Incipit Regimē sanitatis Salernitanū excellētissimū pro cōserua
tione sanitatis totius humani generis putilissimū: necnō a magistro
Arnaldo de Villa noua Cathellano omniū medicorū uiuentiū gēma
utiliter: ac p̄m omniū antiquorū medicorū doctrinā ueraciter expo/
sitū: nouiter correctū ac emendatū p̄ egregiosimos ac medicine ar/
tis peritissimos doctores Montispefulani regentes. Anno. M. cccc.
lxxx. p̄dicto loco actu morā trahentes.

ANgloꝝ regi scripsit schola tota salerni
Si uis icolumē: si uis te reddere sanū
Curas tolle graues irāsci crede p̄phanū
Parce micro cenato parū: nō sit tibi uanū
Surgere post epulas: somnū fuge meridianū
Nō mictū retine: nec comprime fortiter anū.
Hæc bene si serues: tu longo tēpore uiues.

Iste libellus est
editus a doctōri/
bus Salernicis/
bus in quo inscri
bunt multa & di
uersa p̄ cōserua/
tiōe sanitatis hu/
manę. Et editus ē
iste liber ad usū

Regis Anglię. Et in textu lecto auctor ponit octo documēta gnālia
pro cōseruatiōe sanitatis: de q̄bus postea spāliter p̄ ordinē determi/
nabit. Primū ergo documētū est q̄ hō: sanus uolēs uiuere: debet ab
eo remouere graues curas. Nā curę exsiccāt corpora: ex quo tristificāt
spūs uitales: mō spūs tristes exsiccāt ossa. Et sub isto documēto etiā
cōprehēdi debēt tristicię q̄ sīlī corpora exsiccāt & infrigidant ma/
ciē & extenuationē inducūt: cor stringūt: & spūm obtenebrāt: inge
niū ebetāt: & rōnē īpediūt: iudiciū obscurāt: & memoriā obtūdūt.
Verūtāmē aliqui pingues & carnosi sunt spūs adeo nobiles & calli/
dos hūtes q̄ eis interdū bonū est tristari: ut spiritus calor ebetetur:
& corpus aliquualiter maceret. Secundū documētū est non irāsci.
Primo q̄ ira sīlī corpora exsiccant: cū ipsa summe singula mēbra
supcalefaciat. Nimia autē calefactio siccitatē inducit: teste Auic. i.

doc.iii.c.i. Secūdo q̄ ira p̄p feruorē cordis oēs actus rōnis cōfūdīt.
 Aduertēdū tñ est q̄ qdā frigidi sunt & maleficiati: q̄bus iterdū ira/
 sci p̄dest ī regimine sanitatis: ut ī eis calor exciteſ. Tertiū est parce
 uti potu uini: nimia. n. repletio uini somnolentiā pigriciā debilitatē
 mēbroꝝ: debilitatē stomachi: & multa alia his filia inducit: de q̄bus
 posterius magis patebit. Quartū est paꝝ cenare: q̄a nimia noctur/
 na repletio dolorē in uentre inducit: ac inquietudinē infomneitatē
 & angustia p̄t manifesta p̄3 expiētia: & iferius magis declarabit.
 Quintū est surgere post cibū sumptū: qd̄ facit ad digestionē: pro/
 pterea q̄ cibū sumptū facit descēdere ad fundū stomachi in quo ui/
 get uirtus digestiua. Sextū est nō dormire post prādiū: cuius docu/
 mēta postea tāgunt ī textu ibi. Febris pigricies. Septimū ē nō diu
 retinere urinā. Ex nimia. n. urine retentione aliqñ sequit̄ difficultas
 mingēdi: aut oīno phibitio a mictu: ut testat̄ Auic. xix. in trac. ii. c.
 de difficultate urine. Siſt ex nimia retentione fecali plura pueniūt
 nocumēta. Indurant̄. n. feces in intestinis p̄p cōtinuā suctionē ue/
 naꝝ miseraicaꝝ cū intestinis cōtinuataꝝ oēm humiditatē a fecib⁹
 sugentiū: & sic remanēt sicce. Difficilis exitus intestina oppilans: ad
 quā oppilationē p̄p uentositatē: reductionis phibitionē & aliaꝝ se/
 cum aceruationē sequunt̄ nocumenta in textu posterius posita: ibi
 Spasmus &c. Octauū est non fortiter cōprimere anū: ex hoc enim
 sequitur tenasmon siue exitus longaⁿonis. Vterius subdit autor q̄
 oīa ista debite cōseruans longo tempore sanus uiuere poterit.

¶ Autor ī hoc pas/
 su tangit tria reme/
 dia generalia pro cō
 seruatione sanitatis

Si tibi deficient medici: medici tibi fiant.
 Hęc tria. mens leta. reges. moderata dieta.

nature humane: & p̄cipue ipsoꝝ nobiliū. Primū est q̄ animus hoīs
 debet esse letus & gaudens: cū leticia siue gaudiū etatē floridā facit

hoiēm in iuuetute cōseruat: uirtutē cōfortat: uitā plongat: ingeniū
acuit. & ad singulos actus hoiēm abiliore reddit. Et debet istud gau
diū in regimine sanitatis cōueniēs eē tēpatū & nō excessiuū: qā ex
cessiuū sincopim & mortē inducit: & maxime gaudiū cōpetit his q
multū curant & sollicitudinibus destruunt. Et pōt in ipsis de nouo
acqri p usum cibi & uini delectabiliū & dimissione eorū q tristitiā
inducūt: & inhabitare cū sibi dilectis & filibus qbus uirtus cōfor
tatur. teste Auic. xi. in. c. de casu uirtutis subito sic dicēte. Et scias q
uirtus augmētā cibo & uino subtili cōueniētibus & odoribus bo
nis: ex trāquillitate & gaudio & dimissione eorū q cōtristāt & rixari
faciūt: & renouatione rerū amabiliū: & habitatiōe cū dilectis. Secū
dū est trāqllitas animi. Nobiles. n. pp nimis magnas & diuersas cu
ras quas habent plus ledunt ceteris paribus q qui mediocres sunt.
Inquietatio vō mētis somnū maxime impedit q nobilibus summe
utilis est: qui cōiter naturę sicce sunt: atq; colericę: quibus pmaxime
somnus est utilis. Tertiū est moderata dieta. i. moderata sūptio cibi
& potus. Nocumēta vō supflui cibi & potus postea dicemus.

Lumia mane manus surgēs gelida lauet aq.
Hac illac modicū ppat modicūq; sua mēbra
Extendat: crines pectat: dentes fricet: ista:
Cōfortant cerebrū: cōfortāt cetera mēbra
Lote: cale: ista: pranse: uel frigescē minute.

¶ In hoc textu au
tor ponit .vi. docu
mēta qbus cerebrū
cōfortat: & sūp
gula corpis mēbra:
Primū est: postq hō
de mane surrexerit

debet lauare oculos in aq frigida: mūdari. n. debēt ut ab eis remo
ueant imūdicie palpebris adherētes: & circa oculos existētes: ne ab
ipsis oculi corrodant. Et istud satis inuit Auic. in trac. ca. de reme
moratione cōseruationis sanitatis oculi: & rememoratione eorū quę
nocēt ipsi: ut dicit. Ex eis aut quę abstergūt oculū & acūt ipm est

submergi in aq̄ clara & apire oculū in ea. Et idem uult trac. iiii. c. de
cura debilitatis uisus dicēs. Et ingredi aquā clarā uiridē & submer/
gi in ea & apire ambos oculos in ea s̄m quāritatē qua possibile est.
Est ex eis q̄ seruāt sanitatē oculi & confortāt ip̄m & pprie ī iuuetute:
Causa aut̄ q̄re oculi magis debēt lauari in aq̄ frigida q̄ calida est: q̄a
unūquodq̄ cōseruatur suo simili: ut dicit Auic. in. i. c. i. Et ideo uult
Gal. in ter. canone illo. Calidiora calidioribus indigēt adiutoriis. fri/
gidiora frigidioribus: sed sic est. si oculi sunt frigide naturę: ergo po/
tius debēt lauari aq̄ frigida q̄ calida. Secūdū est q̄ hō debet lauare
manus: q̄a sunt instrumēta q̄bus mūdant̄ organa p̄ q̄ exeūt supflui/
tates cerebri: ut sūt aures: oculi: nares. Et ergo ob hoc manus debēt
esse mūde. Plus tñ debēt lauari in aq̄ frigida q̄ in calida: q̄a lotio ma/
nuū in aq̄ calida generat uermes in uentre: & hoc spāl̄r dūmō ma/
nus in aq̄ calida lauant̄ post sumptionē cibi: ut innuit Auic. xvi. in
trac. v. c. i. ubi agit de uermibus in uētre genitis. Et rō est: q̄a p̄ lotio
nem manuū in aqua calida post sumptionē cibi trahit̄ calor nālis
quo cōplet̄ digestio in stomacho ad extra: quare imperfecta sit dige/
stio: quæ potissima cā est uermiū. Tertiū est q̄ postq̄ hō surrexerit a
somno d̄z paulatim incedere siue se mouere. Cuius cā est ut supflui/
tates primę & secūde digestionū quæ sunt feces & urina descēdāt
& p̄parent̄ faciliori euacuationi. Quartū est q̄ postq̄ hō surrexerit
a somno d̄z extēdere manus & pedes & alia mēbra. Cuius cā est: ut
trahant̄ uitales spūs ad mēbra exteriora: & p̄ hoc subtiliantur spūs
cerebri. Quintū est q̄ debet crines pectere. Cuius cā est: ut aperian/
tur pori p̄ hoc capitis & exeant uapores cerebri derelicti post som/
num & subtilient̄ eius spūs. Vnde usus pectinis multū cōfert uisui
& maxime sensibus pdest. Vnde dicit Auic. iii. in trac. iiii. c. de cura
debilitatis uisus. Administratio pectinis sup̄ caput iuuatiua est &
confert pprie sensibus. q̄re oportet q̄ ministret̄ omni die multotiēs:

qm̄ attrahit uapores ad sup̄iora & mouet eos a parte oculi. Sextū ē q̄ hō d̄z mūdare & fricare dētes. Cuius cā est: q̄a imūdicies dētiū ē cā fotoris anhelitus: s̄l̄r a dētibz imūdis spūs imūdi eleuant̄ ad ce rebrū ip̄m pturbātes. Præterea cōmixtio limositatis dentiū cū ip̄so cibo ad stomachū missa est cā corruptiōis cibi in stomacho. Mo/ dū aut̄ cōseruādi sanitatē dētiū & bonitatē odoris eorū t̄git. Auic. vii. l. c. de cōseruatiōe dētiū sub his v̄bis. Et ex eo q̄ cōseruāt sanitatē dētiū est ut colluat̄ os in mēse bis cū uino in quo decocta est radix titimalli. Est. n. pueniēs ad ultimū ī faciēdo bonū odorē: & nō adue nit faciēti illud dolor dētiū. Vlt̄er⁹ autor ī ultimo uersu subdit aliq̄ p̄cepta gnālia. Primū est q̄ hō lotus stupha uel balneo d̄z se tenere calidū: q̄a tūc pori sūt apti: & sic de facili frigus posset subitrare: & magna nocumēta corp̄i inferre. Aliud est q̄ postq̄ hō sūpscrib cibū d̄z modicū stare: ut cib⁹ p̄fecte descēdat ad fundū stomachi in quo cōplet̄ digestio: deinde lente ābulet & nō fortiter: ne pp̄ motū fortē calor trahat̄ ad ptes exteriores: & p̄ hoc īpediat̄ cibi digestio. Aliud est q̄ hō frigidus debet cauere ne subito se calefaciat: sed paulatim. Mutatiōes. n. subite naturā ledūt. Oīa. n. extra naturā molesta sunt: ut dicit Gal. in cōmēto illius canonis s̄m multū & repēte.

¶ In hoc textu tā/ git autor quattuor nocumēta quæ pro ueniunt ex somno facto post prandiū.

Sit breuis aut nullus tibi sōnus meridianus
Feb̄ris: pigricies: capitis: dolor atq̄ catarrus
Hæc tibi proueniunt ex somno meridiano.

Quorū primū est q̄ ex somno meridiano solet sequi febris quod aliqui putant uerificari de febre pueniente ex oppilatione causam istius febris reddentes: q̄a tpe diei calor & spūs mouentur ad exte/ riora: & sic uirtus digestiua in die est debilis. Digestio enim perfe/ cta est quādo calor & spūs ad interiora mouētur: p̄pter quorū mo/

tū calor nālis incēdit. Et sic tps noctis est tps pfectiōis digestiōis. Indigestio.n.& cruditas humoꝝ est cā oppilatiōis: q̄ oppilatio ē cā febris: s̄m Aui.in.iiii.in pluribus passibus. Secūdū nocumētū ē pigricies: q̄ ex eadē cā uidet̄ oriri. Ex mā.n.indigesta & grossa: grossi eleuant̄ spūs: qui moti ad mēbra corpis grauedinē corpi: inducūt: quēadmodū spūs subtiles & leues leuitatē animi & corpis iducūt. Tertiū est dolor capitis: qui ēt ex eadē cā puenire ur̄. Ex cibo.n.idi gesto ī stomacho eleuant̄ grossi spūs cerebrū pturbātes: q̄ spūs sunt cā discoloratiōis ēt faciei qñ ad cutē mouent̄: q̄a ubi est mā grossa: necesse est qcqd ex tali mā dissoluit̄ eē grossū: ut inuit Gal. ī cōmēto illius amphorismi. Et q̄ crescūt sic inquiēs. Q̄ uicqd.n.de q̄libet re dissoluit̄: ei un̄ dissoluit̄ necesse ē ut assimilet̄. Quartū nocumētū ē catarrus: qui s̄līr ex eadē cā ur̄ oriri, s̄. ex reumate. Reuma.n.dī oīs fluxus materię de mēbro ad mēbrū in q̄cunq; pte corpis fuerit. sed s̄m q̄ ad diuersas ptes corporis fluit: diuersa sortiē noīa. Q̄ n̄.n.mouetur ad pectus. siue ad mēbra spūalia uidelz ad pulmonē: dī catarrus. Sed qñ fluit ad fauces siue ad colatoriū palati. dī brācus. Et qñ fluit ad nares dī coriza: ut habet̄ in istis uersibus.

Si fluat ad pectus dicatur reuma catarrus.

Ad fauces brancus: ad nares dico corizam.

¶ Præter tñ p̄dictoꝝ nocumētoꝝ cās narratas alię pñt assignari magis efficaces. Cā nāq; primū nocumēti. s̄. febris q̄ aliqñ est effimera: aliqñ putrida. est febris qdē effimere retētio fuliginū ī somno diurno: quaz̄ resolutionē uigilia facere cōsueuerat. quibus acruatis & spiritibus admixtis ī eis accēdit̄ calor extraneus causans febrē effimerā. Febris v̄o putride putrefactio humiditatū multiplicataꝝ ex somno diurno ad cor effumantiū. Secūdū v̄o. nocumentū. s̄. pigricia cōtingit pp̄ humiditates p̄ somnū diurnū retentas circa muscu

los cordas & iuncturas:qbus torpescunt & tarde redunt' ad solitos
motus. Tertiũ ṽo nocumentũ ex simili cã oriť .s. ex humiditatibus
& uaporibus p̃ somnũ meridianũ retētis:q̃ moti uersus caput & ce
rebrũ dolorẽ ingerũt. Q uartũ ṽo nocumentũ uidelz catarrus:quo
uľr omne reuma significat cōtingit p̃pterea q̃a uapores & fumi qui
undiq̃ p̃ cutẽ hora uigiliã resolui solēt in somno diurno ad caput
tendũt:ubi inspissati recidũt iterius reumatizãtes. Auic.aũt in.i.c.
fen.iii.do.ii.ca.ix.alia supaddit nocumẽta somni diurni.quorũ pri
mũ est gnãre egritudines humidas.ut guttas & paralises ex reten
tionibus humiditatũ q̃ de die magis resolui solēt.Secundũ est cor
ruptio coloris faciei p̃p humiditates aquosas urinẽ siles i sanguine
multiplicatas ex somno diurno:resolui solitas tpe uigiliã:q̃ ad fa
ciei cutẽ cũ sanguine expulse reddũt eã tumidã & declinantẽ ad ci
trinitatẽ. Tertiũ est gnãtio splenis.i.splenetice passiõis i dispositis
ad eã. Cuius cã est retentio humoris grossi melancolici in splene ex
somno diurno.sicut.n.iuuant uigiliẽ motũ & libeã trãsitum huius
grossi humoris p̃ cãnales strĩctos cũ calore diei uias apiẽte.sic som
nus ipedit maxime diurnus.cũ tũc instet hora p̃m plurimũ trãsitus
melãcolię p̃ cãnales suos.& maxime p̃ illũ cãnalẽ:q̃a splẽ transit ad
orificiũ stomachi grã puocatiõis appetitus p̃ quẽ splenis supfluitas
emũdari solet.Non.n.cõuenit ut de nocte puocet sed de die potius
appetitũ cibi.Q uartũ ẽ relaxatio neruorũ seu remolitio eorũ.Cuius
cã est phibitio resolutiõis humiditatũ quã facere solēt uigiliẽ diur
nẽ q̃ interius retente neruos imbibũt.Q uintũ est debilitatio appe
titus.Cuius cã est phibitio resolutiõis q̃ est prima cã famis:alia cã ẽ
repletio stomachi ex fumis uaporib⁹ & humiditatibus remollienti
bus & saturãtibz orificiũ stomachi.Sextũ est generatio apostema
tum.Cuius cã est:quia supfluitates per somnũ diurnũ multiplicare
colliguntur sepe in aliquo membro:& ipsum intumescere faciũt.

Et ulterius dī. Aui. q. duē de potioribus causis pp̄ q̄s nocet somnus diurnus sūt. prima qdē: q̄a cito interrūpit̄ p̄pterea q̄ calor diei trahit uersus exteriora calorē corpis. & eñ somnus ad iteriora. Vñ motus puenit agitatius. & iō cōsulit̄ tūc dormire uolētibus q̄ in umbra dormiāt: & i tenebroso loco. secūda vō p̄pterea q̄ reddit naturā stupidā & q̄si p̄teritā retrahentē se ab eo in quo erat. s. a digestionē cibi. Aduertēdū tñ est q̄ i somnus diurnus gnāliter uitupet̄ & nocturnus cōmēdet̄. ex diurno tñ ille minus uitupat̄: q̄a mane est usq̄ ad tertiā. s. ab ortu solis usq̄ ad tertiā post ip̄m. Iuxta illud hypocra- tis p̄nosticorū secūda dicētis. Sōnus ut moris est cōueniens & nālis ut noctē nō effugiat & diē nō ip̄ediat est laudabilis. cōtrarius vō est improbandus: minus tñ si a mane usq̄ ad tertiā tenuerit. Quāq̄ tñ somnus diurnus & meridianus intantū a primis medicinē inuento- ribus detestet̄. moderno tñ tpe nō oīs somnus diurnus est uitupan- dus: & p̄prie si in eo qnq̄ cōditiones obseruant̄. ut uult Bartrucius. Prima est ut sit cōsuetus: secūda ut nō sit illico supra cibū: tertia ut nō sit capite depresso: quarta ut nō sit longus: quinta ut nō fiat ab eo subito stupida & repētina expergefactio: sed morosa.

CIn hoc textu au-
tor ponit q̄ttuor no-
cumēta p̄uenientia
ex retentiōe uento/

Quattuor ex uento ueniūt in uētre retēto:
Spasmus: idrops: colica: uertigo q̄ttuor ista.

sitatis i corpe nro quorū primū est spasmus cuius cā est: q̄a uētofitas retenta sepe capit raptū ad iūcturas: & neruos ipsos replēs ex quorū repletiōe sequit̄ ipsorū p̄ctio q̄ uocat̄ spasmus. Et ab Aui. ii. in ca. de spasmō: spasmus sic diffinitur. Spasmus est egritudo neruosa: qua mouent̄ lacerti ad principia sua & inobediētes sunt in dilatiōe corū: Et iste spasmus ē duplex. Nā qdā est ex repletiōe i quo mēbrū abbreuiat̄ & igrossat̄ pp̄ rē impletē: sicut coriū aut corrigia cū est res

implens abbreviat & ingrossat. & iste spasmus fit subito: Alius est
ex inanitiōe in quo p̄hiſ lōgītudo & latitudo & minorat mēbrū p̄m
lōgū & latū: sicut in p̄gamento: cū apponit̄ igni fit p̄ctio p̄m longū
& latū: & iste spasmus fit paulatim. Secūdū nocumentū est ydropi
sis: quæ est morbus mālīs causatus ex re frigida plurima ingrediēte
& inflante mēbra aut loca partiū: in qbus regimē. i. digestio ciborū
fit & humorū: ut dicit Bartrucius. Ydropisis. n. nō generatur nisi cū
sanguis nō generat̄: ut dicit Gal. vi. particula amphorismoꝝ in cō
mēto illius. Emorroides sanāti antiq̄s. Et est triplex ydropisis. s. ypo
zacha: ascclites: & timpanites: & de timpanite intelligit̄ istud secūdū
nocumentū. Timpanite. n. ut dicit Bartrucius fit a mala cōplexione
frigida stomachi & epatis phibēte cibū trāsmutare in chilū & hu
morē benignū aut sanguineū: q̄re cōuertit̄ in rē uentosam quæ dū
nō expellit̄ p̄ eruſtuationē aut aliūde oppilatiōe uiaꝝ phibente uel
uirtute expulsīua: uel sequestratiua: seu supfluitatū debili existente
colligit̄ iter ciphac & mirach uētris & causat ydropisim. Tertiū no
cumentū est colica q̄ est egritudo multū dolorosa: facta in intestino
dicto colon: qd̄ est unū de intestinis grossis: quēadmodū yliaca est
egritudo dolorosa facta ī ītestino gracili dicto ylion: & fiūt iste egri
tudines sepe ex uētositate īclusa ī dictis intestinis. Quartū nocumē
tū est uertigo & est egritudo cū qua uī hoī q̄ oīa uoluant̄ in girū.
Cuius egritudinis cā est uētositas ad cerebrū mota q̄ pp̄ eius ī cere
bro motionē uertiginē facit. Et ista quattuor nocumēta cū qbusdā
aliis pulchre cōmemorat. Aui. xviii. i. c. de reb⁹ q̄ nocēt colicis dicēs.
Et scias q̄ retētio uētositatis multotiēs facit accidere colicā: p̄pterea
q̄ subleuat eā & reprimīt ipsam: ita ut aggreget̄ res una & q̄ facit
accidere debilitatē in intestinis. Et qñq; pducit illud ad ydropisim.
Et quādoq; generat tenebrositatē & uisus uertiginē ⁊ epilen siam.
Et quādoq; retinetur in iunctura: & facit accidere si num.

In hoc textu au / Ex magna cena. Stomacho fit maxima pena
 tor ponit unū docu / Ut sis nocte leuis. fit tibi cena breuis.
 mētū pro cōserua /
 tione sanitatis dicēs: q̄ hō ī cena d̄z esse sobrius & se nō multū cibo
 replere: q̄a nimia repletio nocturna inducit īpedimētū somni: tortio
 nē uentris: inq̄etudinē corporis pustulas in facie: grauitatē capitis in
 mane. & maliciā oris. Dubiū iā incidit utrū maior q̄titas cibi sit su
 mēda ī prādio q̄ ī cena. Pro cuius decisione aduertēdū est q̄, s̄m di
 uersitatē corpoꝝ: maior aut minor q̄titas cibi sumēda est in prādio
 q̄ in cena: q̄a corpa aut sunt in morbū decidētia: aut sub latitudine
 sanitatis. Si in morbū deciderint: aut cū humoris uicio aut sine hu
 moris uicio. Si sine humoris uicio: sic est magis cenādū. Cui⁹ rō est:
 q̄a nā in talibus solū est ciboꝝ digestionī intēta: nō aut supfluitatū
 maturationi: carēt. n. eis q̄ si cū humoris uicio patiant cōueniēti⁹ ē
 prādio maiore. uñ Aui. in. iii. in trac. v. c. de cura epilēsie. Ille cuius
 cōsuetudo nō tolerat ut semel reficiat⁹: diuidat cibū suū q̄ est minor
 refectiōe sua in tribus ptibus: & sumat duas tertias in prādio & ter
 tiā in cena post exercitium subtile rōne sic psuadet⁹: qm̄ illo tpe pro
 quo nā debilis iuuat⁹ in digestiōe calore solari uiuifico: & resoluūt⁹
 amplius supfluitates amplior sumēdus est: hoc aut magis fit in prā
 dio q̄ in cena: ergo &c. Prēterea in die calor uitalis adest solaris & lo
 cis digestiuius cū sit uitę principiū: q̄re ad digestionē diurnalē: tunc
 duplex opabit⁹ calidū: nocte v̄o nō. Et etiā nocte nā magis est circa
 supfluoz digestionē in talib⁹ intēta: nō est ergo īpediēda multa ci
 boꝝ exhibitioe: q̄uis. n. calor in plerisq; fortificet⁹ in nocte spirituū
 retractione & somni reductione nō tñ pōt huiusmodi calor duo: ut
 alimētū & supfluitates digerere. Cōuenit itaq; in his cenā breuiare.
 Si v̄o huiusmodi corpora sub latitudine fuerint sanitatis: aut sunt
 sufficiēter sana robusta supfluitatibus sensibilibus carentia: cū oēs

expellāt sua uia: ut athlete: & hos expedit cena maiorare. Tū qā nā
eorū nocte solū est digestioni ciborū intenta: & nō supfluoꝝ matura
tioni: cū illis fere careant. Tum qā solū robur corporis intendunt: qđ
& nocte acquirūt magis cum amplior fiat sanguificatio distributio
& spiritū in his generatio. Si autē corpa fuerint a dicto tēpamēto
& robore distātia: sicut sunt plurima usq; ī egritudinē nūc deueniē
tia: talia aut exercitant exercitatio forti continuo & uehementi: aut
nō: si sic: ut sunt uictū manibus q̄rentes: melius est eis prādiū sup ce
nā maiorare. Cuius cā est: qā alimētū nō solū expetitur pp nutrire:
sed pp humectare mēbra ac irrorare ne arescāt ex forti motu: & re
sistatur resolutioni caloris: pp qđ op3 plus cibi exhiberi in prādio:
neq; pp exercitiū talia corpora cessant ab eorū digestiōe: cū ita sint
cōsueti. Vfus. n. est res p̄ter naturā. Est & calor uehemēs pp exerci
tiū potens sup digestiōē in eis: pp quod uidemus eos ter in die cū
appetitu comedere & benedigerere. Si autē nō utant̄ forti & laborio
so exercitio cōtinue sicut p̄dicti: dupliciter illud euenit: qā aut solū
qñq; utunt̄ exercitio forti & laborioso & nō cōtinue: aut solū utun
tur exercitio debili. cū quo stat multiplicatio supfluitatū. si utant̄
exercitio plurimo forti & laborioso ppter occupatiōes necessarias
in uita & ad salutem: sicut ciuiles uiri q̄ plures circa bona fortunæ
negociātes ad salutē interdum exercitio forti & laborioso mouent̄:
& diu equitātes uel itinerantes: aut aliud quoddā fortius a consuetō
agentes exercitio: & his utilius est cenā sup prādiū amplius augere.
Cuius rō est: qā si tales prādiū augerēt cū nō sint cōsueti a deo forti
& laborioso exercitio agitari ut priores ipsorū: iā corrūperet̄ dige
stio: malorū humorū generatiua. Itē ppter motū supflūū calor horū
disseminatione est debilitatus: cuius quidē unitio quæ magis nocte
fit q̄ die potissima est fortitudinis & digestiōis causa: quare in cena
instante nocte alimentū amplius potest administrari. Itē isti prius

nō laborioso utebant^r exercitio:& sic corpus eorū humiditatibus ple
nū est:qbus & paruo cibo sufficiēter pōt resisti resolutiōi & exsicca
tioni factis p motū ī die occurrentē. Si vō paucis debilibus exerci
tiis & paruis occupationib⁹ in uita utant^r:p̄cipiēdū est ipsis melius
prādere q̄ cenare. Et declarat^r sicut istud nī corpibus nūc egrotātib⁹
apparuit. Cū. n. hi sunt debilis digestiōis: ut plurimū iuuant^r p calo
rē solis & lucē: ualde uiuificos: confortant^r. n. inde spūs pp suū sile.
Ipse. n. est lux: aut effigiē h3 lucis s̄m Aui. Iuuat^r etiā q̄a supfluita
tes: tūc melius expellunt^r poris aptis de die q̄ de nocte. Prēterea no
cte non op3 eos multo cibo sed pauco repleri: cū nā tūc intenta est:
magis circa digestiōē humorū crudorū: quos somnus h3 maxie di
gerere ac ad benignū reducere. Licet. n. nocte digestiua fortificetur
uirtus: nō tñ adeo q̄ ualeat cibū & supfluitates digerere. Aduerten
dū est insup q̄ in exhibitōe cibi maioris aut minoris ī prādio q̄ in
cena maxime seruādus est usus: q̄a cōsuetudo est res maxima in cō
seruatiōe sanitatis & egitudine curāda. Secūdo regiminis acutorū
qd' oñdit^r ex eo q̄ eius mutatio & maxime subita uehemēter est le
siua. Vñ Dama. Mutare cōsuetudinē nociuū est & molestū: & p̄ci
pue senibus. Et iō praeue cōsuetudines abolēde sunt: sed nō mox: eo
q̄ nā nō sustinet repentinās mutationes. Et sicut patet q̄ uniuersa
lius maiorādū est prādiū sup cenā. cū plurime egritudines sunt ma
teriales & plurima corpora lapsa. Si tñ solū semel in die comedat^r
melius est cibū in cena exhibere nisi oculi aut cerebrū patiant^r. tūc
enī melius est in prādio exhibere cū nō parū egrotātis nocet oculis
& cerebro. Vltērius circa textū est notādū q̄ nō solum repletio no
cturna: siue ī cena nocet stomacho. imo oīs repletio cibi generat. n.
oppilatiōes febres: putredines: apostemata: & leprā: q̄a est cā in dige
stionis: q̄ autē oīs repletio nocitiua est stomacho declarat Aui. xiii.
in trac. i. c. de rebus: quarū usu ledunt^r stomachus & intestina dicēs.

Ex reb⁹ magis inimicis stomacho est repletio: & pp illud nō auget corpus gulosi: qm̄ cibus eius nō digerit: q̄re nō crescit ex eo corpus. Ille autē q cibo abstinet dū tñ remanet aliqd appetitus eius auget: qm̄ stomachus eius bñ digerit cibū. Et sic ualde cauēdū est nē stomachus torqueat & multū grauet ex cibo: ita ut anhelitus angustietur: & pulsus uelocite^r: & silr repletio nauseatiua & fastidiū inducens: multū est euitāda: & spāl^r ex malis nutriētibus. Nā si fastidiū sit ex grossis nutriētibus: pueniūt iūcturae dolores & renū: & podagra & grossicies splenis & epatis & regulariter egritudines flegmaticae & melācolice. Et si fastidiū sit ex nutriētibus subtilibus pueniūt febres acute & maligne: & apostemata multū acuta: igit^r euitāda est repletio nauseatiua: nō igit^r tñ est comedendū: qn stomacho maneat aliqs locus uacuu^s: nec ex toto d3 desideriu sopiri: sed retineri debēt aliq reliquie appetitus: & hoc spāl^r obseruādū est in hñtib⁹ appetitū fortē. Sunt. n. aliqui quorū appetitus nāliter multū sopitus est: & isti forte debēt plus comedere q̄ appetūt.

CIn hoc textu ponuntur aliqua praecepta quae homo facere cupiens uiuere necessario debet obseruare ante sumptionem cibi.

Tu nūq̄ comedas stomachū nisi noueris añ.
Purgatū uacuūq; cibo quē sumpseris ante
Ex desiderio poteris cognoscere certo
Hec tua sunt signa subtilis in ore dieta

Quorū primum est q homo nō debet sumere cibum nisi nouerit stomachū suū esse purgatū a malis humorib⁹ quod fit per uomitū expellendo humores putridos & malos in eo existentes: q̄ si sumeretur cibus praedictis malis humoribus in stomacho remanentibus ex cōmixtione taliū humorū cū cibo: cibus sumptus corrumpere^retur. Secundū praeceptū est: q homo nō debet sumere cibū de nouo nisi p̄senserit cibum sumptū in stomacho suo fore dige-

stū & ab eo euacuatū: q̄a nihil est deterius in humano corpore q̄ in
tromittere cibū sup ali ū qui non est digestus: sed digeri incipit. Nā
supassumptus cibus prioris digestionē incohata īpedit. Et digestio
prioris aū cōplebit̄ q̄ trāsiens ad epar p uenas miseraicas ducet secū
cibū supassumptū indigestū: uñ crudi humores ī corpe multiplica
bunt̄. Vltorius ī textu ponunt̄ duo signa euacuatiōis stomachi a ci
bo p̄assumpto. Primū est desiderīū certū. i. uera fames. Et pro intel
lectu istius sciēdū ē q̄ duplex ē fames. s. uera & mēdosa. Verā Ga.
describit. ii. Amphorismorū ī cōmēto illius canonis ubi dicit. Indi
gentia nō opz laborare. dicēs. Certa fames est cū hō cibo indiget: uñ
īmensus sequat̄ appetitus. Sed mēdosa fames est cibi appetitus cor
pore nō indigēte. Et sic ut uera fames sit ex cōstrictione & corruga
tione uenarū officij stomachi p̄cedentibus a succione mēbroz inani
roz cibo indigentiū. sic mēdosa fames solet ab his fieri q̄ stringūt
& rugāt orificiū stomachi mēbris cibo nō egentibus: ut ab actū fri
gidis stipicis aut acetosis. Et istius signi & secūdi p̄cepti p̄cedētis cō
memorat Auic. in. i. doctri. ii. ca. de eo qđ comedit̄ sic inquit. Opor
tet p̄terea ne aliq̄s comedat nisi post desiderīū: neq̄ in hoc tardet̄ cū
desiderīū ebullierit. i. forte fuerit nisi mēdosū fuerit. ut ebriorū desi
deriū: & hñtiū fastidiū: qm̄ tollerare famē stomachum putridis re
plet humorib⁹. Et postea eodē cap̄lo dicit: Et neq̄ ipse neq̄ oēs q̄ sa
nitatē hñe uolūt aliqd comedāt nisi desiderīū fuerit certū & stoma
chus & supiora ītestina a priō nutriente euacuata fuerint. Qđ. n. in
corpe existit deterius ē si nutriēs supnutriēs qđ nō ē digestū mittet̄.
Secūdū signū qđ significat sup certo desiderio siue certa fame ē sub
tilis dieta p̄cedēs. i. parua admīstratio cibi: qñ. n. illā sequit̄ fames si
gnificat̄ esse certa & v̄a. Sciēdū est insup q̄ in una & eadē refectiōe
pessimū ē sil̄ multos & diuersos cōiūgere cibos: ut carnes & pisces
uel pullos & porcū: & postea plōgare tēpus in comedendo: q̄a pri

mus cibus iā-digeri incipit cū aduenit ultimus:& sic ptes cibi dissimiles fiūt in digerēdo:sic q̄ p̄assumptē prius digeste sunt q̄ postremo sumpte sue digestionis mediū attigerint:uñ sit q̄ qdā corrūpūt alias.Et istud inuit Aui.in.i.doc.ii.c.de eo qđ comedit dicēs.Et nihil qđē deterius est q̄ diuersa nutrimēta simul adiūgere:& post hoc in comedēdo tps plōgare:cū.n.postremū nutriēs aduenit primū iā incepit digeri:nutriētes ergo ptes i digerēdo nō similanē. Sciēdū ē tñ q̄ plōgatio in comedēdo moderate facta fere una hora:gfa bonę mastigatiōis & trāsglutitionis est laudabilis & plurimū cōferēs ad cōseruationē sanitatis:q̄a pfecta cibi mastigatio cū morosa trāglutitione siue ingluuie est ueluti media digestio:s3 mala mastigatio uel digestionē cibi impedit uel uehemēter retardat:sed plōgatio in comedēdo cū interlocutionibus & pausis duabus uel tribus horis est plurimū nociua:& sequunt ex ea nocumenta prænarrata.

Perfica:poma:pira:lac:caseus:& caro salsa.
Et caro ceruina:leporina:caprina:bouina.
Hæc melancolica sunt infirmis inimica.

¶ In hoc textu tan-
gunt decē cibi siue
alimēta melancoliā
generatiua aut infir-
mis inimica. Quo-

rū primū est comestio p̄ficor̄:de qb⁹ Gal.ii.ali.c.xix.dicit q̄ & horꝝ succus & qđ uelut caro facile corruptibilis est:& oīno qđē prauus: q̄re non op3:sicut qđē est post aliud alimentū offerre:corrūpunt.n. supnatātia. Meminisse aut op3 huius qđ cōe in oībus:q̄cūq̄ caco- chima humida lubrica & facile subire potētia:pp hoc op3 ipsa comedere priora alijs:sic.n.ipsa celeriter subeūt:& illis uia faciūt:ultimo aut sumpta simul corrūpūt & alia.Et ita p3 q̄ istud dictū d3 intelligi de p̄ficis comestis post cibū aliū:q̄a ipsa sumpta ante cibum bona sunt stomacho uentrē lenientia atq; appetitū puocātia.Iuxta illud Auic.ii.cano.c.de p̄ficis:dicētis.Matura sunt bona stomacho:

& in eis est uirtus faciendi appetitū cibi. Et subdit Auic. Et oportet
qdē ut nō comedant post aliū cibū: qm̄ corrūpunt post cū: sed p̄ce/
dāt añ cibū. Siñ Serapion ī aggre. c. de eis: auctoritate Diascoridis
ait: matura ex p̄scis sunt bona stomacho & molliūt uētrē. Immatu
ra vō stringūt: & qñ desiccantur stringūt fortius: & decoctio siccoꝝ
qñ. s. bibiē phibet fluxū humiditatū ad stomachū & uentrem: & qñ
trita sup locū puluerizant uñ fluit sanguis abscondēt eū. Et h̄ p̄ræ/
narrata habeāt iuuamēta: q̄a tñ humorē generāt putrefactibilē: no
citiua sunt infirmis: & maxime qñ indebite sumunt. Et sunt p̄sca
frigida in primo gradu & humida in secūdo. Secūdu est pira siue
comestio piroꝝ. Et cā eius est: q̄a pira & generalr oīs fructus recens
nō coctus replet sanguinē aquositate buliēte in corpe: & sic p̄parāt
sanguinē ad putrefactionē: & p̄ cōsequēs nocēt egris. Pira siñr ut di
cit Auic. ii. cano. c. de eis: a p̄prietate inducūt colicam: Ipsa tñ inter
ceteros fructus multos impinguāt: p̄pterea porci ex ipsis piris im
pinguant plusq̄ ab aliqb̄ aliis fructibus. Et q̄a pira uētositatē gene
rant: & sic inducūt colicā. Vfus h̄z q̄ pira & alii fructus uentositatē
faciētia cū carnatiuis. i. uentositatē expellētibus comedūt: uel possu
mus obuiare nocumēto ipsoꝝ supbibēdo uinū uetus odoriferū: &
meliora pira sunt q̄ magis odorifera sunt: & magis dulcedinē par
ticipātia: & ēt meliora sunt decocta q̄ cruda: & p̄nt decoq cū aniso
feniculo & zuccaro. Tertiū est comestio pomoz: de q̄bus dicit Aui.
.ii. cano. c. i. q̄ assiduatio comestionis eoꝝ facit euenire dolorē ner
uoz. Et poma ēt malā hñt p̄prietatē in generādo uētositatē in secū
da digestiōe: q̄re nocēt egris: & ēt p̄p similem cām illi q̄ dicta est de
piris. Et ista dicta de piris & pomis maxime intelligēda sūt de ipsis
crudis & nō de ipsis coctis. Et nedū isti fructus ab infirmis sunt ui
tādi: imo oēs fructus iplētes sāguinē aquositate ebuliēte: ut fructus
recētes: quoz succus in humano corpe ebullit sicut mustū: & succus

fructuū ebuliūt exterius in uase:& hoc pp calorē solis dereliētū in
eis cū maturabant. Isti. n. fructus pp ebulitionē succi eorū pparant
sanguinē ad putrefactionē: licet pro hora q̄ sumunt iuuamētū prę/
stent humectationis. Et de hac cā Auic. febricitātibus phibuit fru/
ctus maxime recētes in. iiii. trac. ii. c. vii. dicēs. Et oēs fructus nocent
febricitāti cū ebulitiōe sua & corruptiōe in stomacho. Quartū est
comestio lactis. Cuius cā est: q̄a lac de leui corrūpit: & in fumū aut
acetositatē cōuertit i stomacho imūdo: sicut ut plurimū est stoma/
chus febricitātis febre putrida: & ergo febricitātibus febre putrida
nō cōcedit. Et sīr est malū hñtib⁹ dolorē capitis & siticulosi & plu/
ribus aliis: de q̄bus loq̄t Ipocras. v. pticula amphorismoꝝ: ampho/
rismo illo. Lac dare caput dolētibus malū & c. Verū est tñ q̄ in aliq̄
bus passionibus cōuenit sicut i ptisi & ethica & aliq̄bus aliis put ē
dicit Ipocras amphorismo iā allegato: & ēt inferius aliqd dicet ibi.
Lac ethicis sanū & c. Et l3 lac in p̄dictis passionibus uitupe: In sa/
nis tñ laudabile est: & hoc si in stomacho & epate bñ digerāt: tūc. n.
intestina lauat sua aquositate: & mūdificat butirositate sua: humo/
ribus uenenosis repugnat: mēbra humectat: caseitate sua uulnera pe/
ctoribus iuuat & pulmonis gutturis renū quoq̄ ītestinoꝝ & uesice
morsurā acutoꝝ humoꝝ in intestinis mitigat: quia uisceribus inui/
scatur: & humoꝝ phibet morsum. Præterea cōuenit lac corporibus
tēpatis: quoꝝ stomachus mūdus est a colericis & fleumaticis humo/
ribus. In his. n. lac bñ digestū multū dat nutrimētū: laudabilē san/
guinē generat carnē augmētāt: totū corpus laudabiliter humectat:
exteriora pulchra facit, ut refert ysaac in dietis uilibus. Et ibi ēt au/
toritate Ruffi dicit q̄ lac bibētes ieiunos esse oportet & bibat cali/
dum cū exeat ubera: neq̄ aliqd comedat quousq̄ digerāt: & labor
& nimius motus caueat. Non est tñ quiescendū oīno a deambula/
tione sed deambulandū est suauiter quousq̄ in stomachi fundum

descēdisse sentiat. In distēpatis vō corpibus lac nō cōuenit. In calidis. n. corpibus cito mutat in fumositatē & colerā. In frigidis vō in acetositatē & putredinē. In stomacho etiā imūdo lac nō cōuenit: q̄a in eo corrūpit. Circa electionē aut lactis sciēdū est q̄ magis eligendū est lac mediocre in uia nutrimentī & nō subtilissimū sicut lac camelī aut ēt asininū neq; pinguisimū & grossissimū: sicut lac uaccarū & pecudū. Eligēdū est igit lac capre: nō. n. h3 tñ aquositatis sicut lac camelī qđ nō est aptū ad nutriendū rōne nimie humiditatis: sed uētris subductiuū: nec h3 tñ pinguedinis & grossicieī seu caseitatis & unctuositatis sicut uaccarū & pecudū qđ pp grossiciem & unctuositatē est uenarū oppilatiuū: uentositatū generatiuū: & difficiliōis digestiōis quā sit necessariū in regimine sanitatis. Eligat igit lac capre nō nimis ppinq̄ partui: nec nimis distātis a partu nō pinguatīs: nutrice ī bonis pascuis & ī tpe quo repiunt meliora pascua. Quintū est comestio casei & pōt intelligi de oī caseo maxime tñ de ueteri. Cuius rō est: q̄a caseus recēs est frigidus & humidus & grosse substantiæ & difficilis digestiōis & oppilatiuus & lapidis gnātiuus & nō multū cōpetit uia cibi ī regimine sanitatis: Et caseus uetus ē calidus & siccus pp sal. facit cibū digeri & difficulter digerit parū nutrit & male: ī stomacho nocet: & nimis desiccāt: & minus cōpetit q̄ recens. Et si aliq̄s caseus est medius inter nouū ueterē & uiscosum & frāgibile durū & mollē: & parū declinās ad aliquale dulcedinē: nō nimis salsus: nō lachrymosus: cū icidit saporis delectabilis & boni odoris: cuius ī stomacho mora nō diuturna ex bono lacte cōuenienter factus sufficiēter unctuosus: talis utiq; caseus bonus est: & inter alios magis est diligēdus: & post cibū sumptus nō multa quātitate: multa vō quātitate stipatus in uia cibi uniuersaliter est malus: stomachū grauās & inobediens digestiōi: & oppilatiuus: & lapidis in renibus: & humorū grossorū in corpore & uentositatū generatiuus.

Solū igit̃ ille caseus est bonus quē dat auara manus. Sextū est caro
falsa. Caro. n. falsa siue sole siue fumo exsiccata cuiuscunq; generis
aut aīalis fuerint generat sanguinē grossū & melācolicū: & p cō/
sequēs nocet infirmis; nec est cōueniēs sanis. Et istud inuit Aui. ii. in
doc. ii. c. xy. in fine dicēs. Et exēplū spissi pauci nutrimēti mali chi
mi. i. mali humoris est caro solita. Septimū est caro ceruina: q̃ sīl̃r ē
sanguinē melācolicū generās. teste Rasi. in Almāfore. c. de aīalibus
siluestribus & domesticis. Octauū est caro leporina q̃ sīl̃r sanguinis
melācolici est generatiua. Dicit. n. Rasis de ea loco p̃all. Ipsa. n. plus
aliis melācolie gnātiua est. Et de ista ēt dicit Isaac in dietis uniuersa/
libus q̃ nō cōuenit ī uia cibi: sed solū ī uia medicine. Et est sciēdū
q̃ ista caro leporina & sīl̃r ceruina cū puenerit ad antiq̃tatē simpl̃r
sunt euitāde. si tñ aliquo mō cōueniant meliores sunt iste carnes cū
partui sunt p̃pinq̃: ut siccitas eorū obtēpet̃ ab etate: & ēt sunt euitan
de: nisi sint pingues: nā ex ea pinguedine obtēpat̃ siccitas. Nonū est
caro caprina. Decimū est caro bouina: q̃a iste carnes ēt sunt carnes
melācolice. Nā Isaac in dietis uniuersalibus de eis dicit. Caro capri
na & bouina sunt pessima dura in digestiōe tarda: & digesta grossū
generāt sanguinē & melācolicū. Et Aui. ii. cano. de carne caprina di
cit. Caprina vō nō est bona multū: & eius humor fortasse est malus
ualde. Et sub istis ēt intellige carnē hircinā & uaccinā quæ peiores
sunt p̃dictis carnibus. s. caprinis: & bouinis. Nā de eis dicit Aui. ii.
can. c. de carne. Et caro uaccina & ceruorū hircorū siluestriū & ma
gnarū auiū facit euenire febres q̃rtanas. Et de carne uaccina adhuc
dicit q̃ caro uaccina plurimū nutrimēti est grossa melācolica gene
rās egritudines melācolicas. Et ulterius dicit q̃ caro uaccina gene
rat leprā. Et de carne hircina dicit q̃ est mala absolute. Quia iā tex
tus locutus est de carnibus uitādis: & maxie aīaliū q̃drupedū. Vidē
dum est ulterius de carnibus aīaliū q̃drupedū. Et q̃a circa electionē

carniū aīaliū q̄drupedū ꝑtrouerſia uť iter auctores medicīne. Qui
dā.n. dicūt carnes porcinas eē meliores ſicut Gal. & qdā alii. Alii vō
dicunt q̄ carnes edinas eſſe meliores: ſicut Raſis Auic. & Auer. licet
Auer. v. colliget iponat Aui. q̄ dixerit carnes porcinas eē meliores:
qd̄ tñ nō dicit auctoritate ꝑꝑria: ſed auctoritate chriſtianorū. alii vō
laudāt uitulinas ꝑꝑ aliis. Secūdū eſt q̄ electio & melioritas carniū
aīaliū q̄drupedū pōt multipliciter attēdi. Primo mō ex pte maioris
nutrimēti & irrefolubilioris & carnib⁹ humanis ſilioris. Et iſto mō
caro porcina cæteris eſt melior. Primo ꝑꝑ maximā ſilitudinē quā
h3 cū carnib⁹ humanis: teſte Gal. iii. alimētorū ubi dicit: porcine at
carnis ſimilitudinē ad hoīes addiſcere: eſt ex eo q̄ qdā comederunt
humanas carnes ut porcinas nullā ſuſpitionē hñtes ꝑꝑm guſtū ipſa/
rū & odorē. Et Auic. ii. cano. c. de ſanguine ait. Sanguis hoīs & ſan
guis porci ſunt ſimiles in omni re: ita ut qdā fuerūt q̄ uēdebāt car/
nē hoīs ac ſi eſſet caro porci: & occultatū fuerat illud uſqꝑquo inuē
ti fuerūt in ea digiti hoīs. Et iſtud idē ſentit ſatis Auerro. v. colliget
c. de carne. Secūdo q̄a caro porcina ualde nutritiua eſt. Nam dicit
Gal. iii. alimētorū. Omniū edibiliorū caro porcorū ē maxime nutri/
tiua: & huius expiētiā euidentiffimā hñt athlete. Et poſtea eodē libro
ait: porcorū carne nullum aliud amplioris nutritimēti hēbis ſumere.
Tertio q̄a generat alimētū ſtabile fortiter reſiſtēs reſolutioni. Et iſta
fuit mens Galieni multis paſſibus ubi nō parū ꝑꝑfert porcinas car/
nes ceteris carnibus. ſ. in octauo de ingenio: ubi dicit. Ceteris carni
bus porcina laudabilior eſt ſi porcus mōtana incoluerit: poſt porcū
edus. Et ſilr ī qnto teraputice ubi dicit. Q̄adrupedū caro laudabi
lior eſt porcina ī calore & humiditate tēꝑata. eiꝯqꝑ; cibus plurimus
& ſanguis ab ea generatus oī melior eſt ſanguine. Et iſtud ueritatē
h3 de carne porcorū nō antiquorū: q̄a eorū caro indigeſtibilis eſt: nec
iuuenū: ſiue lactentiū: q̄a caro eorū humidiffima eſt: ſcd etate medio

criū: puta unius anni uel duorū tā domesticorū quā siluestriū. Veri/
fili tñ estimandū est q̄ porci siluestres sunt domesticis meliores: q̄a
carnes porcorū domesticorū sunt plus debito uiscosiores. Et de car/
nib⁹ porci siluestris siue apri di. Aui. ii. can. c. de carne. Christiani vō
dixerūt: & q̄ eos imitant⁹ q̄ melior caro siluestris est caro porci silue/
stris. nā cū hoc est leuior carnib⁹ domestici porci: est fortis nutrime/
ti & plurimi: & est uelocis digestionis: & est melior q̄ esse pōt in hye/
me. Et ex isto ulterius sequit⁹ q̄ p̄dicte carnes porcine multū lauda/
biles sunt corpibus iuuenibus sanis & fortibus. laborātibus nō di/
sp̄sitis ad oppilatiōes: & his qui impinguari q̄rūt: q̄a talia corpora
indigent plurimo nutrimento & difficulter resolubili. Et ergo dicit
Ra. in Almā. c. de uirtute carniū. Caro vō grossa multū laborātibus
cōueniēs est: subtilis vō his qui p̄dictis sunt q̄rii conuenit. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qđ comedit⁹ dicēs. Exercitati prae/
terea & multi laboris magis sunt tollerātes nutriētia grossa: alio mō
pōt attēdi melioritas & electio carniū ex pte tēpate cōplexiōis earū:
facilis digestiōis & sanguinis ex ipsis generati tēpantiā. ut. s. illa ca/
ro dicat⁹ melior q̄ tēpate est cōplexionis. facilis digestionis sanguinē
generans tēpatū in caliditate & frigiditate subtilitate: & grossitate.
Et isto mō caro edina est melior & laudabilior ceteris. ut uult Ra/
fis Auic. & Auer. Nā dicit Rasis in Almā. c. de aīalibus siluestribus
& domesticis. Edina caro est tēpata nullā in se hñs maliciē admix/
tionem q̄ l3 tēpatū generet sanguinē: laborātibus tñ nō cōgruit. cui
nulla alia caro p̄ferēda est. Nō est. n. adeo debilis ut ex ea uirtus mi/
nuat⁹: neq; eius nutrimentū adeo multū est & grossum ut ex eo pue/
niat repletio. & grossus generet⁹ sanguis. Sanguis quoq; q̄ ex ea gene/
ratur iter subtilē & grossum: ac iter calidū & frigidū existit. Et ista
caro nō cōuenit multū laborātibus. sed iuuenibus tēpatis exercitio
mediocri utētibus: q̄a ista caro generat sanguinē forti exercitio uel

labore faciliter resolubilem: licet nō exercitio mediocri. Et sicut quoad istā intētionē caro edina īter carnes domesticas. Ita caro capreoli inter carnes siluestres ē melior. Et post istā carnē edinā plurimi medicorū sicut Ra. & Auer. ponūt carnē arietinā. Et dicit Auer. y. colliget. c. de carne: q̄ est hęc opinio maioris ptis medicorū p̄ter gali qui abominat̄ carnes arietū. Et uī sibi: q̄a caro uitulorū est melioris nutrimentī quā arietina. Et forsan gali. hic attēdit melioritatē nutrimentī ex eo qđ est plurimū nutrire: & nutrimentū dare magis irrefolubile: qđ magis uī cōuenire carnib⁹ uitulinis quā arietinis: cū arietine magis humide sint. Tercio mō pōt attendi melioritas & electio carniū ex pte minoris uiscositat̄ & melioris odoris earū. Et sic carnes uituline sūt meliores alijs carnibus. Et istud inuit Auer. v. collet. c. de carne dicēs. Et carnes uitulorū sunt bonę carnes: ideo q̄a nō hñt illā uiscositatē frigiditatē & siccitatē quā hñt carnes bouinę ueteres: & carnes earū sunt magis odorifere alijs carnibus: & q̄tū est in hoc meliores sunt carnibus edinis: q̄a in carnibus edinis manifestat̄ qđā muſcillago. i. uiscolitas añq̄ coquant̄: sed carnes edinę sunt meliores uitulinis: q̄a meliores generāt humores. Et ex isto p̄ qđ nō est tanta cōtrouersia inter auctores medicinę sup electione carniū q̄ta prima facie apparet. Notandū est insup q̄ carnes aīaliū siccę cōplexionis meliores sunt circa partū q̄ distātes multū a partu: ergo edi & lactētes uituli meliores sunt hircis & bobus: q̄a siccitas primæ ætatis humiditate corrigit̄. Sed carnes aīaliū cōplexiōis humidę sunt meliores distātes a partu. & circa partū deteriores: q̄a sua nimia humiditas p̄cessu ætatis exsiccātis. s. iuuetutis corrigit̄ aut tollit̄: & ab humiditate primæ ætatis crescit. Et iō iuuenes castrati arietes. s. unius anni sunt meliores & minus uiscoli lactētibus agnis: & porci unius āni uel duorū meliores lactētib⁹ porcellis. Et ergo bñ dicit Auī. iii. c. de regimine eius qđ comedit̄. Oportet aut ut cibus supple sanitatis

cōseruatiuus sit tales quales sunt carnes:& pprie carnes edor & uituloꝝ lactentiū paruor & agnor aīaliū. Et ex istis oībus ꝓcludit ꝓ carnes hircor capraz & arietū & boū & porcor atiquor:& spālꝛ nō castrator & porcelloꝝ lactētiū & agnor lactētiū nō sunt multū cōueniētes in regimine sanitatis: sed carnes uituloꝝ iuuenū & arietū aīaliū & porcor duor annor uel unius ēt castror sufficiēter cōueniētes sunt esui ī regimine sanitatis. Et est diligēter notādū ꝓ carnes declinātes ad siccitatē debēt elixari: & declinātes ad humiditatē debēt assari: ut earū humiditas tēpet: & iō carnes cuniculoꝝ & leporū ceruor uituloꝝ & caprioloꝝ debent elixari: & carnes porcelloꝝ & castrator arietū assari: elixatio. n. obrēpat siccitatē. Et ex hoc patet ꝓ in tpibus & cōplexionibus humidis magis cōpetūt carnes declinātes ad siccitatē ut assent. In tpibus siccis & cōplexione & etate siccis magis cōpetunt carnes declinantes ad humiditatem.

Oua recentia: uina rubentia: pinguia iura.
Cum similia pura nature sunt ualitura.

¶ In hoc textu ponunt tria alimēta q̄ in modica quātitate multum nutriunt.

Quorū primū ē oua recētia: q̄a sūt de his q̄ in modica q̄titate multū nutriūt: ut inuit Auic. ii. can. c. de ouis. Et idē uult. iiii. in. c. i. ubi dicit: nutriēs vō paruę q̄tītatis: & multi nutrimēti sunt oua & galloꝝ testiculi. Et illud idē in multis aliis locis repetit. Circa electionē ouor sciēdū ē oua ꝓ gallinar & ꝓdicū & faseanor iuuenū & pinguiū sūt bona in sanitatis regimine: & aliis ouis simplꝛ meliora: un oua paruula lōga sūt bona. un filia ꝓs bꝛi iubet pro lege teneri. Q d bona sint oua cādida lōga noua. amplius oua tremula. i. ꝓ decoctio nē aliq̄liter inspissata: ut in manu tenētis in cortice suo uideant tremere: sunt meliora duris & sorbilibus: & sunt multi nutrimēti: & facilis & bonę digestiōis: & generāt sanguinē maxime cordi ꝓportio.

nabilē, uñ cōualefcētibus senibus & debilibus maxime cōueniūt: & maxime uitella, uñ Auic. in trac. de uirib⁹ cordis uult q^d uitella ouoꝝ aīaliū bonę carnis sicut gallinaꝝ p^rdicū & fāseanoꝝ: licet nō sint medicina cordi: multū tñ cor cōfortāt. Et postea subdit q^d cito in sanguinē cōuertunt^r: & post cōuersionē paucā hñt supfluitatē: & generāt sanguinē subtilē & clarū: & ergo maxime cōfortāt cor generādo sanguinē ei p^rportionabilē. Et ulterius dicit q^d multū ualēt in dissolutione substātię spūs & diminutiōe sanguinis cordis. Sorbilia vō oua facilis sunt digestiōis: & leniūt pulmonē: & pectus: uentrē lubricant: & minus nutriūt quā tremula. Dura vō oua p^r decoctionē facta ad digerēdū sūt difficilia: & nutrimētū exhibēt grossum: & tarde a stomacho descēdēs: & tarde penetratiuū. Notādū ē insup q^d ex diuersitate p^rparationis: ouoꝝ esse acgrit^r in eis bonitas uel malicia: aut. n. sunt assata: aut elixa: aut frixa: aut in iure sunt cocta. Assata elixis grossiora sūt: & ad digerēdū duriora: q^a focus substācialē eorū humiditatē desiccāt: Et fiūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt^r: aut in testis frāgunť. In testis fracta peiora sūt aliis. Illa autē q^d cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt^r duobus fiūt modis: aut iter cineres ponūt tota: aut sup carbōes p^rtim discoopta: quæ i cinerib⁹ ponunt^r tota sūt peiora: q^a cū calor foci circūeat: fumositates retinet: discoopta sup carbones posita fumositatē emittūt: & mūda fiūt. Elixā i aq^a meliora sūt q^d assata: q^a aq^a humiditas calori foci i humiditate desiccāda repugnat. Et fiūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ elixant^r: aut infra aquā frāgunť. Cū corticibus peiora sūt alijs: q^a cortices p^rhibēt dissolutionē fumositatū & grossifici. In aq^a fracta calor aq^a tēpate penetrat: & grossificiē suā subtiliat: & fert si bi grauitatē sui odoris. uñ hmōi laudabiliora sūt ceteris oī. ceteris peiora sūt: q^a pessimos generāt humores: & sūt in stomacho morātia fumositatē & corruptionē inducētia: & fastidiū faciētia. In

iure cocta iter afflata: & in aq̄ fracta sūt mediocria. Et ista colligunt
ex Isaac in dietis uilibus. Sciendū est ēt q̄ ouū diuersificat sūm eius
partes cōponētes. Nā uitellū in caliditate tēpatū existit: albumē vō
frigidū est & uiscosū dure digerit: & sanguis ēt ex eo generatus nō
est bonus. ut hī ex Rasī. iiii. Almā. c. de uirtutibus ouorū. Et sicut oua
p̄dicta. s. gallinarū p̄dicū & fāseanorū sūt cōueniētia ī regimine sa
nitatis: ita oua anatū: anserū: structionū: & similiū uolatiliū minus
cōueniētia sūt ī regimine sanitatis: uel simplr cuitādā. Secūdū est
uinū rubeū. Pro quo sciēdū est q̄ uina diuersificant ī colore. Nā q̄
dā sunt alba: q̄dā rubea clara: q̄dā citrina: & q̄dā nigra. Vina. n. alba
debiliora sunt ceteris: minus calida & minus nutritiua. ueq̄ sūt mi
nus ledētia caput & magis urinæ puocatiua & apitiua. Quod sūt
debiliora ceteris. p3: q̄a sūn Gal. sup. i. can. iiii. parte regiminis acu
torū. Debile uinū est qd̄ minus calefacit & minus replet caput: cum
ergo uina alba minus calefaciunt & minus replent caput ceteris: ut
patebit debiliora erūt ceteris. Quod at̄ uina alba sūt ceteris minus
calida: p3 p Gal. in cō. illius can. iiii. parti. regiminis acutorū: de uino
etenī albo dicentē. Nō est possibile alicui ex uinis albis ut calefaciat
calefactiōe uehementi. Et postea subdit. Vinū aut̄ albū est minoris
calefactiōis oībus uinis. Et istud est ueq̄ cōparādo uina eiūsdē terri
torii adinuicē: & nō aliter: qm̄ uina rubea & ruffa gallicana nō sunt
ita fortia: nec ita calida: sicut sunt multa uina alba quæ repiunt ī
alijs territoriis. Debet igit̄ fieri cōparatio inter uina eiūsdē mane
riei & territorii. Quod aut̄ sint ceteris minus nutritiua p3 p Gal. in
cō. illius amphorismi secūde particule amphorismorū: facile est re
pleri potu q̄ cibo dicentē. Vinū. n. aquosum subtile atq̄ albū usua
liter aq̄ est uicinū & illius uirtuti uicinā adnutriendū: uñ urina p
uocat: nec corpus inde nutrit̄. Et sūl ī cō. illius amphorismi eiūsdē
particule. Eorū q̄ nutriunt̄ dicit Gal. uinū aquosum nimis dat cor

pori nutrimētū:cuius liquor est sicut aq̄ subtilissima & color albus.
qđ aut nimis ledūt caput p̄ Auic.in.i.doc.ii.c.de regimine aq̄ & ui
ni dicētis. Vinū ŷo albū & subtile calefactis est melius:nō.n.capitis
efficat dolorē:sed fortasse humectabit:& capitis dolorē alleuiabit.
Et idē etiā uult Gal.in cō.illius cano.iii.p̄ticule regiminis acutor̄.
Potus aut̄ dulcis:rō aut̄ q̄re minus ledūt caput ē:q̄a minus fumosa
& uaporosa sunt ceteris:qđ aut̄ magis sunt urīnē puocatiua & ap
tīua:p3 p̄ Ipo.in cano.illo.iii.parti.regiminis acutor̄ de uino etenī
albo dicētē. Sed trāsitus eius. s. uini albi ī uescā ē facilior q̄ cuiusli
bet alterius potus:cū quo ēt uim apitīuā hīe dinoscit̄. Et ex hoc tex
tu sequit̄ q̄ ista uina alba subtilia plus cōueniūt q̄ alia uina calefa
ctis:siue a nā sicut colericis & sanguineis nālībus siue ab accidētē
sicut calefactis ex ira uel mora in sole. Et sīlīr magis cōueniūt studē
tibus:qui debēt uti uīno nō turbāte cerebrū:& sīlīr cōueniūt hñtib⁹
cerebrū debile:siue nālīr siue accidētaīr: q̄a hñtes cerebrū debile ex
forti uino facīlīr inebriant̄. ut habet Auic.in.i.loco p̄alle. Et ergo si
uti uelint uinis fortibus necesse est ea fortiter limphare. Et sīlīr cōue
niūt hñtibus epar calidū & stomachū calidū & habitātibus in re
gione calida:q̄a calida uina in istis facerēt estuationē. Vina ŷo ru
bea clara sicut beluacēsia calidiora sūt ceteris.ut uult Gal.cō. illius
cano.sup Alman. De uino etiā albo. ubi dicit. Verūtñ cuius calefa
ctio ex uinis ē uehēmēs:cuius color est rubeus clarus. Et ista uina ēt
nutribilia sunt ceteris:ut habet Gal.in cō.illius amphorisīmi p̄allī.
Facile est repleri. ubi dicit. grossum ŷo & rubeū uinū nutribilius ē
ceteris:implens corpora cito obnoxia inanitioni. Et circa istud est
intelligendū q̄ uina rubea dicunt̄ nutribilia eo q̄ plus eor̄ ī sub
stātia mēbroz cōuertit̄. Vina tñ nigra pñt dici nutribilia p̄ter
q̄a cōstantius dāt nutrimētū:& tardius a mēbris resolubile. Et
mō dicit Gal.in cō.illius amphorisīmi p̄alle. Eor̄ qui nutriunt̄ q̄

na grossa & rubea nutribiliora sunt quā aquosa minus tñ quā nigra. Et isto mō ē intelligit dictū Isaac in dietis particularibus ubi uult q̄ uinū nigrū plus nutrit q̄ rubeū. Et ista uina rubea magis ledūt caput quā alba & minus urīnē sunt puocatiua. & hinc est q̄ ista uina q̄a fortia sunt hñtibus debile cerebrū nō cōueniūt: ut dictū ē: sed bñ cōueniūt hñtibus forte cerebrū: cū forte cerebrū uapores eleuatos ad ipm nō suscipit. ut dicit Auic. in. i. cap. p̄alle. & circa istud est sciendū q̄ ingeniū hoīs fortis cerebri magis clarificat & acuit si bibat uinū bonū quā si nō biberet. ut uul Au. in. c. i. p̄alle. & rō est: q̄a ex bono uino plusq̄ ex quocūq̄ alio potu generant & multiplicant spūs subtiles clari & puri. & inde est qđ theologi cōtēplari soliti circa altissima bona uina diligūt: & s̄m Aui. ibi. Ista uina ualēt hoībus frigide cōplexiōis & fleugmaticis. Talia nāq̄ uina corrigūt lapsū frigiditātis cōplexiōis & apiūt oppilatiōes euenire solitas frigidis fleugmaticis: & digerunt fleugmata coopantia ad cōuersionē eorū in sanguinē: & digerunt facili: & cito penetrāt & p̄bēt alimētū mūdū & spūs plurimos. Vina vō citrina minoris calefactionis sunt q̄ rubea clara. ut uult Gal. i. cō. illius cano. p̄al. de uino etenī albo. maioris tñ calefactiōis sunt q̄ alba. & ergo magis sunt caput ledentia q̄ alba. ut uult Gal. in cō. illius cano. p̄alle. Potus autē dulcis: Et ista uina etiā minus nutritiua sunt q̄ rubea. magis tñ q̄ alba. Et apud quosdā ista uina etiā uocant alba. Et hinc est q̄ aliq̄ dicunt q̄ uina alba cito calefaciūt multū. Vina vō nigra sunt minoris calefactionis q̄ citrina. & ergo ē minus ledūt caput q̄ citrina. Sed q̄a tardioris descēsus sunt in uentrē: & minus urīnē puocatiua q̄ alba. magis ledūt caput q̄ alba. ut h3 Gal. in cō. illius ca. p̄all. Potus atē dulcis. Et s̄m Aui. uina etiā plus nutritiua q̄ alba. & citrina minus tñ q̄ rubea. p̄dictū est. Terciū est sorbilia facta ex iuribus carniū. & maxime ex brodio pullos. Talia. n. brodia naturē humanē sunt amica

ex quo facillime in sanguinē sunt mutabilia:& bonū sanguinē generāt.& maxime dū fiūt ex simila.i.ex subtilissima parte farinę:qa simila & maxime tritici multū nutritiua est:& bonum nutrimentū affert.ut hñi pōt ex Ra.in Almā.Et ista tria ponit Auic.ii.in doc.ii.sum.in.c.xy.in fine.ubi dicit. Exēplū subtilis multi nutrimenti boni chimi.i.humoris est ouoꝝ uitelli & uinū & aq̃ carnis. Et ex isto cōcludit̃ q̃ ista tria sunt de genere naturā humanā maxie cōfortatiū.

¶ In hoc textu tā-

gunt̃ duodecim res
corpus humanū nu
trietes ac impingua
tes: quaz̃ prima est
triticiū.i.panis ex tri

Nutrit & ipinguat triticū:lac.cafeus infans
Testiculi:porcina caro cerebella:medulle
Dulcia uina:cibus gustus iocūdior:oua
Sorbilia:maturę ficus:uuęq; recentes.

tico.de quo dicit Aui.ii.can.c.de pane.q̃ ipinguat uelociter & maxime de frumēto nouo.Ra.ŷo in Almā.de tritico dicit. Triticiū tēperamēto uicinū est:l3 caliditati parę attineat. Quod autē pōderosius & solidius inuenit̃ maioris est nutrimenti.Oībus quoq; hoībus aliis granis p̃ficiēs magis p̃priū inuenit̃.Sāguis ēt ex eo generatus omni sanguine q̃ ex aliis generat̃ granis tēpatior est.Et sequenti.c.dicit.Panis q̃ ex tritico fit pluribus hominū cōuenientior est. Circa electionē at̃ tritici sciēdū est.q̃ electio eius pōt sumi uno mō ex pte substātię ipsius.alio mō ex pte p̃parationis eius.Electionē at̃ eius ex pte substātię ipsius ponit Aui.ii.cano.c.de frumēto dicēs. Melius ē istud qđ est mediū inter duriciē & raritatē.magnū.pingue.recēs.i.nō nimis antiquū.planū.qđ est inter rubedinē & albedinē.frumētū ŷo nigrū mali est nutrimenti.Rasis ŷo supaddit pōderositatē eius sup electiōe eius. Circa electionē ŷo eius ex parte p̃parationis eius: sciendū est q̃ oīa q̃ sunt ex farina tritici frixa tarde a stomacho deŷcēdūt.generāt grossos humores.opilāt uias epatis:augmētāt sple-

nē:& generāt calculū multū nutriūt si digerant. Triticū vō elixū ē
cibus grauis & indigestibilis. sed si digerat: fortiter nutrit & robo-
rat uirtutē. Sed triticū sub forma panis bñ fermētati & assati in cli-
bano moderato igne est electus cibus. Et oīa ista colligunt ex Gal. i.
ali. Secūda res est lac: Et pōt illud intelligi de lacte ebutirato quod
apud medicos adohohe dī:& apud cōes balbuca: balbuca. n. recēs si
comedať cū pane recentis: siue calido & iposito maxime impinguat:
pōt ēt intelligi de lacte caprino qđ ēt multū nutrit de quo prius la-
tius dictū est ibi: pfica poma pira: tertia res est caseus infans: siue re-
cens: de quo dicit Auī. ii. can. c. de caseo: qđ est nutritiuus & impin-
guatius. Et l3 caseus recēs nutriat & impinguet. in regimine tñ sa-
nitatis nō cōuenit: qā sequunt ex eo nocumēta prius dicta ibi: pfica
poma pira. Quarta res testiculi:& illud maxime intelligēdū est de
testiculis galloꝝ impinguatorꝝ: de qbus Auic. ii. cano. c. de testiculo
dicit: qđ sunt ualde boni nutrimenti & pulchri:& .iiii. in. c. i. c. i. de eis
dicit qđ in modica q̄titate multū nutriūt. Et pōt istud ēt intelligi de
testiculis porcoꝝ multū pinguiū nōdū coeūtiū: sicut porcoꝝ caro:
quæ alioꝝ aīaliū q̄drupedū melior existit:& hoc quo ad hoc qđ est
nutrimentū p̄bere maius irrefolubilius corpori humano filiū: sic ēt
& porcoꝝ testiculi respectu testiculoꝝ alioꝝ aīaliū q̄drupedū:& est
hoc diligēter notādū qđ testiculi aīaliū puectoꝝ i qbus est iā fermē-
tatū semē & generatū nō sunt boni nutrimenti: sed testiculi aīaliū iu-
uenū adhuc nō coire potētiū qbus adhuc nō est sperma fermētātū:
sunt satis laudabilis nutrimenti si bñ digerant:& de istis ēt intelligit
dictū prius. Quinta est caro porcina: de cuius electione & effectu
satis ample dictū est prius. ibi pfica: poma: pira. Sexta est comestio
cerebri: pro quo sciēdū est qđ cerebrū est stomacho malū nausea/
re: & uiciniū appetitus:& grossi humoris gnātiū: ueꝝ est tñ qđ si
digerat alimētū dat corpori notabile: sed nullo mō comedi de/

bet post alios cibos: bonū autē est q̄ cū origano uel calamēto uel cū aliq̄bus obtēpantibus eius uiscositatē & frigiditatē ī q̄bus sit uirtus incisīua & calefactīua parēt: Et cauēdū est qđ si comedat qđ primi tus affet sup carbones: & est aduertēdū qđ nō cōfert illis q̄bus frigi de solēt aduenire egritudines: sed bñ hñtib⁹ cōplexionē calidā: ut uult Rasis in Almā. & de uirtutib⁹ mēbroꝝ aīaliū. Et breuiter parē cōuenit ī regimine sanitatis: sed aliqñ bñ cōuenit uia medicīnē. sicut cerebrū capreoloꝝ cōueniēs est cōtra uenena: & cōtra morsum uenosoꝝ: & cerebrū leporis cōtra tremorē: & s̄m quosdā. cerebrum pulloꝝ & caponū ad memoriā & subtiliationē ingenii cōferūt. Cir ca electionē tñ cerebroꝝ sciēdū est q̄ meliora eoꝝ sunt cerebra uo laticiliū. & pprie montanoꝝ: & ex cerebris q̄drupedū cerebrū arietis deinde uituli. ut uult Aui. ii. cano. c. de cerebro. Septima est medullē quæ multi sunt nutrimenti si bñ digerant. put dicit Aui. ii. cano. c. de medulla. & ē facile in sanguinē cōuertit. hoc tñ malū faciūt q̄ deiciūt appetitū atq; nausēā inducūt. Et ergo Aui. docet eas come dere cū pipib⁹. Et ē aliq̄ eas pparāt cū citoniis & pastillis: ut faciūt lecardi. Et pro electiōe earū dicit Aui. q̄ cōueniētior est medulla ui tuloꝝ & cerui. deinde thauri: & postea capraz. deinde ouīū. Et s̄m aliquos medullē thauoroꝝ iuuenū & pinguiū multū cōueniētes sūt. Octaua est dulcia uina de q̄bus posterius dicet ibi: sunt nutritiua. Nona est cibus gustu iocūdior: q̄a talis maxime nutrit: Iuxta illud Ipoc. ii. pte amphorismoꝝ dicētis. Parū deterior cibus & potus de lectabilior qđē meliorib⁹ magis delectabilis est appetēdus. Et Gal: in cō. illius ait. Omnis. n. cibus sapidus in quo q̄sq̄ delectat cū acci pit a stomacho cōplexus retinet: & cū magna delectatione digerit plus q̄ qlibet alius q̄ fit abominabilis: fugit uñ uomitus fastidiū in flatio rugitus generās. Et hinc est q̄ aliq̄ melius ualēt cū malo cibo q̄ cū bono: q̄a maiorē delectationē hñt in malo. Decima est ouā for

bilia q̄ in modica q̄titate ēt multū nutriunt. de q̄bus ēt dictū est su-
pra ibi. Oua recētia. Vndecima est ficus maturē q̄ pp suā dulcedinē
multū nutriūt & īpinguāt. Circa istud sciendū est q̄ l3 nutrimentū
sic nō existat ī robore nutrimentī carnis: & granorū. est tñ uehemētio-
ris roboris q̄ nutrimentū omniū fructuū: ut uult Aui. ii. ca. c. de ficu-
bus. Et ibidē ēt dicit q̄ ficus est nutritibilior ceteris fructibus. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit̄ dicens q̄ inter fructus
fructus magis nutritiui & filiores & p̄pinqores carnib⁹ in nutriēdo
sunt ficus & uue ualde maturē & dactili. Circa electionē vō earum
sciendū est q̄ p̄m Aui. ii. can. c. i. de ficub⁹. Melior est alba q̄a lenior.
deinde rubea siue citrina. & deinde nigra. Et q̄ uehemēter matura ē
melior ē & p̄xima ad hoc ut noceat. Itē humide & recētes ficus ma-
gis & uelocius nutritiue sunt q̄ sicce & citius trāseunt de stomacho
ad epar: & magis humectant epar & magis lenificāt q̄ sicce: sicce vō
sunt minus inflatiue & magis stomacho cōuenientes q̄ humide de
siccis dicit Aui. loco p̄all. Sicca qd̄ in suis opationibus est laudabi-
lis. uerū sanguis ex ea generatus nō est bonus: & pp hoc facit pedicu-
los: uerū si sit cū nuce tūc eius chimus. i. humor fit bonus: & post nu-
cem cū amigdala. Et postea dicit q̄ administratio sicce cū ieiunium
adeſt. est mirabilis iuuamēti in apiendo uias cibi. & p̄prie cū nuce
& amigdala. cū tñ ei⁹ nutrimentū cū nuce sit plus quā cū amigdala.
Et cōueniunt utreq; ficus in hoc q̄ in ipsis est inflatio & lenificatio
& expulsio supfluitatū ad cutē & puocatio sudoris & remotio aspi-
tatis gutturis: & mūdificatio & lenitio pectoris pulmonis & canne
eius aptio oppilationū epatis renū & splenis. Duodecima res ē uua
recēs. i. uua dulcis & bñ matura. Pro quo sciendū est q̄ uua est tri-
plex. Nā qdā est imatura & acerba: & fit ex ea agreſta. & ista ſtrin-
git uentrē & colerā rubeā reſremit atq; sanguinē. & multū ualet in
fluxu uentris colerico: alia est matura uiridis & recens: ex q̄ fit uinū.

Et ista spāl'r qñ est alba:& sine nucleis & cortice uentrē laxat:& cē/
 teris fructib⁹ plurimi & melioris nutrīmēti existit sicut & ficus:mi
 noris tñ nutrīmēti ē q̄ ficus.ut h3 Auic.ii.can.c.de uua. Verū ē tñ q̄
 uentositatē generat & inflatiōes uentris dolorē.Et si remanserit per
 duos dies uel tres post collectionē suspēsa donec cortex detume/
 scat melius nutrit & minus laxat:nec tñ inflat.Et hñtes stōachū ple
 nū cibo & imūdū malis humoribus nullo mō comedāt uuas & spe
 cialiter recētes:& sine arillis:uelociter.n.in stomacho imūdo corrū
 punt:& in stomacho pleno cibus:q̄a nimis cito digerunt:& nō pote
 runt exire de stomacho post eaz digestiōē pp cibū nōdū digestū:
 q̄re tunc in stomacho corrumpunt:& aliū cibū corrūpūt. Et simi/
 liter ē intelligendū est de aliis fructibus laxatiuis:& si aliquis uelit
 sumere uuā uiridē & recentē bonū est q̄ primitus infundat in aqua
 feruenti p horā.& deinde ponat in aquā frigidā: & post sumatur.
 Ra.ŷo in Almā.de uua recenti:& spāl'iter dulci.dicit q̄ cito corpus
 impinguat:& augmētat erectionē uirgē.& ulterius dicit q̄ illa uua
 quæ est subtilioris corij.i.corticis citius descēdit a stomacho:illa ŷo
 quæ grossioris tardius. Alia est uua sicca:quæ passula uocat:& ista
 licet ponat & numerat iter equalia:parū tñ calliditati attinet:& bñ
 nutrit ꝑm Ra.lo.ꝑall'.& confortat stomachū & epar ꝑm Auic.loco
 ꝑall'.& opilationes remouet.Et dī q̄ epar impinguat ex eis:& ma
 xime si mudent ab arillis.Et sic tex.prēdictus pōt intelligi de uua
 matura recenti:& de uua sicca quæ passula dicitur.

C In hoc textu po
 nunt q̄ttuor genera
 lia qbus uina ꝑbāt.
 Primū est odor:ui
 num.n.boni odoris

Vina probant odore:sapores:nitorem:colorem:
 Si bona uina cupis:hæc qnqꝑ ꝑbant in illis
 Fortia:formosa:fragrantia:frigida:frisca.

sive redolens multiplicatiuū est spiritūū subtilium. Et ꝑm Cōstā.y.

theoricę bñ nutriti:& bonũ sanguinẽ generat:uinũ vò fetidũ abomi-
nabile est naturę humanę spūs grossos melancolicos generās:& pñ.
Cōstā.v.theoricę malũ sanguinẽ & capitis dolorẽ ex malo fumo ca-
put ascendere generat.Gal.vò.iii.regiminis acutorũ cō.i.loquens de
diuersitate uinorũ ex odore dicit q̃ ex uino boni odoris est melioris
chimi.i.humoris.& pñ illud est multitudo quę implet ex eo caput:
q̃ est:quia est subtilius & calidius Q uod aut̃ ex eis est mali odoris
pñ maliciã chimi generati ab eo erit paucitas lesionis eius i capite:
qd̃ est:q̃a est frigidius & grossius:Illud aut̃ cui penitus nō est odor
nō facit oĩno aliqd̃ accidere in capite:quia est uehemẽter grossum.
Secundũ est sapor.sicut.n.cibus sapidior melius nutrit:& melius a
stomacho amplectit̃.ut dictũ est in sñia p̃cedentis ita & uinũ.Circa
istud tñ sciẽdũ est q̃ uina in sapore diuersificant̃:qd̃a.n.sũt dulcia:
aliis nutritibilia grossum sanguinẽ faciẽtia:& uentrẽ humectantia
ad digerẽdũ dura & sitim gñatiua. Alia sunt p̃otica siue stiptica sto-
machũ cōfortantia:uentrẽ cōstip̃atia:p̃c̃tori & suę p̃rinentię.s.pul-
moni & cãne eius nociua:intestinis cōgrua:ad digerẽdũ dura:alia
sunt acerbã q̃ sũt diuterica.i.urinę puocatiua:grossos humores nō
generãtia:sed dissoluentia:alia amara minus calida.ut h̃z Cōstā.v.
theoricę. Tertiũ est nitor siue resplendẽtia q̃ indicat sup̃ subtilitate
uini:& sic ex cōsequenti sup̃ subtilitate spiritũ ex ipso generatorũ.
Quartũ est color.Ex pte.n.coloris uina diuersificant̃ in nutritiõe:
Vina.n.rubicũdiora ceteris paribus magis nutritibilia sunt albis:&
ideo plus cōueniũt macris quã alba.alba tñ plus cōueniũt pingui-
bus.Et de ista diuersitate uini:ex colore dictũ est prius ibi.Oua re-
centia.Deinde i textu ponunt̃ qñq̃ sp̃alia qbus pbat̃ bonitas uini.
Primũ tangit̃ cũ dī.Fortia.Fortitudo.n.uini cognoscit̃ ex effectũ.
Vinũ.n.forte est qd̃ calefacit corpus uehementer replens caput pñ
Gal.cō.i.iii.pti.regiminis acutorũ.Istud.n.uinũ maxime spiritũ ẽ

multiplicatiuū & multū nutritiuū. Caueāt tñ ab illo nisi sit limpha /
tū q sūt debilis cerebri: qa magna effumatio ab ipso ad cerebrū ip /
sum pueniret: & ipm lederet. Secūdū tāgīt cū dī formosa. Vinū. n. /
formosū: siue pulchrū: qa cū maiori appetitu sumit' melius digerit' /
& melius nutrit. Tertiū tāgīt cū dī fragrātia. Vinū. n. fragrans siue /
bñ redolēs maxie cōfortatiuū est: & spirituū subtiliū generatiuū. /
ut dictū ē. Quartū tāgīt cū dī frigida. Nā uinū d3 eē frigidū quo /
ad tactū. nō āt quo ad effectū. Vinū. n. calefactū cū sit rarius & sub /
tilius citius inebriat: neruos debilitat. & caput ledit nisi in modica /
q̄titate sūptū fuerit. Quintū tāgīt cū dī frisca. Vinū. n. bonū d3 eē /
friscū: siue leue. qđ spumādo sonū facit & h3 spumā tenuē de facili /
labilē: & in medio existēte: siue qñ ī eo mouent' athomi. Vinū. n. nō /
istius dispōnis pēdulum dici d3: & maxime si nō sonat uel corpora /
athomalia nō hēat: uel d3 dici debile uel limphatū si spumā hēat cū /
magnis ampullis: uel ad latus cippi spuma diu maneat.

Sunt nutritiua plus dulcia candida uina.

¶ In hoc textu po /
nit' unū documētū
de uinis. Et est q̄ ui

na cādida & dulcia ceteris paribus uel nutriūt reliqs uinis. Et istud /
uoluit Cōstā. loco pālī. & idē uult Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini /
ubi dicit. Vinū quoq; grossum qđ est dulce. est melius illi q uult esse /
pinguis. Et rō est qa uina dulcia uehemēter a mēbris attrahunt' pp /
eorz dulcedinē: cui nā cōgaudet. nā dicit Aui. ii. can. trac. i. c. iiii. opa /
tiones aut' dulcis sunt digestio & lenificatio & multiplicatio nutri /
mēti: & nā diligit ipm. & uirtus attractiua attrahit ipm. Et licet iste /
textus uerificet' de omni uino dulci: eligibile est tñ uinum moderate /
dulcedinis. & nō dulce in summo: sicut uinū qđ uulgo muscadellū /
siue muscadetū dī: qa tale corrūpit sanguinē. Cuius rō est: qa natura /
rapit auide tale uinū a stomacho ad epar prius q̄ digerat' qđ ī eo est

utile chilificationi & añq̄ maturet̄ eius supfluitas: pp̄ delectationem
eius: maximā in cōnaturalitate dulciū: & sic replet sanguinē aquosi
tate indigesta: ex q̄ reddit̄ aptus ebullitioni & putrefactioni. Et istud
etiā intelligendum est de aliis cibis dulcibus in summo: Pro maiori
noticia sciēdum est q̄ ex usu uini dulcis aliorū nutrientiū dulcium
tria timent̄ nocumenta: & maxime his q̄ ad ea p̄ni sunt. Primū est
fastidiū p̄pterea q̄ dulcia suis caliditate. & humiditate leniūt & ap/
planāt orificiū stomachi inducētia illic dispositionē p̄riā inanitioni
& corrugationi q̄ sunt cā famis. Secundū est uelocitas inflāmatio/
nis cor̄: & cōuersionis in colerā. nā res dulces cōuenientissime sunt
in gnātione colere. Et pp̄ hoc mel plus oībus rebus generat colerā:
qm̄ ip̄m est dulcius oībus rebus: & post ip̄m uinū dulce: ut h3 Gal.
in cō. illius can. iii. parti. regiminis acutorū. Mentē leuius pcutit. Et
hinc est q̄ inducit sitim: nec cōuenit febricitātibus: nec ēt colericis.
ut ibidē dicit Gal. Tertiū est opilatio epatis & splenis: q̄a dulcia tra/
hunt̄ ab eis cum fece pp̄ magnā delectationē quā h3 eis: & maxime
epar añq̄ digerāt: q̄re illic leuiter inducunt opilatiōes: coopante ad
hoc substantia grossa: in qua fundat̄ sapor dulcis s̄m Aui. ii. cano.
trac. i. c. iii. Et hinc est q̄ uinum dulce minus est urinę puocatiuū q̄
alia uina. Et p̄ ista tria nocumenta summe ualent acetosa: q̄a appeti/
tū sua acetositate puocāt: & sua frigiditate inflāmatōē p̄hibēt:
& subtilitate suę substātię opilatiōes apiunt. Notādū insup̄ q̄ licet
uina dulcia & alia nutriētia dulcia opilent epar & splenē: deopilāt
tñ ip̄m pulmonē. Et ratio q̄re nō opilāt pulmonē sicut epar & sple/
nē est: q̄a a dulcibus in trāsitu suo p̄ meri nil nisi subtile ad ip̄m re/
sudat: & sanguis genitus ex rebus dulcib⁹ ad pulmonē uenit iā pu/
rificatus ī epate prius: & corde subtiliatus. Et istud uult Gal. in cō.
illius can. iii. parti. regiminis acutorū: dulcis potus. Item uina dulcia
minus inebriāt s̄m Ipo. iii. pti. regiminis acutorū: canone illo mentē

leuius pcutit q̄ reliqua fortiora uina: ex p̄dictis cōcludi pōt q̄ si bi/
 batur uinū rōne nutritionis corporis restaurationis & impinguatio
 nis. sicut contigit in his q̄ macri sunt: siue nāliter: siue accidētaliter:
 tūc uina dulcia & grossa sufficiēter colorata. Talia. n. uina sūt suffi
 ciente nutritiua: & dep̄diti restauratiua: & corpore impinguatiua:
 uñ cōueniētiōra sunt ad impinguādū corpora macra. Et p̄ opposi/
 tū si intēdamus nō nutritionē: nec dep̄ditoꝝ restaurationē: nec im/
 pinguationē ut cōtingit in his q̄ sunt multū carnosi & pingues: tūc
 cōpetunt uina subtilia nō dulcia: sed sapore amicabili: odorifera: ad
 albedinē declinātia sufficienter fortia eligenda sunt. Si vō de uinū
 ad sicis extinctionē: tūc uinū albū subtile debile est eligibilius. tale
 enim uinū magis humectat: & infigidat: & p̄ p̄ns melius extinguit
 sitim: & q̄to sitis est maior: tanto tale uinū est cōuenientius. Si vō ui
 nū de ad spirituū cōfortationē: & reparationē: & uirtutis cōforta/
 tionē: tunc debet dari uinū subtile: odoriferū: saporis delectabilis:
 mediocris coloris: sufficientis fortitudinis: & tale uinū debet sumi
 cū pauco cibo: & debet esse depuratū ab utraq̄ supfluitate: & de/
 bet sumi pauca q̄titate. Si vō intēdamus pectoris & pulmonis mū
 dificationem & uentris laxationem: tūc uina mediocris substantiæ
 sapore dulcia sunt magis eligibilia.

¶ In hoc passū po
 nunt duo nocumē/
 ta nimie potationis
 uini rubei. Primū ē

Si uinum rubeum nimium q̄nq̄ bibatur.
 Venter stipatur: uox limpida turbificatur.

q̄. nimia bibitiō uini rubei cōstipat uētrē. i. duos facit recessus seu
 difficulter h̄re egestionē. Cuius cā p̄m aliquos est: quia tale uinū ru/
 beū plus ceteris paribus est calefactiuū: & magis nutritiuū. Inquā/
 tū. n. eius plus est calidū magis exsiccat: & inquātū magis nutritiuū
 auidius a nā retinet. Pōt tñ textus intelligi de nimia potatione uini

rubei stiptici: aut pontici: ex q̄ stipticat̄ & cōstipat̄ uēter pp stiptici
 tatē & pōritatē uini. Circa istud tñ sciendū est q̄ si exhibeat̄ uinū
 ad stomachi: & uiscerū p̄tentie fortificationē eligemus uina grossa
 pōtica uel stiptica rubea uel nigra: sicut cōtingit in hñtibus fluxum
 uentris pp debilitatē cōtentie stomachi: & istud uult Ipo. iii. parti.
 regiminis acutorū. can. illo palmeus qdē & niger: & sifr Gal. in cō.
 illius. Sed si intēdamus cōfortationē digestionī cōpetūt uina subti
 lia uel mediocria in substātia & colore boni odoris: & cōueniētis sa
 poris: & sufficiētis uigoris aliq̄lis stipticitatis. Secūdū est exaspatio
 gutturis: siue raucedo quā inducūt aliq̄ uina intēse rubedinis pp eo
 rū siccitatē & terrestreitātē. Et istud nocumētū ē cōtingit ex uinis
 rubeis patrię brabātię pp eorū stipticitatē & terrestreitātē: & maxie
 qñ multa sunt uina p̄dicta istud nocumētū p̄m cōtingit: nō tñ pri
 mū: q̄a mustū magnę rubedinis solet inducere uētris fluxū pp feces
 suas terrestres cū eo mixtas q̄ sui mordicatione mordicāt intestina:
 ex q̄ mordicatiōe fluxus uētris causat̄: & tale uinū nō d̄z bibi mu
 stū. i. q̄diu fuerit turbidū: & bulliēs. q̄a ex quo ip̄m est mordicās pp
 suas feces terrestres: ab eo ēt eleuat̄ fumus mordicans: q̄ ad cerebrū
 ueniēs sui mordicitatē mordicat oculos: atq; rubificat. Et istud ēt in
 telligēdū est de istis multis patrię brabātię siue rubeis: siue albis pp
 eorū terrestreitātē. Cā at̄ q̄re iste fumus est mordificatiuus est: q̄a ui
 nū a quo dissoluit̄ est mordificatiuū. Iam ut dicit Gal. i. pti. amphi
 rismo. in cō. illius amphi. & qui crescūt: qcqd a q̄libet re dissoluit̄ ei:
 unde dissoluit̄ necesse est ut assimiletur.

¶ In hoc textu po
 nunt̄ sex medicinę
 ualētes cōtra uene
 nū. Prima est alleū

Alca: nux: ruta: pira: raphanus: & tiriaca.
 Hęc sunt antidotū cōtra mortale uenenū

qd̄ maxime ualet cōtra nocumēta puenire solentia ex mala aqua: &

maxime ualet cōtra potū male aq̃: de quo dicit Serap. in Aggre. c. de eo q̃ qñ sumit alleū: & post bibit aq̃ corrupta nō nocet aq̃ illa potanti: & idē innuit Auic. ii. can. c. de eo: & in. i. c. de cōseruatione iter agentis a nocumēto diuersarū aq̃rū. Et istud idē ēt opat̃ cepe: ut uult Aui. ii. can. c. de eo: & sic pōt cōprehēdi sub allco: de eo ēt dicit Aui. in. i. loco p̃all. q̃ cepe ē ut tiriaca malaq̃ aquarū: & maxie cū aceto: q̃a cepe est subtiliatiūū incisiūū abstersiūū cū stipticitate & apit fortiter. ut uult Aui. ii. ca. c. de eo. Et est calidū ī tertio: q̃re calefacit malas aq̃s p̃hibēs ne sua frigiditate stomacho noceāt: & subtiliat grossas faciens eas cito penetrare. Et acetū huic p̃mixtū uigorat uirtutē eius in subtiliatiōe & penetratiōe aquarū & p̃hibet a siti quā inducere solet cepe comestū. Et eadē rōne uerificat̃ de alleo. Et ergo ēt dicit Aui. in. i. primo loco p̃all. q̃ allea comedenda sunt aquas grossas & turbidas: q̃a subtiliāt eas cito descendere faciūt & p̃hibent ne stomacho noceāt & intestinis: & ne uenas opilet. alleū p̃terea comestū añ iter & post hoc: ex melioribus rebus est: & cōueniētiōibus illis q̃ ueniūt ab aere frigido uel q̃ uadūt ad eū: ut inuit Aui. i. i. c. de regēdo iter agentē ī frigore & cōgelatū. Et ex isto sequit̃ q̃ alleū multū ualet iter agēribus: & p̃ diuersas terras euntibus potibus utentibus: iuxta illud metricū: allea q̃ mane ieiuno sumpserit ore: Hunc ignotaq̃ nō ledit potus aquarū: Nec diuersosq̃ mutatio facta locorū. Valet p̃terea alleū ad pūcturā uermiū uenenosorū & morsum serpētū qñ bibit cū uino: qđ Aui. ii. can. c. de eo se dicit fuisse exptū: & cōfert ēt mor sui canis rabiosi: & qñ fit emplastrū ex allco & foliis ficus & cimini sup̃ morsum migalis confert. ut ibidē dicit Aui. Cepe ṽo p̃m Auic. ii. can. c. de eo: cōfert etiā mor sui canis rabiosi cū linitur super ip̃m aqua eius: aut emplastrat̃ ex eo cum sale & ruta: & cepe qđ comedit̃ expellit nocumētū uentositatis uenenosorū: Et dixerunt qđā q̃ ip̃m generat in stomacho humorē humidū plurimū frāgentē no

cumētū uenenosorū: notandū est circa istud q̄ alleū & cepe: & sīlīr ē
porrū uia cibi nō cōpetūt tēpatis corpibus: nec calidis: & spālīr cru/
da: parū. n. nutriūt: & male nutriūt: generāt sanguinē acutū & pūgi/
tiuū: grossos humores tñ subtiliāt: & uiscosos incidūt: & postq̄ de/
cocta sunt: pdūt pungitiuitatē: & adhuc remanet uirtus incisīua &
subtiliatiua: uñ magis cocta cōpetūt q̄ cruda. Porri. n. sunt calidi &
sicci: & dāt corpi alimētū illaudabile & oculis nocēt: & generāt san/
guinē nigrū melancolicū: & somnia terribilia: & neruos ledūt rōne
pūgitiuitatis eorū: nocēt dētibus & gingiuis: & nullus colericus: nec
melancolicus eis utat̄: & spālīr crudis. Cepe calide sunt: & hñt humi/
ditatē supfluā terrestre cū humiditate aquosa subtili indigesta: Si
comedant̄ cruda generāt in stomacho malos humores & putrefacti/
biles & corruptibiles: & inducūt somnia mala & terribilia & dolo/
rē capitis: & nīmius usus earū disponit hoīem ad memoriā depden/
dā: & pturbat intellectū: & pducit ad dementiā. sed si comedant̄ co/
cte cū aq̄ laudabiliū carniū laudabilīr iuuāt digestionē: & minuunt̄
earū nocumēta: & tēpant cibaria frigida cū qbus decoquūt̄: sed me/
lius est eis nō uti. Allea calida sunt & declināt ad aliq̄lē humiditatē:
sed minus q̄ cepe: ualent q̄ uentositatē: & ualēt in tussi: & bñ scire
faciūt: sed nocēt uisui & dolorē capitis inducūt: & sunt tiriaca rusti/
corū. Et sic p̄dicta solū cōueniunt his q̄ fleumaticū aut grossum ui/
scosum humorē habuerit. Colerici vō a p̄dictis abstineāt. Secūda ē
nux de qua dicit Aui. ii. can. c. de ea q̄ ipsa cū ficibus & ruta ē me/
dicina oībus uenenis: & ex ea cū cepe & sale fit emplastrū sup mor/
sum canis rabiosi. Et istud maxime itelligit̄ de nuce sicca ante cibū
sumpta mō p̄dicto. Et circa istud ulterius sciendū est q̄ nuces sicce
peiores sunt recētibus & humidis: quia sicce magis unctuosę sunt:
rōne cuius in colerā cōuertunt̄: & inducūt capitis dolorē: & oculos
turbāt: & uertiginē generāt: & specialīr sumpte post cibū & linguę

paralysim inducūt uomitū puocāt: & uellicas in ore faciūt. Et hñtes
stomachū colericū maxime debēt euitare nuces siccas: & q̄to anti/
quiores tāto peiores sunt. Recētes aut̄ minus male sunt: qa nō sunt
tāte unctuositatis: & ideo nō generāt dolorē capitis: aut uertiginē: &
silia sicut sicce: & rōne hum ditatis lubricat̄is laxāt uētrē: & si ali/
quātulū torreant: & comedant post cibū: cōprimunt cibū sumptū.
Et sic p̄ q̄ nuces recētes sūt magis cōueniētes corpib⁹ sanis q̄ sicce.
Tercia est ruta de qua dicit Auic. ii. can. c. de ea qua resistit uenenis:
& postea subiūgit. Et q̄ sibi timet ne in potuumat uenenū & pūgi
a uenenosis bibat de semine eius pōdus dragme unius cū foliis suis
cū uino: & pprie si bibit cū nuce & bolo oibus cōtrit̄is & cōmixtis.
Et dicit Arist. in lib. de aīalibus q̄ cū mustela uult pugnare cū ser/
pēte: siue cū bufone: ipsa comedit rutā: ut iterficiat eū: qa odor rute
est inimicus ueneno: un̄ comestio rute cū ficibus & amigdal̄is dul/
cibus in mane p̄seruat a ueneno. Notandū circa istud q̄ duplex est
ruta q̄dā domestica & alia siluestris. Domestica melior siluestri est:
qa siluestris & maxime sicca. calida & sicca est in quarto gradu. q̄re
plurimū sumere de ea est p̄niciosum. Domestica v̄o humida: calida
& sicca est in secūdo gradu. Sicca v̄o in tertio: & est incisua: resolu/
tiua: carminatiua uentositū: & istud maxime cōuenit sicce. Nā dicit
Scrap. c. de ea. q̄ est de rebus magis cōferētibus inflationibus. i. uē/
tositatibus: sed in humida est inflatio. Itē ruta uehemēter acuit ui/
sum: & pprie succus eius cum succo feniculi: & melle collirio factō
ex ea aut comesta. ut dicit Auic. ii. can. c. de ea. Quia tñ in succo ru/
te q̄dā est bauracitas nocēs oculis: nō ruta pōt applicari oculo uēti/
lando: ita q̄ solū uapor siue fumalis euaporatio eius: & nō substātia
ruta ad substātē oculi p̄ingat. Quarta est pira de q̄bus di. Auic. ii.
can. c. de eis. q̄ sunt cura fungorū mortificatiū. Et qñ quoquunt̄ isti
fūgi cū piris minorat̄ nocumētū ipsorū. Vel pōt iste tex. ȳficari de:

piris aromaticis q̄ sui aromaticitate spūs cōfortarēt: & sic nocumē-
tū ueneni repellerēt. Quinta ē raphanus de quo dicit Aui. ii. can. c.
de eo. q̄ cōfert morsui uipe: & cū uino morsui cornute ē: Et semen
eius cōfert uenenis & uermibus uenenosis. Et si ponat̄ fructus eius
sup scorpionē moritur: & aq̄ eius est expta in hoc: & est fortior. Et si
momorderit aliquē scorpio q̄ raphanū comederit nō nocebit ei. Et si
cōfert ēt p̄uocationi q̄ fit a fungis mortiferis. Vel pōt dici q̄ rapha-
nus ualet p̄ uenenū: q̄a puocatiuus est uomitus: & sic p uomitū sto-
machus purgat̄ a malis humoribus si q̄ in eo sint. Et circa istud sciē
dū ē de raphano & radice q̄ sūt p̄pinq̄ ī cōplexiōe q̄ nocēt corpib⁹
colericis: generāt. n. sanguinē acutū & pūgitiuū. Et raphanus ē ma-
lus stomacho faciēs cructuare: & generat humorē gressum: & si di-
gestiua sit debilia generat humorē crudū: h̄z tñ uirtutē subtiliatiuā:
& incisiuā: qdā aut comedunt radicē & raphanū post alios cibos ad
cōfortādū digestionē. de quo admirat̄ Gal. Vñ uer̄ est qd̄ expiētia
docet. Et dicūt sapiētes medici q̄ si comedant̄ post aliū cibū iuuant
ad digestionē: & descēsum eius: & uētrē laxāt. Sed si comedant̄ añ
aliū cibū impellunt̄ ad supiora: & uomitū inducūt. Bonū est aut q̄
comedant̄ cū aceto & sale post alios cibos: & in modica quantitate.
Ver̄ est tñ q̄ oculis nocēt & capiti. Ra. v̄o in Almā. di. q̄ raphanus
lōgā faciēdo morā ī stomacho incidit fleuma. Cuius folia cibū dige-
rūt: & appetitiuā adiuuāt qñ paṛe sumit̄ de eis. Sexta est tiriaca q̄ a
toto gñe ualet p̄ uenenū. & ideo ualet tā rōnabilibus q̄ brutis p̄ uene-
nū tā frigidū q̄ calidū. Et sub tiriaca pōt cōphēdi metridatū qd̄ sile
opat̄. De tiriaca. n. di. Aui. vi. in tra. iii. c. i. Scias qd̄ canō maximus
in curatiōe ueneni est cōfortatio caloris īnati: & exercitatio ipm ex-
pellēdū sicut facit tiriaca. De tiriaca v̄o & metridato silr di. Aui. vi. i
tra. i. c. de medicinis cōib⁹ ad uenena sūt medicīe q̄ p̄riē sūt ueneno:
q̄re nō pmittūt ipm puenire ad cor: & sūt sicut tiriaca & metridatū.

In hoc textu no- Aer sit mundus habitabilis ac luminosus
tantur q̄ttuor docu Nec sit infectus nec olens fetore cloace.
mēta circa electio-
nē aeris habitabilis: Quorū primū est q̄ hō d3 eligere aerē mūdū. i.
nō infectū uaporib⁹ qa aer imūdus alterat cor p̄m cōplexionē illius
qd̄ sibi cōmiscet. inuit Haly. in tegni ī cō. illius can. Oīa hoc. n. & c.
Secundū est q̄ hō d3 eligere aerē luminosū: aer. n. turbidus inducit
in corpore tristiciā & pigriciē: qa aer turbatus cōmiscet humores:
& turbidus ad cor puenit: q̄re ex ipso & humorib⁹ grossi & turbidi
generant⁹ spūs animā tristicātes & pigriciē inducētes. Nihil est er
go quod magis iocūdū facit hominē atq; minus grauē quā in clāro
aere ambulare uel mane surgere. Tertiū est q̄ hō d3 uitare aerē in
fectū: cuiusmodi est aer in quo sūt strages. cōiter. n. in locis in qbus
p̄cessit maxima hominū interfectio sequit⁹ pestis: & in locis uicinis
aer. n. infectus qñ inspirat inficit spūs in nro corpe. Quartū est q̄
hō d3 uitare fetorē cloace. Et p hoc inuunt⁹ infectiones particulares
aeris. Cuiusmodi est infectio aeris latrinaꝝ uel foueaꝝ coꝑne uel lo
coꝝ in qbus proiciunt⁹ cadauera mortua & ossa mortuorū: & aeris
uicini aq̄ in qua putrescit linū uel canapus: aer. n. taliter infectus in
ficit spūs nri corpis & maxie cerebro nocet. Et hinc ē qd̄ dicit Aui.
.ii. in doc. ii. c. ii. Et aer qd̄ dum est tēpatus & clarus: neq; substātia
extranea cōplexioni spūs p̄ria ei admisceat⁹ est sanitatē efficiēs: & ip
sam cōseruans: & cū mutat⁹ p̄riū suę opationis opat⁹. Et pro maiori
declaratiōe p̄dictorū sciēdū est q̄ aer necessarius est in regimine sa
nitatis dupl̄r. Primo qd̄ pp refrigerationē cordis. Secundo pp ex
pulsionē fumosaꝝ supfluitatū tribulantiū spiritū & calorē innatū:
sicut. n. in exterioribus nos uidemus qd̄ ignis sine euentatione aeris
suffocat⁹ & extinguit⁹: sic ēt imaginari debemus qd̄ spūs & calor in
natus indigēt aere ip̄m nutriente cōseruāte & obtēpante. Obtēpa-

tio igitur caloris inati fit per aeris attractionem: & eius deputatio fit per aeris expulsionem: primum quod fit per motum attractionis: & secundum per motum expulsionis: si igitur aer attractus sit fetidus & impurus corrumpitur: calor & spiritus inatus: aer igitur debet esse bonae substantiae cui non admiscetur aliquid ex uaporibus: nec fumositatem extraneam: non enim debet esse aer turbidus: nec nebulosus: nec malis uaporibus admixtus: hic enim aer humoris conturbatur: & animam contristat ut dictum est. Et debet esse discoopatus caelo: & non inter parietes & tecta constrictus: & ut sit ad unum dicere: maxime euitandus est aer inclusus & non euetatus. Verum est tamen quod tempore epidimie in quo accidit aeris putrefactio communis: eligendus est aer inclusus. Vnde temporibus illis bonum est manere in domibus: & tenere fenestras clausas ne aer putrefactus ingrediat: sed alius aer discoopatus melior existit. Euitandus est propterea in regimine sanitatis: aer cui miscentur uapores lacuum & profunditatum aquarum putridarum continentium: & oleorum talium quaelibet sunt caules & eruca & filia: & arborum uiscositarum malarum: quales sunt ficus & nuces. Amplius eligendus est aer in quo sufflat uetus ex terra alta uel caeli. Et multum est sollicitare debemus quod aer non excedat in aliquo qualitate primarum. scilicet caliditate: frigiditate: humiditate: & siccitate. Quod si forsitan contigerit. obtineat per artem. quantum possibile est. Et ista colliguntur ab Aui. ii. i. doc. ii. c. diuersis.

¶ In hoc textu ponitur unum documentum
Si tibi serotina: noceat potatio uini & est quod si quis male
Hora matutina rebibas: & erit medicina: & ualuerit ex sumptione
uini de nocte: siue tempore serotino: talis in crastino debet iterato sumere
uinum. Vnde potatio uini nocturna potest inducere ebrietatem: siue sit in ma-
tutinam: uel potest inducere super calefactionem corporis: si uero inducat super
calefactionem corporis: tunc maximus error est de mane iterum sumere ui-
num: quia est addere ignem igni: si uero homo incurrat ebrietatem cum aliquo nau-

sciat: tūc de mane bonū est sumere uinū: qā ex sumptione uini de fa-
cili tūc puocat uomitū: ex quo sequit mundificatio stomachi: qua
mūdificatione facta: de facili cessat nocumētū ebrietatis & nausea.
Et pp hoc cōsultat Ipo. semel ī mēse inebriari. ut ex ebrietate puocet
uomitū: q est maxie pseruatiuus ab egritudinibus cronicis. i. lōgis
& malis: si ēt ex potatiōe uini nocturna ledat aliqs: & hoc pp incō-
suetudinē potādi uinū: tūc de mane pōt cōcedi uinū ut assuescat: &
sic min⁹ ledit a sūptiōe uini. A psueto. n. mīor fit lesio. ut uult Ipo. ii.
Amphorismorū: ibi. Ex multo tpe cōsuetā & c. Si vō ex potatiōe ui-
ni nocturna sequat sitis matutina illa est mendosa q curat porione
uini: magistn sedat potatiōe aq. Et qā iā dictū est de lesione & sum-
ptione uini. Sciēdū est q, hō debilis cerebri & ēt cuiuscūq; alterius
cōditionis sūmope cauere d3 a frequenti ebrietate. Frequēs ebrietas
p m Aui. in. i. c. de regimine aq: & uini inducit s. x incōmoda in cor-
pore humano: quorū. Primū est corruptio cōplexionis epatis: qā ui-
nū supflue bibitū ad epar ueniēs: uel supflue resoluit calorē ipsius:
uñ amittit uirtutē sanguificā: & loco sanguinis generat aquositates
efficiētes ydropisim uel incēdit epar & humores eius: uñ generat le-
pra uel mania. Secundū est corruptio cōplexionis cerebri pp assi-
duā eleuationē fumorū uini ad ipm disponētū calidū cerebrū ma-
nie & frenesi: & frigidum epilensia litargia appoplexia & subeth.
Tertū est debilitas neruorū: uidemus. n. bibulos inebriari solitos tre-
mere caput & mēbra: nō solū ī senio: sed ēt in senectute & iuuetute
qnq;. Quartū est egritudines neruorū: sicut spasmus & paralisis: qā
uinū supflue acceptū sepe in stomacho acetū efficit: qd ualde no-
cet ueruis. Sepe quoq; cōuertit ex defectu digestionis in aquositates
indigestas quæ neruos remolliūt. Et sepe ducit humores grossos ad
neruos: qbus distendunt uel phunt. Quintū est appoplexia pp hu-
miditates cerebri multiplicatas a uino: ita ut totalr opilent uias spi-

rituū animalīū a cerebro in mēbra. Sextū est mors subitanea dū. s. stertēdo & dormiēdo uīx anhelitus multitudīne uīni uel humiditātū ex eo generatarū clauduntur: & ebrius suffocat. Et licet uīnū imoderate sumptū p̄dicta inducat nocumēta: moderate tñ sūptū multa iducit iuuamēta. Tāgit. n. Aui. c. p̄all. qnq; eius iuuamēta. Primū est q̄ est bonus cibi penetrator in toto corpore. i. facilē efficit penetrationē cibi: cui imisceat ad oīa mēbra sui caloris subtilitate & conuenientia in p̄prietate occulta. Secundū est q̄ incidit ī fleuma. & hoc suis calore & subtilitate subst. tiarū: resoluit ip̄m coaptādo expulsionī uias apiēdo: & naturā cōfortādo ad expulsionē. Tertiū est q̄ incidit colerā rubeā ī urina & alijs euacuationibus: ut sudore egestiōe: & resolutionē insensibili. Et istud intelligēdū est de uīno subtili subruceo uel albo: qđ uel debile sit ex nā sui uel fortiter limphatū. Alioqn multiplicaret colerā p̄ cōuersionē ipsius in eā: & sup̄calefactionē epatis ab eo. Quartū est q̄ facit melācoliā: quē grossa est: & tardi motus faciliter labi p̄ cānales p̄prios ab epate ad splenē: & a splene ad os stomachi: & tandē a corpore cū fecibus exire: & flectit seu reprimīt nocumētū melācolię p̄ p̄prietatē in cōplexiōe & mō substātię & in effectibus. Nā melācolia tristitiā pusillanimitatē & auariciā parit. Vīnū v̄o gaudiū: audaciā: magnanimitatē: & liberalitatē. Quintū est q̄ resoluit oēs modos seu spēs latitudinis: nisi multa q̄litas extranea fuerit eis sociata: q̄a uīnū resolutos spūs abunde reparat: uirtutē cōfortat: humiditates relictas ī musculis: neruis: cordis: & iuncturis tollit: aut minuit. Et si fuerit opus humectatione ut in lassitudine arefactiua uīnū uelociter humectat dū mō limphet. Pręter hęc aut iuuamenta plurima alia inducit. Omnīū. n. uelociter & subito nutritiū est uīnū calorē & spiritū naturalē cōfortat: & totū corpus calefacit: ingeniū clarificat: irā cōpescit: tristitiā remouet: libidinem incitat: & super oēs potus. semicrudos humores digerit. Et ut sit ad

unū dicere. Vinū reddit hoīem uirilē & s̄m aīam & s̄m corpus: un̄
cēteris parib⁹ nō bibētes uinū sūt effeminati respectu bibētū uinū.

Hic primo po-
nit unū documētū
de uino: & est q̄ ui-
nū melius meliores
generat humores &
cā est: q̄a q̄to massa

Gignit & humores: melius uinū meliores.
Si fuerit nigrū: corpus reddet tibi pigrum
Vinū sit clarūq̄ uetus subtile maturū
Ac bene limphatū salies moderamine sūptū

humorū est melior: tanto humores ex ea geniti meliores esse debent.
Deinde subdit q̄ uinū nigrū inducit pigritiā in corpe. Et cā est: q̄a
uinū nigrum grossius & terrestrius est. reliq̄s ergo spūs ab eo geniti
grossi sunt. Iuxta aliā auctoritatē Gal. prius al. Q̄ uicqd de aliq̄ re
dissoluit ei: unde dissoluit necesse est. ut assimilet spūs aut grossi fa-
ciūt corpus graue siue pigrū. Deinde ponunt .vij. documenta circa
electionē uini. Primū est q̄ d3 eligi uinū clarū: tale. n. q̄a subtile est
spūs subtiles & claros generat. Secundū est q̄ d3 esse uetus id est nō
nouū: nouū. n. uinū siue mustū cēteris parib⁹ facili⁹ inebriat: fluxū
uētris puocat: atq̄ colicā iducit & cetera accidētia: posterius dicēda
ibi. Impedit urinā: nec est intelligendū q̄ uinū oīno d3 esse uetus: ta-
le. n. s̄m Aui. in. i. c. de regimine aquę & uini: est q̄si medicina: & nō
sicut potus. i. magis inest ei uirtus alternatiua corporis ad caliditatē
& siccitatē q̄ uirtus alterabilitatis a corpore p opus nutritiōis & est
pauci nutrimenti: q̄a est spoliatū a feces: & a uiriditate quā p̄habuit
& pene ignem factū: pp qd̄ in Aggre. scribit. c. de uitæ: auctoritate
Gal. q̄ est calidū & siccū in tertio gradu. Tertiū est q̄ uinū d3 esse
subtile. Subtile. n. uinū multos spūs pcreat: atq̄ subtiles: grossum
autē grossos. Q̄ uartū est q̄ uinū debet esse maturū & nō stipticū.
Vinū. n. stipticum abscindit oēs species euacuationis: ut uult Gal.
in cō. illius cano. iii. particu. regiminis acutoꝝ. Sciendum etiā & c.

Et ergo nocet corpibus idigētib⁹ euacuatiōe p̄ urina: & oībus mē
bris supioribus: ut ibidē ē dicit Gal. Ves̄ est tñ q̄ uinū stipticū cō
ueniēs est infirmitatib⁹ accidētib⁹ in intestinis: ut ibidē di. Gal. & ē
supius dictū est: remouet tñ stipticitas a uino p̄ multā cōmixtiōē
aq̄: ut ibidē ē uult Gal. Quintū est q̄ uinū d3 esse limphatū: q̄a p̄
hoc remittit uinū a sua fumositatē: & sic minus inebriat. Et istud est
ues̄ de uino subtili. Vinū tñ grossum si limphet̄ citius inebriat: q̄a p̄
hoc subtiliat̄: & magis fumosū efficit̄. Et de isto uino itellexit Aui.
qñ di. i. c. de regimine aq̄ & uini q̄ uinū limphatū citius inebriat q̄
uinū pur̄. Sextū est q̄ uinū d3 esse salies cū ppinat̄: & est de cōdi
tionibus boni uini prius dictis. Septimū est sūptū ex cōditiōe bibē
tis & nō uini: & est q̄ uinū d3 tēpate sumi: q̄a tēpate sumptū acuit
ingeniū: & inducit iuuamēta prius narrata. Ex p̄dictis oībus cōclu
di pōt q̄ uinū eligibilius & melius ī sanitatis regimine est uinū me
diū seu eq̄le inter uetustatē & nouitatē: & est clar̄ ad rubedinē tra
hēs bonū hñs odorē: & eq̄lis saporis qđ nec acre: nec acutū: nec dul
ce sit: qđ nō fumosū nec grossū nec ualde subtile: sed ad subtilitatē
declinās: qđ ē iter fortitudinē & debilitatē obtinet mediocritatē: qđ
ē nō creuit in saxosis & lapidosis mōtibus: nec ī terra simp̄r plana
& arabili: sed in terra mōtuosa vsus meridiē discoopta: & in regiōe
nō nimis calida: nec nimis frigida. Et ista partim colligunt̄ ex Aui.
in primo loco p̄all. Circa regimē uini quo ad etates notādē sūt tres
regulē: q̄s ponit Auic. in. i. loco p̄all. Prima est qđ dare uinū pueris
in potu est sicut ignē addere igni in lignis debilibus: eo q̄ pueri ue
hemēter rari sunt: & de facili inflāmabiles pp̄ abundantiā sui caloris
īnari: & sunt debiliū neruor̄: & debilis cerebri: q̄e ledit eos multi
pliciter uinū: & inflāmatiōe facili: & pcussiōe cerebri & neruor̄ sua
penetratiōe facillima: & fumatiōe copiosa. Cū iḡ pueris uinū in po
tu dat̄ calor eius inflāmabilis calori pueri inflāmabili addit̄ in cor

pore pueri: qđ est pauce resistentię. sicut debile lignū uel arūdo sicca
 uel stipula arida añ faciē ignis. Secūda regula est qđ seni semp pōt
 dari uinū in potu q̄tū tollerare pōt sine nocumēto. s. q̄u appetit ap
 petitu nāli & regularo. Sicut. n. ueteres ocreę aride & rugate reno
 uant oleo: leniunt & applanant: sic corda senū potu uini electi: sicut
 uini beluacēsis. Senes. n. frigidi sunt & a uino calefiūt: & hñt spūm
 tristē: & abūdāt in melācolijs: sed uinū exhilarat eos & melancolias
 reprimat: cōiter male dormiūt. uinū v̄o puocat in eis somnū. Ad opi
 latioēs p̄ni sunt: q̄s uinū apit: eas p̄hibet. Et sic sicut uinū est pueris
 p̄riissimū: ita senibus utilissimū. Tertiū est uinū tēpatē dādū est iu
 uenibus. tēpate qđ ē p̄m mensurā q̄ritatiuā & decentē limphationē.
 Licet enī iuuenes sint calidi sicut pueri. tñ hñt mēbra solidiora. ner
 uos & cerebrū fortes: quibus potēter resistūt nocumētis potus uini.
 Cōsequenter etiā dicit ex potu uini sobrię sumpti iuuamenta plu
 rima: uidelicet educationē colorę. corporale robur. & ingenii acumē.
 abundantia spiritūū subtiliū & paruorę.

¶ In isto tex. ponū

tur quinq; circa ele
 ctionem ceruisiæ.

Non sit acetosa ceruisia sed bene clara.

De ualidis cocta granis satis ac ueterata

Quorę primū est

qđ d3 eligi ceruisia nō acetosa: qā acetosa nocet stomacho. Acetū. n.
 nocet neruis p̄m Aui. in plurib⁹ passib⁹. Iā stomachus est mēbrū ual
 de neruofū. & hoc quo ad eius orificiū. Secūdū est qđ ceruisia d3 esse
 clara: qā turbida opilat: atq; calculosis nocet nimiū. ipinguat ac in
 flationē inducit: atq; breuitatē anhelitus: & est multorę fleumatū ge
 neratiua. Tertiū ē qđ d3 eligi ceruisia de bonis granis nō corruptis. s.
 de optimo ordeo: uritico: siue auena: qā q̄to grana sunt meliora: me
 lior ex eis generat humor. Quartū ē qđ ceruisia d3 esse bene cocta:
 qā melius digerit & amabilius a natura recipit: & nocumēta quę

pueniunt ex bibitione eius melius tolerant. Ceruisia. n. nō bñ cocta
uētositates ī uētre inducit tortionē inflationē atq; colicā. Q uintū ē
q; ceruisia debet esse antiqua: & a fecibus mūdāta nō nimīū recēs.
Recens. n. ceruisia inducit cadē nocumenta q̄ ceruisia nō bñ cocta:
& cū hoc de se facillime inducit strāguiriā.

De qua potet̄ stomachus nō inde grauetur. **H**ic ponit̄ unum
documētū circa usū
ceruisię: & ē q; utēs

ceruisia d; ea uti tēpate sic q; nō grauet̄ stomachus uel īducat̄ ebrie
tas. Ebrietas. n. q̄ ex ceruisia puenit deterior est ea q̄ ex uino ē & ma
gis durās cū de ceruisia fumi & uapores eleuati ad caput sūt grossi:
q̄re minus resolubiles sunt: quā q; ex uino eleuant̄. Et est hoc sciēdū
q; in principio prādii uel cene ceteris paribus utilius est incipe suū
potū a ceruisia quā a uino. Cuius cā est: q; in principio mense cor
pus est famelicū: & sic stomachus añ principiū sumptionis cibi fa
melicus erat: & sic traxit supfluitates a mēbris. Si ergo uinū ī prin
cipio mēse daret̄: ex quo nā maxime trahit uinū: q; de se maxime
nutritiuū ille supfluitates. s. a stomacho tractē simul cū uino ad par
tes corporis traherēt: sed nā nō ita auide trahit ceruisiā. Si r cer
uisia lauat humores adherētes orificio stomachi. Et pp illā cām me
dici cōsulunt q; in maxima fame debeat prius puocari uomitus q̄
cibus sumat̄: ut ille supfluitates a stomacho famelico tractē euacue
tur ne cōmisceant̄ cū chilo. Si r timēs sitim ex nimia potatiōe uini
d; bibere ceruisiā. Ipsa. n. sitim mēdosam reprimīt.

Tēporibus ueris: modicū prādere iuberis.
Sed calor estatis dapibus nocet imoderatis
Autūni fructus: caueas ne sint tibi luctus
De mensa sume: quantū uis tēpore brume

In hoc passu deter
minat̄ de q̄titate cibi
sumendi s̄m diucr
sitate tempore: quat
tuor anni: quę sunt.

Ver: estas: autūnus: & hyems: & dicit tex. Priō q̄ tpe ueris debemus modicū prādere. i. paucū sumere cibū. Et idē uult Auic. ij. c. doc. ii. .c. vi. de regimine tēporē cū rectificatiōe aeris. Et rō huius est: ut ibi dē ēt uult Auic. q̄a tpe hyemis pp gelositatē exercitii prauitatē: & resolutiōis. phibitiōē multiplicant humores crudi: & maxime fleumatici: q̄ pp pportionabilitatē t̄pis: tūc maxie generant: & isti in interioribus corpis coadunāt: pp frigus circūstās. Ver aut supueniēs istos humores crudos ī interioribus coadunatos eliquat: & facit eos currere per totū corpus: q̄re nā tūc multū occupat circa digestiōē eorū. Si ergo tpe ueris dareſ magna q̄titas cibi nā a digestiōe taliū humorū fleumaticorū impedireſ & diuertereſ: q̄a per istos humores & magnā q̄titatē ciborū nimiū grauareſ: & sic tales humores in corpore manerēt indigesti: & curretes ad aliqd mēbrū illic ēgritudinē inducerēt. Et ergo sūmope cauere debemus a magna q̄titate ciborū in uere: q̄a diminutio ciborū tali tpe est unū de maxime p̄seruātibus ab ēgritudinibus ueris. ut uult Auic. in. i. loco p̄all. Et istud qd̄ dictū est maxie ueritatē h̄z de medio & fine ueris: & nō de initio eius: q̄a initiū eiushyemi assimilat: q̄re tūc hō pōt nutriri sicut ī hyeme. Et istud ēt intelligēdū est qn̄ uer inuenit corpus repletū humorib⁹ fleumaticis crudis. Si. n. uer inueniat corpus tēpatū in humoribus: cibus in eo dādus est s̄m mēsurā caloris īnati & resolutiōē q̄ fit a corpore: q̄a tunc ablata est cā: q̄re diminueret cibus. Et istud uoluit Ipo. i. ampho. dū dixit: Vētres hyeme & uere calidissimi sunt nā & somni lōgissimi. In his igr̄ t̄pibus oblatiōes plures dāde sunt: etenim īnatus calor est multus: nutrimēto igr̄ indiget ampliori. Secūdo dicit q̄ nimia sumptio cibi nocet in estate. Cuius cā est: q̄a tūc t̄pis digestiua uirtus est debilis cū spūs & calor īnatus q̄ sunt instrumētū uirtutū multū sunt debiles: & parē resoluti pp calorē extrinsecū uehementē trahētē eos ad exteriora: & ergo multus cibus nō posset di-

geri. Et circa istud sciēdū ē q̄ pp uehēmētiā resolutiōis humiditatū
tā substantialiū q̄ nutritiualiū corporis in estiuo tpe grossior & ma
ior cibus exhibēdus esset si uirtus sufficeret ad digerēdū talē & tñ
sed q̄a nō sufficit una uice multū digerere cibū paꝝ sepe & sepe de
eo dādū est: iuxta illud Gaḥ. i. ampho. cō. illius can. Et quibus semel
aut bis dicentis. In estate cibus multotiēs erit dādus: & paꝝ multo
tiēs: q̄a indiget pp sepiissimā dissolutionē: paꝝ pp uirtutis defectio
nē. Et l3 in estate paꝝ de cibo sit dādū. multū tñ de potu pōt dari cū
tūc resolutio maxima fiat: & desiccatio corporis: & eleuatio caloris
sup humidū: & plus sitiat hō q̄ alio tpe. Verū est tñ q̄ potus uini &
p̄cipue uinosi puri minuēdus est: q̄a tale uinū est faciliꝝ inflāmabile
& calorē tā acutū estu uiolēto excādescere facit: & ergo si bibat ui
nū miscēda est multa aq̄: & dimittat uinū uetus & forte. Tercio di
cit q̄ in autūno debemus cauere a fructibus saltē illius t̄pis ut uuis:
p̄ficis: ficibus: & silibus: uel saltē nō multū de eis comedere: q̄a ta
les fructus generāt sanguinē dispositū ad putrefactionē pp ebulli
tionē quā in corpore & humoribus faciūt: & maxie si fuerint in sto
macho imūdo uel i cacochimico corpore recepti: q̄le corpus i autū
no sepius occurrit. Et sic male tūc accidūt egritudiēs. s. uariolē mor
bili & pestilentes. Pro maiori tñ noticia regiminis cibi & potus tpe
autūni: sciēdū est q̄ tpe autūni d3 cuitari fames sitis & repletio mul
ti cibi in una hora: ut uult Ra. in Almā. c. de regimine corporis s̄m
tēpora. Vinū p̄terea qđ bibit tpe autūni uehēmēter est limphādum
ut corpus humectet: & calorē reprimat: sed nō supflue d3 limphari
in tantū q̄tū in estate: neq̄ supflue d3 tūc bibi: q̄a tūc nā debilitata
nō sufficeret ip̄m regere: & digerere: & nimis limphatū calorē obtū
deret: & multiplicaret uētositates: q̄bus colica gnāri posset. Quarto
dicit q̄ tpe hyemali debemus sumere cibū tñ q̄tū uolumus. i. plus
quā ceteris t̄pibus. Et idē uult Aui. in. i. loco p̄all. & Gaḥ. in cō. illius

amphorif. i. parti. ampho. Et qbus semel aut bis. ubi dicit. In hyeme multus cibus & paulatim est dādus. Et rō huius est: qā calor nri corporis i hyeme est fortissimus. tū qā unitus: tū qā fortificatus p anti/ pharistescim. i. iuxta positionē sui q̄rii: uidelz frigiditatis aeris nostra corpora circūdātis. Et istud uerū est i corpibus robustis & carnosis: & non in raris & debilibus: qā in talibus corpibus frigus intensum hyemis nō cōfortat calorē: sed magis debilitat. Et istud inuit Ipo. i. ampho. dicens. Ventres hyeme & uere calidissimi sunt nā: & somni lōgissimi. In his ergo tpibus oblatiōes plures dāde sunt: qā calor est multus: nutrimēto igit ampliori indiget. Ex isto ēt sequit̄ q̄ nutri/ mēta grossiora & durioris digestiōis cōueniūt hyeme q̄ aliis tpibus: qā calor est fortior. Vinū aut quo utēdū est hoc tpe d3 esse roseum nō albū cū aqua pauca. Notādū hic q̄ licet cōsideratiōe habita ad fortitudinē caloris & digestiue uirtutis in hyeme grossiores & den/ siores cibi cōueniāt: qā tñ corpora tūc disposita sunt ad opilationes & repletiōes ex fleumate plurimo: nec ab eis resolutio multa fit a cō tinente: tutius est uti: tunc mediocribus cibis inter solidū & rarum: grossum: & subtile: sicut carnibus edi: uituli: & mutonis: luciis: par/ ciis: & cancris: & utētibz grossioribus cibis: ut boue: porco: ceruo: cōchis: ostreis: carpis: & silibus: expedit unica comestione in die cōti nentur uel utant̄ sepe rebus diureticis & apitiuis: ut petrosilino: na/ sturcio: apio: & silibus: & forti utant̄ exercitio.

CIn hoc passu po/ nūtur duo remedia corrigētia potū ma/ lū. Quorū primū ē

Saluia cum ruta faciunt tibi pocula tuta
Adde rosę florem minuit potenter amorem

saluia: cui⁹ folia iposita potui corrigūt maliciā potus sua pprietate: & ēt in se hñt uirtutē q̄fortādi neruos & cerebrū: qbus q̄fortatis me lius resistūt malis humis recipiēdis qui pueniūt ex malo potu. Secū

dū est ruta:cuius ēt folia itēgra absq; corꝝ alia cōtritiōe debēt potui
imponi:q̃a sua caliditate & pprietate corrigūt maliciā potus.Et de
ruta qūo ualet q̃ uenenū prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Postea
subdit textus qđ istis duobus p̃dictis pōt addi flos rosę.Et hoc ma/
xime d3 intelligi de rosa rubea q̃ sua aromaticitate existēte in eius
sup̃ficie:& sifr sua stipticitate corrigit maliciā potus.

CIn hoc tex. ponit
unū remediū q̃ nau
seā siue uomitū pue
niēs ex trāsfretanti/

Nausea non poterit:quēq; uexare marina
Antea cū uino mixtā si sumpserit illam

bus nō cōsuetis dicēs:q̃ ille q d3 transfretari añq̃ nauē intret debet
aliquibus diebus miscere aquā marinā suo uino.Et istud est remediū
pro diuitibus q̃ si paup fuerit debet potare aquā marinā:ut facilius
nauseā cuitet.Et cā huius:q̃a aqua maris salsedinē h3 & sic sua sal/
sedine & stipticitate q̃ conlequit̃ salsedinē orificiū claudit:& p hoc
uomitū impedit̃.Et circa istud est notādū q̃ sicut uult Aui.iii.i.c.
de regimine iter agētis in mari:uiator in mari nō d3 multū conari:
retinere:uel cōpescere a principio nauē:uel uomitū:sed dimittat̃
uomitū ipsius cōtinuari:donec p ipm fuerit bene purgatus:hoc.n.
p̃seruat a multis egritudinibus:& nedū p̃seruat:imo etiā curat:uel
alleuiat graues:& magnas egritudines:ut leprā:ydropsim:appo/
plexiā:& frigiditatē stomachi:& eius inflationē. put uult Auic.i.i.
in doc.ii.c.ii.si tñ uomitus uiatoris in mari supfluxerit sic q̃ uehe/
menter debilitet ipsum restringēdus est comestione fructuū stipti/
corꝝ & acetosorꝝ:sicut sunt citonia maciana acetosa. Vel poma de
capenduto & mala granata acetosa:quibus orificiū stomachi con/
fortatum depellit humores inferius. Et stomachus etiā confortatus
ab his humores repellit effluentes ad eum exagitationē ab undis.
Vel potest semen apii torrefactū bibi cū uino uel absinthiū potest

comedi aut bibi. Et sifr panis assatus & infusus in uino bñ redolēte
comestus ualet ad idē. Et ulr ualet nutritio uiatoris in mari ex cibis
acetosis pfortatib⁹ os stomachi: & phibētib⁹ uapores & fumos ascē
dere ad caput: sicut sūt lentes cocte in aceto uel i succo uue acerbe.

CIn hoc tex. ponit

modus faciēdi sal

samētū cōe si in mē

sa deficiāt falsamē

Saluia sal uinū: piper allea petroselinum.

Ex his fit salsa nisi fit cōmixtio falsę

ta spālia. Et pro illo ponunt qnq; ex qbus pōt fieri falsamentū. Pri
mū est saluia: q̄ fit cōdimētū in assatiōe auce siue decoctione: ulr. n.
auce assate siue porcelli saluia implent: ut humiditates supflue: siue
uiscositates extrahantur: & odor saluię aucis uel porcellis imaneat.
Post assationē tñ saluia eiici d3 & nō comedi. Sifr ex saluia fit cōdi
mētū comestibile a rusticis uel cōibus in comestione auce: terūt. n.
alleū cū uino & saluia ad auferēdū aliquid saporis alii. Secūdū est
sulcū & est falsamentū diuitū siue nobiliū. Ipsi. n. deficiente sinapio
uel ueriuto ponūt in salserio uinū cui modicū salis admiscēt. Ter
tiū est piper: & est falsamētū rusticorū: cōmiscēt. n. piper cū fabis &
pis. Sifr ēt ex pane asso ceruisia uel uino: & cū pipere fit falsamētū
nigrū ad modū pultis quod piper dñ: & hoc supeffundūt carnibus:
aut piscibus. Quartū ē alleum: ex quo ēt fit falsamētū rusticorū: mi
scēt. n. cū molli caseo & lacte terēdo alleum: & sic comedūt cū cibo:
siue asso: siue elixo: siue falso: siue dulci: & cū ouis duris. Quintū ē
petroselinū: ex cuius foliis cōtusis est ueriuto uel albo uino fit uiri
dis salsa cū assis comestis. Et circa istud est notādum q̄ falsamēta
siue falsę diuersificant primo p̄m tēpora. Tēporibus. n. calidis de
clinant falsę ad frigus uel paucā caliditatē. Temporibus vō frigi
dis e cōuerso. Materia igit falsarū in estate fit uerutum uel agresta
de sumitaribus uitis uel acetū: fucus limonū uel citrāguloꝝ grana

torꝝ cū zuccara & aq̃ rosarꝝ. Et interdū in falsis q̃ fiunt in estate pōt
addi aliquātulū serpilli & petrosilini ad obtēpandū frigiditatē p̃di
ctorꝝ. Mā ūo falsarꝝ cōpetētū tpibus frigidis sūt sinapiū:eruca:zin
ziber:pip:cinamomū:gareofili:allea:saluia:mēta:serpillū:& petro
silinū:uinū:aq̃:carniū:acetū nō forte:sed p̃pinquū naturę uini:& in
tpib⁹ mediocribus sunt mediocris caliditatis & frigiditatis. Secūdo
diuersificant rōne cibarioꝝ pro q̃bus fiūt:nā alia & alia cibaria indi
gēt aliis:& aliis falsis sicut sciunt dñorꝝ coci:mutonū.n.& sīr uitu
lorꝝ capriolorꝝ salsa cōueniēs est salsa uiridis. In estate qdē ex aceto
& agresta cū paucis specieb⁹:& sine alleis cū petrosilino:zinzibere
albo:& agresta:& pane asso infuso in aceto uel agresta:in hyeme fit
eadē salsa cū pluribus spēb⁹:& pauco alleo:& optimo uino:& pau
ca agresta:uel pōt sufficere sinapiū:& cruca.salsa at̃ pro carnib⁹ bo
uinis elixis est pip bullitū:qd̃ fit ex pipe:& pane asso:& aq̃ carniū:
& pauca agresta:& ista eadē salsa est satis cōueniēs carnibus porci
nis in hyeme. Possunt ēt carnes porcine comedi in estate cū aceto &
petrosilino in principio refectionis. Si aut̃ p̃dicte carnes pastillant̃:
& spāl̃r bouine & porcine:in hyme qdē apponat̃ cepe albū cū pul
uere spēꝝ dulci in parua q̃titate:in estate ūo sine cepis:& cū ueriu
to:uel p̃nt apponi cepe paruę:& i pauca q̃titate. Si aut̃ pastillatura
sit ex carnibus subtilioribus nō apponat̃ cepe:sed i estate lac amig
dalarꝝ cū ueriuato & pauco puluere spēꝝ dulciū:& in fine pōt appo
ni ouū cōquassatū cū agresta:sed in hyeme loco agreste ponit̃ uinū
& plus de spēbus. Assature aut̃ cuniculoꝝ & pulloꝝ iuuenū cōue
niens est salsa in qua est cinamomū & mica panis cū agresta qdē in
estate:& cū uino in hyeme. Assature aut̃ porci salsa cōueniēs est li
quor̃ descēdēs cōquassatus cū optimo uino:& cepis in hyeme:& in
estate uiridis salsa supius noiata. Assature aut̃ fasianoꝝ & colūbarꝝ
& turturū nulla alia salsa indigēt nisi sale. Caponū aut̃ & gallinarꝝ

elixatoriū cōueniēs falsa est aq̄ decoctiōis corꝝ cū aliquātulo pulue-
ris specieꝝ dulciū:& ꝑcipue si in ꝑdicta decoctione addat̄ saluia:
yſopus:petrosilinū:& hoc i hyeme:& in estate sufficit sola aqua cū
aliquātulo sicci summitatū uitis. Sed pro falsa caponū & gallinæ
pinguiū pastilladoꝝ nihil penitus est apponēdū nisi aliquantulum
pulueris specieꝝ & in fine agreſta ſupradicta in estate optimū uinū
in hyeme. Piſces ꝑo quāto ſunt groſſioris carnis & difficiliōris di-
geſtionis & maioris ſupfluitatis & humidioris nature:tāto indigēt
ſalis calidioribus & acutioribus:& hoc etiā ueꝝ est in carnibus.

CIn hoc textu po-
nunt̄ duę cōmodi-
tates ꝑueniētes ex
lotiōe manuū post
cibū ſūptū. Prima
est:q̄a ꝑ hoc palmeꝝ manus mundant̄. Secūda est:q̄a reddit lumina
acuta. i. ꝑdeſt oculis & hoc maxime ꝑ accidēs:q̄a manus ſūt instru-
mēta mūdādi oculos:quare multū cōfert eas eſſe mūdās. Et de iſtis
cōmoditatibus dictum est etiā prius ibi. Lumina mane manus.

CIn hoc textu po-
nuntur duo uitanda. Panis nō calidus nec ſit nimis inueterātus
circa lectionē panis. Sed fermentatus oculatus ſit bene coctus
Primū est caliditas. Modice ſalitus frugibus ualidis ſit electus
Non. n. debet panis. Nō cōedās cruſtā colerā:q̄ gignit aduſtā
comedi calidus. Pa- Panis ſalfatus fermentatus bene coctus
nis. n. calidus est hu- Purus ſit ſanus:quæ nō ita ſit tibi uanus
mane nature noci-
uus. Iuxta illud Aui. ii. can. c. de pane: dicētis. Nō comedat̄ calidus
ſicut ē. Panis. n. calidus nō est apud nām receptabilis & acceptio ei⁹
q̄ ſt de furno & reliquoꝝ ſibi ſimiliū est mala. Et rō est:q̄a talis pa-

nis multū opilat. Et postea itē dicit Auic. Panis calidus sitim facit
sua caliditate & natat pp suā humiditatē uaporosam: & est uelocis
digestionis & tarde descensionis. Et quī iste panis calidus nō cōue
niat in regimine sanitatis quo ad esum: odor tñ panis calidi multū
cōfert: resuscitat. n. sincopizātē: & possibile est aliquos hoīes uiuere
ex odore panis calidi. Secūdū ē q nō debemus comedere panē diu
pistū siue muscidū: q talis panis nō est cōueniēs pro nutrīmēto na
turę humanę: exsiccat. n. corpus ac humores melācolicos generat: &
ex isto relinquit q panis nō debet esse calidus: nec uetustate indura
tus: sed priori die coctus: postea in textu ponunt qnq cōditiōes pa
nis electi. Quāq prima est q panis debet esse fermētatus bene. Et
istud uult Gal. i. alimē. c. ii. dicēs. Optimi autē panū pro digestiōe
sunt q maxie fermētati & q assationē habuerūt a cōmensurato igne
in clibano. Et itē eo. c. dicit: qui vō penitus infermentatus est: nulli
utilis est. Et s̄m Aui. ii. can. c. de pane. Panis habēs parū fermēti plu
rimi est nutrīmēti: sed eius nutrīmētū opilat nisi illos qui sunt plu
rimi exercitii. Secūda ē q panis debet cē oculatus. i. porosus: & per
hoc denotat q uiscositas eius est ablata. Veq est tñ q iste panis s̄m
Aui. loco p̄all. uelocis est penetrationis & minoris nutrīmēti & de
terioris: sicut est panis opirus q est plurimi furfuris. Tertia est q pa
nis debet esse bene coctus: q panis male coctus male digestiōis est:
& stomacho grauedinē affert. Et Auic. ii. can. loco p̄all. dicit. Et ille
qui nō bene decoquit est plurimi nutrīmēti. sed ē nutrimentū opi
lat nisi illos q sunt plurimi exercitii. Et panis de patella est huius ge
neris: eius nāq pars interior raro decoquit bñ. Quarta est q panis
debet esse tēpate salitus. Nimiū. n. dulcis opilat & nimiū salsus ex
siccat: moderate tñ salsus optimū nutrimentū p̄bet: dū tñ ceterę cō
ditiones assint. Quinta est: q sit factus ex optimis granis: uidelicet
ex optimo tritico & sana messe collecto. Deinde subdit tex. q nos

debemus cauere ab esu cruste panis: q̄a illa generat colerā adustā si /
ue humorē melancolicū: ex quo. n. ipsa adusta & sicca & humor ab
ea genitus adustus erit & siccus: & p̄pterea nobiles q̄ nā colerici sūt
deponere faciūt supiorē crustā panis: ac inferiorē: quos imitant̄ p̄e
lati & deliciofi. Eligat̄ igit̄ mica panis q̄ est melioris maioris & uelo
cioris nutrimenti q̄ crusta. Vex̄ est tñ q̄, aliqū cōuenit sanis hñtibus
stomachū humidū & uolentibus demacerari: & in fine comestionis
plus cōpetit. Iuuat. n. cibi descensum: & cōfortat orificiū stomachi.
Postea in duobus ultimis uersibus inuit̄: qđ panis bonus debet ha
bere istas qnq; cōditiones. s. q̄ sit salitus: fermētatus: bñ coctus: pu
rus. i. de mundis granis & sanus. i. de granis sana messe collectis. Et
istas cōditiones partim inuit Aui. loco pālī. dicēs. Oportet ut sit pa
nis mūdus salitus massam hñs confectam fermētatus coctus bene:
& una nocte pmanens. Et circa istud est sciendū q̄ si queratur nu
tritio maior & prior mūdificet̄ panis a furfure: & si uelimus uentris
subductionē aliquale dimittamus aliquā partē fuffuris: fuffur eniz
parum nutrit: & uentrem subducit & farina econuerso.

CIn hoc textu cō

parat autor carnem Est caro porcina: sine uino peior ouina.
porcinā carnī ouinē Si tribuis uina: tunc est cibus medicina.
dicens q̄ caro porci

na sine uino minus sana est ouina: tñ si caro porcina sumat̄ cū uino
ipsa est optimū nutrimentū & medicinā p̄bens: q̄a multū humectat:
& hoc intelligendū est maxime de porcellis assis siue de apris opti
me p̄paratis. Et circa istud est sciendū q̄ carnes porcine: q̄bus rustici
& cōes utunt̄ qñ uidelz sunt salse: uel sole: uel fumo exsiccate: nullo
modo saniores sunt carnibus ouinis: ceteris paribus: siue cū uino: si
ue sine uino sumant̄. Sed istud dictum ueritatē habet de carnibus
porcelloz assatoz: uel de carnibus aprinis modo p̄dicto.

Ilia porcorū bona sūt; mala sūt reliquorū. ¶ In hoc tex. cōparāt
omasa porcorū omasis
reliquorū brutorū; & dicit tex. q̄ omasa porcorū. i. ītestina p̄ualēt quo
ad esū ītestinis aliorū brutorū. Cuius rō pōt eē ista: q̄a pauca ītestina
comedimus; nisi illa q̄ replent sanguine uel q̄ aīaliū multū sunt pin
guiū cuiusmodi sūt porci. Nā solus sanguis porci pp suā cōplexio
nem & silitudinē cōplexiōis cū nā humana est sanguis quo omasa
siue ītestina implent. Et sīlīr porci facilius īpinguant q̄ aliqd aliorū
brutorū; ideo magis sumimus ītestina porci q̄ aliorū brutorū.

¶ Hic ponunt. v. no
Impedit urīnā mustū soluit cito uentrē cum ēta pueniētia ex
Epatis emfraxim; splenis generat lapidēq̄ potatione noui uini
uel musti. Primū ē q̄
mustū impedit urīnā; & hoc pōt intelligi duplīr. Primo quia mustū
grossum pp suā grossitudinē ex fece admixta opilat ip̄m epar siue
ip̄sos renes sic q̄ urina de facili nō pōt hīre suū cursū. Secūdo impe
dit urīnā quo ad debitū mō sicut facit mustū renense aliqd; & q̄dā
alia uina subtilia: sīlīr est q̄a aliqd mustū renēse cuius feces sunt mor
dicātes; & dū ip̄m uenit in uesicā ille partes terrestres nitrose mordi
cāt uesicā & cogūt urinare sine ordine debito & mō cōsuetō. Secū
dū est q̄ soluit uentrē. Et rō est: q̄a abstergit uiscera nitrositate siue
salsedine suę fecis; & stimulat ea ad expulsionē. Primo pp mordica
tionē fecis. Secūdo pp multitudinē uētositatis quā iducit tale uinū
siue mustū. Tertio lubricādo cito inferius p uīā indigestibilitatis &
grauaminis stomachi: q̄re stomachus se relaxat. & portas nariū cō
pressas apit. Tertiū est q̄ mustū nocet bonę cōplexiōi epatis: q̄a opi
lat ip̄m pp īmixtionē plurimā suę fecis; & pducit ad dissenterīā epa
ticā pp inflationē eius qua debilitat epar. Et istud uult Aui. iiii. in. c.
de regimine aque & uini. Et sic ēt inducit catheciā; siue malā dispo

fictionē coloris & malas inducit egritudines epatis. *f. diuerfas & species ydropifis.* Quartū est q̄ mustū nocet spleni & dispositiōi eius: pp̄ eādē cām q̄ dicta est de epate: q̄a opilat splenē: & sic inducit duriciē eius. Quintū est q̄ mustū generat lapidē & maxime illū qui in renibus est: qui rubeus est: de facili frāgibilis cā opilatiōis quā facit & grossitudine suæ substantiæ. Et istud uerū est de musto uinorū multū dulciū nō hātes feces nitrosas & mordicantes. Mustū. n. hās feces nitrosas & mordicātes magis impedit lapidē: q̄a multū facit urinare sicut mustū aliqd̄ renense facit apparere arenulas in urina siue grauelā: q̄a facit multū urinare. Multa n. urina sua lotionē abstergit arenulas adherentes quā cū ea expelluntur.

Hic ponunt duo
nocumēta pueniē
tia ex potu aquæ: &
hoc quo ad edentē.

Potus aquę sumptus sit edēti ualde nociuus
Infrigidat: stōachūq; cibū nitit̄ fore crudū.

Primū ē q̄ potus aq̄ nocet stomacho edētis. Cuius rō est: q̄a ip̄m in frigidat & relaxat & maxime deiicit appetitū cibi. Secūdū ē q̄ potus aq̄ cū sumit̄ cib⁹ impedit digestiōē cū cibū sumptū in crudet. Et istud uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit̄: dicens. Neq; post ip̄m. *f. cibū* multa bibēda est aq̄ q̄ inter ip̄m. *f. cibum & corpus stomachi* sepationē faciat: & ip̄m nat̄are faciat. Et. c. de regimine aq̄ & uini dicit. Et cū nā indigerēdo nutriēs studeat facietate aq̄ iā p̄ce dēte sufficiēter. *i. si p̄cesserit facietas aq̄ sufficiēs ad bonā cibi permixtionē:* aq̄ uchemēter est impediens supple digestiōē inchoatā. Et idē uult Aui. ii. can. tra. i. c. iiii. dicēs. Est ēt uitādus potus aq̄ i mēsa nisi rōne adherētię & tarditatis descēsus bucelle. Nō est. n. sumēda aq̄ cū cibo. Et Auer. in cō. ait. Cā qdē huius est qm̄ cū sumit̄ aq̄ sup cibū priusq̄ stomachus calefacierit ip̄m infrigidat & in crudat. Est ēt cā q̄re supnatet cibus sumptus in stomacho: q̄re ēt nō adhe-

reat: & uniat eide[m] q[ue] conterat ip[su]m sicut exigit. Actio na[m]q[ue] stoma-
chi sup[er] sumptu[m] cibi fit co[n]terendo & coquendo simul. Vñ sicut cu[m] in-
fundit[ur] simul & i[n] magna q[ui]tate aq[ua] i[n] olla pp[er] q[uo]d tarda[n]t cibi decoctio
i[n] eade[m]: sic e[st] co[n]tingit ide[m] ip[s]i stomacho. Et istud maxime uerifica[n]t
de potu[m] multe aq[ua]. Modica. n. q[ui]tate aq[ua] frigide sugendo sumpta po[tes]t
co[n]cedi a[n] descensum cibi: ut p[er] ea[m] co[m]pleat[ur] cibi descensus ad inferiora:
& hoc si sitis infestauerit: & bibere coegerit. Na[m] modica q[ui]tate aque
frigide p[re]dicto mo[do] sumpta stomachu[m] alleuiat & colligit. alleuiat
quide[m] a siti. alleuiat e[st] coopando ad descensum cibi. Colligit aut[em] sua
frigiditate coadunans partes stomachi. Et istud colligit[ur] ab Au[re]liano. locis
p[ar]t[is]. No[n] adu[m] q[uo]d q[ui]s i[n] sitis extinctione aqua sit co[n]uenientior potus
qua[m] uinu[m] t[ame]n o[mn]ib[us] co[n]sideratis uinu[m] est potus co[n]uenientior i[n] regimi-
ne sanitatis qua[m] aqua. na[m] dato q[uo]d i[n] sitis repressio[n]e qua[m] est appeti-
tus frigidi & humidi: aqua uniuersal[ite]r melior sit: q[uia] frigida & humi-
da: na[m]q[ue] t[ame]n i[n] cibi p[er]mixtione & eiusde[m] delatione siue missione ad
p[ar]tes corp[or]is extremas uinu[m] p[re]ualet aq[ua]. na[m] uinu[m] r[ati]o[n]e sue subtilitatis
i[n] subst[an]tia & actione subtilius p[er]miscet[ur]: & sp[er]at[ur]: q[uia] na[m] magis i[n] eo
delectat[ur]: ideo citius attrahit ip[su]m: & aliis cibis p[er]miscet[ur]: & sp[er]at[ur]: q[uia]
hec mixtio fit p[er] uia[m] cuiusda[m] ebullitionis: qua[m] uinu[m] magis iuuat r[ati]o[n]e
uirtualis caliditatis: & aq[ua] impedit r[ati]o[n]e frigiditatis. Et sic p[er] q[uo]d uinu[m]
p[re]ualet aqua[m] i[n] cibo: p[er]mixtio[n]e. Et si s[er] p[re]ualet i[n] eoru[m]de[m] delatione.
na[m] uinu[m] est optimus penetrator: quod ei debet[ur] r[ati]o[n]e subtilitatis sue
subst[an]tiæ: & r[ati]o[n]e caliditatis uirtualis: subtilia. n. & calida multu[m] su[n]t
penetratiua: & p[er] co[n]sequens uinu[m] est magis delatiu[u]m qua[m] aq[ua]: i[n] aq[ua] ni-
hil est uirtualiter calidu[m]: nec subst[an]tiæ aereitatis: nec igneitat[is]. uñ
aq[ua] mora tra[n]seundo impedit o[mn]e[m] cursu[m]. amplius aq[ua] ex alio no[n] est
potus: ita co[n]ueniens sicut uinu[m]: q[uia] aq[ua] impedit alimentu[m] nutrire eo q[uo]d
non nutrit: q[ui]re illud utiq[ue] minus nutrit. unde qua[n]to cibus est magis
aquaticus ta[n]to est minus nutritiuus. bonu[m] est igit[ur] q[uo]d uinu[m] p[er]miscat[ur]

cū cibo qđ solū nō īpedit nutritionē: imo multū iuuat: qđ uinū est maxime nutritiuū: & maxime restauratiuū & uelocissime nutrit: ut prius dictū est. Notādū insup qđ nō solū nociuus est potus aq̄ edēti siue sumēti cibū: imo ī pluribus alijs casibus nociuus est. quos narrat Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini. Primo. n. incōueniēs est ī hoīe ieiuno. tūc. n. bibere penetrat aqua bibita nullo retinaculo impedita usq; ad intima mēbroꝝ principalīū mortificās suū calorē innatū. Et istud est uerū de hoīe uere ieiuno. Ebrio. n. qñq; p̄ficīt neq; ledit ipse si ieiunus bibat aquā: qđ ieiunus ebrius nō est oīno ieiunus nec est in stomacho uacuu: sed adhuc h3 reliqas aliq̄s hesternę crapulę: quāz nitrositas aq̄ mitigat & stomachus ab his p̄ aquā abluīt: & repressis uaporibus & fumis p̄paratur stomachus ad receptionē noui nutriētis. Secūdo incōueniens est in hoīe exercitato forti exercitio: & sili statim post coitū. nā tūc porī corpis sunt multū apti: quare penetrat aqua ī p̄funda mēbroꝝ mordificās calorē inatū: qui post coitū ē debilitatus est. Tercio incōueniēs est post balneationē maxime cū sit hęc balneatio uētre uacuo. tūc. n. uię sunt uehemēter aptę: q̄re ledens penetrat aq̄ ut dictū est. De isto potu aq̄ dicit Aui. in. iiii. sum. ii. c. ulti. Ex potu illius ī ieiunio: & post balneū: & post coitū timeť corruptio cōplexionis & ydropisis. Quarto incōueniēs est bibere aquā frigidā cā obediēdi siti nocturnę mēdosę: q̄ accidit ī crapulatis & ebriis. nā p̄ potū aq̄ frigide p̄hibent̄ resolutio & digestio humoris falsi uel fortis uini: uel alteri? acuti faciētis sitim: & sic cito post potū reuertit̄ sitis: ita fortis ut añ. Sed si uehemēs affuerit sitis nimiū uexās & īgetās: nec sufficiat aeris īspirati frigiditas: nec ablutio oris cū aqua frigida: bibat sitibūdus aquā frigidā cū uasę stric̄ti orificiū: siue gracilis rostri: quatenus aqua p̄lixius deť sup̄ orificiū stomachi ut fortius sitim mitiget: & de ea minus sumat̄ nē digerēdoꝝ digestionē penitus impediāt. Quinto generaliter malū est

sanis bibere multā aquā frigidā: q̄a extinguit calorē inatū: & pectus
offendit & stomachi appetitū deiecit: & mēbris oībus neruosis obest.
Vox est tñ q̄ aqua tēpate frigida aliqñ p accidens appetitū excitat:
& stomachū fortē efficit coadunādo ipm & stringendo uillos eius.

CIn hoc passu au-
tor laudat carnes ui-
tulinas dicēs q̄ car-
nes uitulinę multū sunt nutritiue. Et istud inuit Aui. in. i. c. de regi-
mine eius qđ comedit. ubi uult q̄ cibus sanitatis cōseruatiuus de-
bet esse tales q̄les sunt carnes: q̄a sunt similis naturę prius apte fieri
sanguis: & maxime carnes edorę & uitulorę paruorę lactantium &
agnorę annaliū. Et istas carnes uitulinas sūme laudat Gal. iii. alim.
ubi uult qđ carnes uituli lactantis sex ebdomadař uel octo assate
saniores sunt multo nimis: facilis. n. digestionis & multū nutritiue
sunt. Et de istis carnibus uitulinis etiā prius dictū est.

CIn hoc passu po-
nunt carnes eligibi-
lioresh pro nutrime-
to nāę humanę aīa
liū uolatiliū: & enu-

Sūt bōa gallina & capo turtur sturna colūba
Quistula uel merula phasianus ethigoneta.
Perdix frigellus orix tremulus amarellus

merantur. xiiii. Aues quarę carnes bonę sunt pro nutrimento hoīs.
Prima auis est gallina: cuius esus siue comestio naturę humanę cō-
ueniēs est. Haly. n. Auēzoar: Auer. & Me. ut dicit Cōsi. p̄ceteris lau-
dāt pulloř carnes & maxie q̄ nōdū pepit & galli q̄ nōdū calcauit.
Sūt. n. facilis cōuersiōis in sanguinē: & supfluitatū paucař: p̄prie-
tatē mirabilē hñtes in tēpādo cōplexionē & humores: cuius brodiū
optia leprosis est medicina. Et de carne gallinarę dicit Aui. ii. can. c.
de gallinis & gallo: q̄ caro gallinarę q̄ sūt pulle intellectu augmētū
efficit: clarificat uocē & augmētat sperma. Et melior gallina sm cū

ibi est: q̄ nōdū parit oua. Secūda auis est capō siue gallus castratus: cuius carnes ponit Cōsi.dr̄na.lxviij. iter laudabiliores carnes. Et carnes istas & sīlīr priores digerit stōachus a pprietate. Tercia auis ē turtur q̄ ēt est boni nutrīmētī: & bonū generās hūorē: cui⁹ carnē Aui. iij.can.c.de carne: sūme laudat dicēs. Volucris qdē caro melior nō ē quā alduragi. i. turturus & gallinaꝝ & subtilior eaꝝ & nō sūt cū nutrīmēto carniū alcubegi. i. perdicū &c. Quarta auis sīm aliquos est sturnus: & ista auis d̄z comedi in iuuetute: & est auis nota teutonice eynspree. sīm alios est starna: quā Ra. iij. Almā. p̄ceteris uolatilibus laudat dicēs: starne caro oī carne auiū leuior inuenit atq̄ his q̄ subtili uolūt custodiri regimine cōuenientior. Et pōt p starnā intelligi auis magna uelut anser grisea cinerea: cuius caro laudabilis est maxime cū iuuenis fuerit: & isto mō itelligit Ali. p̄ferēs istā carnē alijs. Vel pōt p starnā itelligi maneries p̄dicis paruꝝ quā Moyseſ uī itelligere iudeis inq̄iēs: sīlīr starne nō uident̄ pro dño n̄ro: q̄a uentrē cōstringūt. Et istā pprietatē alij attribuūt p̄dicib⁹: carnes. n. ipsaꝝ uentrē cōstringūt teste. Ra. iij. Almā. Quinta auis est colūba: q̄ est auis nota: cuius caro est colerica. Et de colūbis dicit Ra. loco p̄all. Colūbe uehemētis sunt caliditatis q̄ sāguinē inflāmatū generāt: & cito febricitare faciūt. Et ergo aptius colūbe comedi debēt in pastillis cū uuis acerbis q̄ assari. Per uuas. n. acerbis auferēt caliditas q̄ sanguini inducūt. Et electiores colūbe pro esu sunt colūbe iuuenes uolare potētes: q̄a tales sūt leuioris digestiōis & melioris humoris. Pulli. n. nō uolare potētes caliditatē & humiditatē hnt sup̄fluas: q̄re grossos generāt humores. ut uult Aui. ii. can. c. de colūbis. Antiquē vō colūbe & eaꝝ caro pp̄ caliditatē nimīā & siccitatē & digestiōis difficultatē sunt cu tādē. Et sīlīr ēt turtures antiquē. Sexta auis est q̄stula q̄ ab aliqb⁹ noīat̄ coturnix: q̄a q̄stula est nomē onomatopcion. s. fictū a suo sono. Et caro ista sīm aliquos est subtilis substātię: bonū genez

rans humorē & multū cōpetit sanis cōualefcētibz. Scēdū ysaac
tñ coturnices ceteris uolatilibz sunt peiores nec nutrimento: nec di/
gestionī laudabiles: q̄a ex comestione carnis earz timet spasmus &
tethanus: put ēt uult Aui. ii. can. c. de eis. subiūgēs rōnē. s. q̄a i sub/
stātia carniū earz est uirtus faciēdi huiusmodi accidēt a narrata &
sic nō pueniūt illa accidētia ex eo solo: q̄a coturnices comedūt elle/
bogz. Et hinc ē q̄ gallici comedūt coturnices cū molli & pingui ca/
leo: & idē faciūt pastilla. Pōt tñ p coturnicē itelligi alia auis a p̄dicta
p̄dice maior. eiusdē fere coloris cū rubeis pedibus & rostro saporis
delectabilis. dicta coturnis ytalica lingua. Et isto mō Ra. iii. Almā.
accipit coturnicē qñ p̄fert carnes eius post carnes starne aliorz uola/
tiliū carnibz. Septima auis ē merula: q̄ est eiusdē q̄ritatis cū sturno:
sed ē ad nigredinē tendēs: & hñs rostrū subrubcū. & sīlī d3 comedi
iuuenis. Octaua auis est phasianus. i. gallus siluestris: q̄ ab oībus me/
dicis enumerat̄ inter aues laudabilis carnis. Caro. n. talis auis natu/
rē humanē est cōueniētissima. & est cibus principum & magnatū.
Cōsiliator. n. loco p̄all. dicit. siluestriū vō laudabiliores sunt phasiani
ad sanitatē & ad robur. Et fortassis etiā uniuersaliter domestici cū
gallinis p̄pinquissimi & eiusdē fere speciei: sintq; illis siccioris acris
& alimēti ac exercitii amplioris. Nona auis est ethigoneta: quæ est
auis parua ad modū p̄dicis: sed longū rostrū habēs: cuius caro est
optima. Decima est p̄dix cuius caro s̄m Aui. ii. can. c. de cubegi est
de subtilioribus carnibz impinguās: q̄a multū nutrit: cor abstergēs
ydropsi & stomacho cōferēs: & augmētū in coitu faciēs: uerz est tñ
q̄ stringit uentrē. Et istā carnē Gal. iii. ali. c. x. Et octauo de ingenio
. c. ii. p̄fert oībus aliis uolatiliū carnibus. Et dī de ista carne q̄ si assī
due comedat̄ maxime p̄fert memoriē. Vndecima est frigellus & est
auis comedens racemos: uelociter uolans: silis sturno: sed melioris
nutrimenti quā sturnus: & multe tales inueniuntur ubi sunt uineę:

& inebriant ex esu racemorum: & melior est caro earum circa festum omnium
sanctorum. Duodecima est oryx. Et est secundum aliquos gallina siluestris siue
gallina phasiani. Vel secundum alios est gallina aethiopica. id est. natus in aethiopia: & siue
sit femina phasiani siue gallina aethiopica: eius caro est boni nutrimenti.
Decimatercia est tremulus & est avis cōter stans prope mare minor
quam gallina: sed est avis fusca alte clamans: & uelocissime uolat: & quando
ambulat super terram cauda eius semper tremit: & ideo dicitur tremulus: & habet
super caput eius longas plumas. Et non est parua avis: longam habens caudam:
quam a medicis uocat cauda tremula. Vltima avis est amarellus: &
et est avis siliu existens in aquis: silius ante: sed ea minor. Et generaliter lo
quendo inter aues comestibiles plus laudantur ille quam uolatu uelocio
res sunt. Et sicut carnes predictarum auium sunt laudabilis nutrimenti:
& facilis digestionis: ita et reperiuntur carnes aliquarum auium illaudabilis
nutrimenti: difficilis digestionis: & inequalis complexionis. sicut sunt car
nes anseris & pauonum & malardorum: & uniuersaliter auium habentium col
lum longum & rostrum longum degentium in aquis: & carnes passeris qui sunt ca
lidissime: & a temperamento longissime: & multum excitantes coitum.
Circa electionem uero carnis uolatiliu sciendum est: quod secundum diuersas lauda
bilioris nutrimenti proprietates ac eius quod nutrit sanitatis uel roboris
intentionem: carnes laudantur uarie. Vnde Gal. respiciens facile alteratio
nem & subtilitatem in carnibus predictum profert eandem. R. a. uero cum ysaac re
spiciens subtilitatem sterneris ac leuitatem ipsam ceteris praeferit. Isaac etiam secundum
diuersas intentiones carnes uolatiliu laudauit diuersas. Aui. uero lau
dauit carnes turturum praeter ceteris: uel quia respexit ad proprietatem qua ro
borat & confortat intellectum: uel quia in terris eius est ipsarum tanta boni
tas quam non est in aliis terris: sciendum est insuper quod carnes uolatiliu plus con
ueniunt quam carnes quadrupedum his qui relicto exercitio corporali uo
cant consiliis studiis & contemplationibus: quia digeruntur facilius aliis: iuxta
illud Gal. iii. alimē. Digestibilior est tamen haec caro uolatiliu animalium

& maxime pdiciū: & generant sanguinē clarū: mūdū: spumosum:
mentis exercitiis & eleuationi intellectis aptum.

¶ Hic ponunt .ii.

Si pisces molles sunt: magno corpore tolle

accidētia ex quoz

Si pisces duri: parui sunt plus ualituri

noticia attēdit ele

ctio pisciū. Vñ pi

sces aut sunt duri aut molles. si molles sunt tūc seniores sunt eligibi
liores. Cuius cā est ista: quia mollicies puenit ex humiditate quæ in
iuuene pisces indigesta est. & in sene plus digesta: & sic in iuuetute
tales pisces sunt generatiui flumatū: sed senes minus: & sic patet qd
anguilla senior sanior est iuvene: s̄m quosdā. Si vō tales pisces sunt
duri tūc iuvenes sunt saniores. i. digestibiliores: cuiusmodi sunt lu
cii & parce: duricies. n. inquantū huius resistit digestionī: & istā sen
tentiā ponit Aui. ii. can. c. de piscibus dicens. Et eligitur quidē ex pi
scibus durā carnem habentibus ille qui est minor: & ex habētibz
mollem carnem ille qui est maior ad terminum aliquem.

¶ Hic tangunt .x.

Lucius & parca saxaulis & albica tenca.

pisces eligibiles pro

Sornus plagicia cū carpagalbio truca.

nutrimento naturæ

humanæ: quoz. Pri

mus est lucius: qui est piscis notus: & dī cē tyrānus pisciū: qā nō so
lū deuorat pisces alterius speciei: sed ēt eiisdē speciei cū eo: uñ uer
sus. Lucius ē piscis rex & tyrānus aq̄z. A quo nō differt lucius iste
parū. Est ēt piscis dure carnis & nātatu uelox. Secūdu est parca: a
parco parcis: ere: dicta p̄ p̄riū: qā nulli pisci parcit: imo irata uulnē
rat alios pisces suis squamis quas hēt supra dorsum: nec eam audet
euadere lucius: imo ut narrat Albertus de naturis aīaliū: est natura
lis amicitia parce & lucii. Lucius. n. lesum ab alio difficulter sanatur:
sed lesum q̄rit parcā q̄ uidens eū lesum t̄git & lenit uulnus lucii: sic

lucius sanat: & ē parca sīlīr piscis dure carnis notus: teutonice cynbaers. Tertius piscis est saxaulis uel saxaulus piscis marinus: apud gallicos dictus sola. Alii dicūt qđ est piscis teutonice cyntūghe: & ē piscis multū sanus inter pisces marinos. Quartus est albica: teutonice & uitine: & est piscis marinus. Quintus est tenca q̄ ē dulcis piscis aq̄ notus: pellē hñs lubricā atq; uiscosam ad nigredinē tendēs: sed eius caro est dura. uñ ab istis tribus piscibus q̄ sunt lucius: parca & tenca: post eorū coctionē aufert̄ pellis. Et dī iste piscis: teutonice cyntinche. Sextus est sornus: & est piscis minimus marinus albus ad q̄titatē medię partis medii digiti quo ad lōgitudinē: qui comedit̄ cū capite & spinis: & dī teutonice eyngaernaert. Septimus ē plagicia: & est piscis marinus notus. latus hñs in una pte suę pellis maculas rubeas: & pellis est tota alba curuū os hñs. teutonice eynblatylcol. Octauus est carpa q̄ est piscis dulcis aq̄ notus. multū tñ de se est uiscosus. sed a magnatib⁹ decoquit̄ in uino: & sic ab eo tollitur eius uiscositas. Nonus galbio: & est piscis marinus notus a quibusdā dictus rogetus: teutonice cynrotbarth: & est piscis dure carnis & sanus. Alii textus hñt gouio: & est piscis paruus dulcis aq̄ ad lōgitudinē unius digiti longi: & est rotūdus & suauissimus: gallice gouion. Vltimus est truta q̄ est in carne sīlis salmoni: nec tñ est salmo & est lōgus & nō grossus. Et capit̄ in magnis fluuiis: & pmittit se fricare in aq; & sic capit̄: & ex eo fiūt pastilla cū spēbus: & est piscis ualde p̄ciosus: gallice trutes. Circa electionē vō pisciū sciēdū est primo q̄ pisces resp. etu carnū: ceteris paribus minoris sunt nutrimenti: & facilis digestiōis: & nutrimentū corū est pluriū supfluitatū: & fleumaticū & frigidū & humidū: & minus māsuiū: & sunt ad digerendū duri: & lōgā faciūt morā in stomacho. Et q̄a in corū digestionē laborat stomachus: & interdū corrūpunt̄ in stomacho: & q̄litate q̄ndā suscipiūt putredinalē: sitim generant. Et ut sit ad unū di

cere: carniū laudabiliū nutrimētū melius est nutrimēto pisciū. Se/
cūdo sciēdū est q̄ pisces marini sunt meliores in regimine sanitatis
cēteris paribus: piscibus aq̄ dulcis: eorū. n. nutrimētū est minus sup
fluū & naturę carniū magis p̄pinquū. Sed q̄a cēteris parib⁹: pisces
marini sunt durioris carnis piscib⁹ aq̄ dulcis: ideo sunt difficilioris
digestiōis & resolutiōis: & pluris nutrimenti & purioris. Verū est tñ
q̄ in egris magis cōferūt pisces aq̄ dulcis: p̄p debilitatem digestiue
eorū. Tercio sciēdū ē q̄ i piscib⁹ tā marinis quā aque dulcis eligēdi
sunt: quorū caro est alba nō uiscosa: sed fragilis: nō multū grossa: sed
subtilis: nō grauis odoris: sed suauis: nec cito putrefactiōis: sed suffi
cientis duratiōis: nō mali coloris sed boni. & quorū habitatio nō est
in lacubus stagnis: nec in locis sordidis: nec in aq̄s hñtib⁹ malas her
bas. Et eligēdi sunt nō ualde iuuenes: nec ualde magni: & q̄ sunt ue
locis motus & pauce uiscositatis. Et si sint pisces marini eligēdi sūt
qui capti fuerūt i fluminib⁹ multū distātib⁹ a mari: & hoc cēteris cō
ditionib⁹ bonis suppositis. Itē suppositis p̄dictis p̄ditionib⁹ q̄to pi
sces sunt squamosiores: tanto sunt meliores. Et s̄l̄r intelligit de spi
nis: q̄a spine multe & squame seruāt puritatē substātię piscis. Item
inter pisces marinos meliores & puriores sunt q̄ capti & nutriti sūt
in mari p̄fūdiori: & magis agitato: ad qđ est cursus pluriū fluuiorū.
Et ergo capti i mari septētrionali qđ magis est agitatū: & magis tē
pestuosum & uelocioris fluxus & influxus meliores sunt captis in
mari mortuo uel meridionali. Et s̄l̄r intelligēdū est de piscibus dul
cis aq̄. nā cēteris paribus q̄to aq̄ est p̄fundior & mobilior tāto piscis
in ea nutritus est melior. Et de his sufficienter eligi pōt q̄ pisces sunt
uitupabiles: & q̄ laudabiles sunt. pisces. n. bestiales sicut porcus ca
nis marinus: delphin: morona nō multū cōpetunt in sanitatis regi
mine. Sūt. n. difficilis digestiōis: & grossi humoris: & multe sup
fluitatis: nec in carnibus p̄dictorū pisciū apparēt cōditiones supius

numerate: puta: albedo subtilitas &c. Et si hos pisces & cōsiles cō/
medi cōtingat nō statim sūt coquēdi & comedēdi postq̃ capti sunt:
sed obseruandi sunt p aliquos dies quousq; eorū carnes mollescāt &
tremiscāt sine substātię corruptiōe. Et ēt p̃dicti pisces meliores sūt
semisalsi quā recētes aut p̃fectę salsi. Inter alios aut pisces marinos
cōsideratis conditionibus supradictis laudabiliores uident̃ rogetus
& gornatus siue gornus. Nā eorū caro & substātia est purissima. Et
post hoc plagicia & sola. sed horū caro est magis uiscosa & nimis
frāgibilis & minus alba & magis grossa & minus subtilis: nec horū
sapor aut odor est ita delectabilis: & forte piscis merlēgēdus ē lau/
dabilior post rogetū. Nō ē. n. tāte grossicie & uiscositatis sicut pla/
gicia & sola: & eius substātia est satis frāgibilis: sed p̃sideratis sapo/
re & odore cū colore & substātię puritate & mollitate deficit ī boni/
tate a rogeto & gornato: & sifr̃ itelligat̃ de allece. Et morua iuuenis
satis appropinquat p̃dictis ī bonitate cōsideratis p̃dictis cōditioni/
bus: est tñ grossior & uiscosior p̃dictis piscibus. salmones aut & tur/
bori & maquerelli multū deficiūt ī bonitate. sunt. n. multū grossio/
res & uiscosiores & ad digerendū difficiliores & magis supfluitate
pleni. uñ cōpetūt nisi exercitātibus fortib⁹ iuuenib⁹ cū qbusdā salsis
eorū uiscositati grossicie & frigiditati repugnātibus. Inter pisces at
dulcis aq̃ p̃sideratis p̃dictis cōditionib⁹: parca & lucius mediocris:
primū gradū bonitatis obtinēt supposito q̃ sint pingues: deinde uē/
dosia: & deinde lopia: & quis carpa sit squamosior p̃dictis tñ nō hēt
carnē adeo albā & frangibilē & subtilē sicut lucius & parca: & se/
pius repit̃ in stagnis: & uniuersalr̃ ceteris paribus meliores sunt pi/
sces dulcis aq̃ q capiunt̃ ī aq̃ petrosa currēte vsus septētrionē p̃fun/
da: multe agitationis: ad quā nō cōfluūt sordicies ciuitatū: in qua ē
nō sunt herbe male. Cancri aut fluuiales & marini multi sunt nutri/
mēti: & nō facile in stomacho corrūpunt̃: uerū sunt difficilis dige/

stionis. Sciendū est insup q̄ pisces recētes corpus humectāt: & lac &
spectina multiplicāt & multū cōpetūt colericis: & nō sūt comedēdi
pisces post forte exercitiū uel fortē laborē: q̄a tūc de facili in stoma
cho corrūpunt: & caueant ab usu pisciū hātes stomachū debile uel
malis humoribus plenū. Amplius sciendū q̄ pisces grossi semisalsi
meliores sunt q̄ recētes pisces: & saliti multi tēporis nō sunt boni.
Item nō sunt comedendi pisces & carnes simul: nec pisces & lactici
nia: nec sunt comedendi pisces post alios cibos. Item pisces lauda
biles parū saliti: & in pauca quantitate sumpti reuocant appetitū:
& ipm corroborant si quis habuerit appetitū ad eos.

¶ Hic autor subdit
Vocibus anguille prauę sunt si comedant.
Qui physicā non ignorant hec testificant.
Cascus anguilla nimis obsunt si comedant
Ni tu sepe bibas & rebibendo bibas

qđ anguilla ē piscis
insanus maxime no
cens uocib⁹: & hoc
pbat sermone medi
corū & nālē phiam

studentiū: & rō est: q̄a anguilla est piscis limosus: uiscosus: & maxie
oppilatiuus: & multū deficit a cōditionib⁹ boni piscis prius narra
tis in parte pcedēti. & qđ dictū est de anguilla ē intelligendū est de
lāpreda: licet lāprede parue laudabiliores sūt anguillis: & minus pe
riculose cū nō sint tante uiscositatis & grossicieci sicut anguille: ut pa
tet ad sensum. Vñ salua reuerētia utentiū isti pisces sunt ualde perī
culosi q̄uis ori sunt saporosi. Horū. n. pisciū in aq̄ filis est generatio
gnāioni serpentū in terra: uñ multū dubitādū est: qđ nō sint urne
nosi: uñ eorū capita & cauda in qbus uenenū cōsueuit esse: & sī in
terior spina: nullo mō sunt edēda. bonū est ēt pp eorū uiscositatē qđ
submergant in uino optimo uiue & dimittant ibi quousq; mortue
sint: & deinde pparent cū galentina optimā: spēs sī qđ coci ma
gnorū dñorū facere cōsueuerūt. bonū est tñ qđ ebulliant primo dua

bus ebullitiōib⁹ i uino & aq̃: & illa abiecta decoquant⁹ ad p̃fectionē:
& fiat galērina uel pastillatura: uel assatura cū salsamēto appropria
to: uidelz cū salsa uiridi cū fortibus sp̃ebus: & uino in hyeme: & cū
debilibus sp̃ebus: & agresta: & aceto i estate. Cōmodosius tñ est ma
neriē huiusmodi pisciū dimittere. Deinde subdit tex. qđ casus &
anguilla multū nocēt si comedant⁹: & istud itelligēdū est: si i magna
q̃titate sumant⁹: quorū causę dictę sūt de caseo ibi. Persica poma: &
de anguilla nūc dicta ē cā. postea dicit tex. qđ si ista sumant⁹ cū fre
quēci potatiōe uini malicia eorū corrigiṫ. Et istud nō d3 intelligi de
uino subtili & penetratiuo: nec de uino qđ dat uia potus cōductiui
ga tale nō d3 dari sup cibū gnātiū mali humoris qñ comediṫ: nec
añ ip̃m: nec postq̃ fuerit digestus: ut uult Aui. in. i. c. de regimine aq̃
& uini: qā tale uinū magnū nocumētū induceret. penetrare. n. face
ret humorē malū: ex hoc cibo genitū usq; ad extrema corporis qui
forte nō sufficeret penetrare sine uini auxilio & cōductu: sed intelli
gendū est istud de uino forti nō multū penetratiuo: sēpe & i parua
q̃titate dato g̃ra p̃mixtiōis ciborū. Tale. n. corrigit maliciā ciborū: cō
fortat digestionē: & digerit fleumaticos humores & frigidos: q̃re iu
uat ad digestionem casei & anguille: quæ male digestionis sunt.

Hic autor tangit

duo ducumēta: quo
rū primū est: qđ co
medens in prandio

Inter prandendū sit sēpe parūq; bibendum

Si sumas ouum: molle sit atq; nouum.

uel cena d3 uicissim comedere & bibere multiplicādo uices bibitio
nis: sed pro q̃libet uice parū potus sumere: & facere non d3 quēad
modū bruta: q̃ totū cibū capiūt: & postea bibūt: qā si potus melius
cibo p̃miscet⁹: & cibus exinde reddit⁹ remollitus: & digestionis ca
paciōr. Et circa istud est sciendū qđ triplex est potus. i. p̃mixtiuus:
delatiuus: & sitis sedatiuus. Istud aut qđ dictū est: itelligēdū est de

potu p̄mixtiōe ciborū: iste. n. potus debet uicissim recipi cū cibo: & sa-
uo meliori iudicio nō debet iste potus differri usq; ad finē come-
stionis: nec debet expectari sitis. Et iste potus maxime cōpetit: qñ su-
munt cibaria actualr sicca uel uirtualr: sicut p3 in laborātibus co-
medētibus panem siccū. Sed potus sitis sedatiuus regulariter & in
hoībus bñ dispositis debet differri usq; ad finē comestiois: tūc. n. est
uera sitis pp̄ estuationē cibi calidi & sicci. Nō. n. multū rōnabile est
q̄ simul urgeat sitis & fames: q̄a sunt appetitus p̄riorū. Et debet iste
potus dari p̄m plus & minus p̄m q̄ maior uel minor est sitis. Potus
uo delatiuus maxime cōpetit cōpleta prima digestiōe regulariter:
& parū añ horā suscipiendi aliū cibū sequentē. Et talis potus spāl-
r cōpetit qñ cibaria primitus sumpta fuerint grossa in substātia: nec
debet expectari sitis ad talē potū suscipiendū. nā talis potus p̄parat
stomachū ad suscipiendū cibū sequentē: & iuuat trāsītū cibi ad epar
a stomacho: nec debet talis potus esse magnę q̄tītatis: ut cito possit
digeri. Ante. n. eius digestiōē nō trāsīt ad epar. Et istud ueq; est nisi
talis potus delatiuus fuerit aqua: in qua nō oportet expectare dige-
stionē añ penetrationē eius ad epar. Regulariter aut potus pueniēs
delatiuus: aut ēt p̄mixtius nō debet esse aq̄: sed uinū uel aliqd pro-
porcionabile uino. puta ceruisia uel cerasiag; uel pomeriū uel melli-
cratū uel aliqd sile qbus oībus uinū ē melius. Sciēdū secūdo q̄ q̄to
cibus est grossior & siccior & frigidior: tāto potus p̄mixtus & dela-
tiuus debet esse maior: & ecōuerso quāto cibus est calidior subtilior
& humidior: tanto potus delatiuus & p̄mixtius debet esse minor.
Et quāto cibus est grossior & frigidior & digestioni inobedientior:
tanto uinū p̄mixtium uel delatiuum debet esse subtilius & fortius.
Et q̄to cibus est subtilior calidior & digestibilior: potus debet esse
debilior: uel uinum debilius. Vnde fortius uinū bibēdū est tam cū
carnibus bouinis q̄ pullinis: & fortius bibendum est cum piscibus

q̄ carnibus regulariter. Secundū documētū est q̄ sumēs ouū debet
ipsum sumere qñ est molle & nouū: cuius cā dicta est supra.

Et hic ponit unū no

tabile documētū de Pisam laudare decreuimus ac reprobare
piscis: & ē q̄ pisa ali Pellibus ablatis est bona pisa satis
quo modo laudant: Est inflatiua cum pellibus atq; nociua.
& aliquo mō uitupe

rant. Laudant. n. qñ comedunt ablatis corticibus. Virupant vō qñ
comedunt cū corticibus & pellibus: q̄a tunc sunt inflatiua. Et ergo
nō est artificiale ea comedere simul cū cortice: q̄a medullarū & corti
cū naturę discordāt. Alterę. n. laborat ut soluat & exat: alterę obuiat
ut cōstringat: ut dicit Isaac in dietis vltimis: q̄re ī corpore sit motus
agitatius inducēs torturā & inflationē. Et istud nedū ueritatē hēt
de piscis: uerū ēt de oībus leguminibus: sicut fabis: faceolis: lentulis
& silibus. Et spāl̄r de hñtibz multū corticē sicut fabe & cicera ni
gra. Cortex ē in oībus est peioris nutrimenti quā medulla. Et circa
istud est sciēdū q̄ est una maneries pisorū alborū rotūdorū hñtiū cor
ticē exteriorē ualde paucū & subtile: & ista pisa securius pñt come
di cū cortice q̄ alia: quis melius sit q̄ depurent a cortice. Et q̄a dictū
pcedēs ueritatē hz de oībus leguminibus. Sciēdū est q̄ legumina
recentia minus hñt de cortice: & in eis minor diuersitas est inter cor
ticē & medullā: & facilius digerunt. Et ideo dicūt aliq̄ q̄ magis cō
petūt corporibus sanis: sed nō est ita q̄a legumina recentia sunt plu
rimarū supfluitatū & corruptibilioris substātię: q̄re minus pueniūt
corporibus sanis. Et ideo pro ueritate tenendū est q̄ legumina sicca
depilata a cortice exteriori sunt saniora quā recentia nō depilata: sed
uridia sunt saniora siccis nō depilatis. Sciēdū ulterius q̄ q̄a omniū
leguminū substātia est inflatiua & difficilis digestionis: & eorū nu
trimētū malū nō cōpetit ī regimine sanitatis: sed brodiū siue deco

Etio ipsorū cōueniēs est: q̄a eorū decoctio uentris est subductiua. i. laxatiua: urine puocatiua: & uenarū depilatiua: uñ satis cōuenit tpi-
bus in qbus hoīes utunt̄ cibis grossis & opilatiuis: puta tpe ieiuniorū
In isto. n. brodio siue in ista decoctione cōueniēter facta nō sunt no-
cumenta q̄ sunt in substātia: uñ in ea nō est inflatio: nec difficultas
nutritiōis & digestiōis: nec malicia nutritiōis. Fit aut̄ ista decoctio
per istū modū. In sero. n. ponunt̄ cicera uel pisa in aq̄ feruenti: & in
eadē lōgo tpe manibus cōfricant̄. Deinde p̄dicta aq̄ tota nocte tem-
peret̄: & in eadē sequenti nocte bulliāt duabus uel tribus bulitioni-
bus: & postea colet̄ & colat̄ a referuet̄: & appropinquāte hora refe-
ctionis p̄paret̄ cū cynamomo & croco: & aliquātulū uinū addat̄
& deinde unico feruore bulliat & spumet̄ in principio refectionis.
Et brodium seu parenta cicerū & pisorū rotūdos: alborū est melius
& cōuenientius: & naturē amicabilius: & silr eorū substātia.

Hic ponunt̄ q̄dā documēta circa ele-
ctionē lactis. Primū
Lac ethicis sanū caprinū post camelinum. est q̄ lac caprinū est
Ac nutritium plus omnibus est asininum. sanū ethicis. i. cōsū-
Plus nutritium uaccinum sic & ouinum ptis & maccratis uel
Si febriat caput & doleat nō est bene sanū
hñtibus febrē ethicā. Et istud uult Aui. ii. can. c. de lacte dicens. Lac
caprinū & lac asininū sunt bona ethice. Et idē uult. iiij. trac. in. c. de
rememoratiōe medicinarū humectātiū ethicos. Et rō ē est: q̄a lac ca-
prinū est tēpatū s̄m Auic. ii. can. c. de lacte. & etiā multi nutritiōis
ut uult hic tex. Et post istud lac ualet camelinū. Istud. n. subtilem ē
multē aquositatis & humiditatis: q̄re pōt humectare eos: uerū est tñ
q̄ istud lac pp̄ suā nimīā humiditatē parū nutrit: q̄re minus eis cō-
uenit quā caprinum: istud tñ lac camelarū & maxime nouiter setarū
cōfert ydropisi ualde & patiētibus dolorē in epate: & renouat epa-

¶m Aui.ii.can.c.de lacte. Secūdū documētū est q, lac asininū plus
ceteris lactibus ethicis cōuenit. Et istud uerū est cōparādo lac asini
nū ad lac aliorū brutorū: qā lac asine declinat ad frigiditatē & humi
ditatē: & est subtilius: & citius penetrās: & tardius coagulabile q̄ lac
aliorū brutorū ¶m Gal. vii. de ingenio. c. vii. & istud idē uult Aui. in
q̄rto loco p̄all. dicēs. Et nō est lac post lac mulieris: sicut lac asine. Et
prius dicit. Et p̄prie lac asine eradicat ethicā si fuerit ei eradicatio.
Cōparādo tñ lac asine ad lac mulieris minus cōuenit. Lac. n. mulie
ris sugēdo sūptū cōueniētius est oibus: ut uult Aui. in. iiii. loco p̄al.
Et rō est: qā lac humanū siue muliebre subtilius est frigidius & hu
midius: & naturē humanē magis sile: uelocius penetrās: citius dige
stū & magis nutriēs. Et d3 istud lac dari ethicis q̄tū possibile ē mu
lieri magis p̄prie lectū infirmi: & ciptinus sine mora administrari ne
ab aere corrūpat. Et circa istud sciēdū ē q, nō semp cōueit ethicis
lac mulieris aut asine: imo ī aliqb⁹ casib⁹ lac acetosū siue ebutiratū ē
utilius ethicis quā lac mulieris aut asine. Quorū primus est qñ cū
ethica ē solutio uētris. Secūdus ē qñ ē suspitio de coagulatiōe lactis
in stōacho uel de ardore uehēmētis febris: uel qā stomachus de se ē
colericus: ut lac in colerā cōuertat. Tertius est qñ cū ethica cōpilat
putrida: p̄cipue qñ ī interioribus nō fuerit multe opilatiōes. Nā lac
acetosū restringit uentrē: & nō facilt̄ colerizat: qā priuatū ē butiro
sitate: p̄ quā facilt̄ lac inflāmat: nec in putrida febre: qā cito putre
scit p̄p̄ eādē cām. Quartus ē si stomachus fuerit sordidus: tūc. n. lac
in eo facile corrūpit. Quintus si ethicus abominet̄ lac dulce & in
tegrū: & nō acetosū siue ebutiratū. Tertiū documētū ē q, lac uacci
num & ouinū sunt magis nutritiua: qā pinguiora & grossiora sunt
aliis: ut dicit Aui. ii. can. c. de lacte. Et ibidem de lacte uaccino dicit
lac oīs aīalis: cui⁹ p̄gnatio p̄lixior est p̄gnatiōe mulieris ē malū: q̄pp
p̄portionabile est illud qd p̄ximū est sicut uaccinū. Ra. vō ī Almā.

10. de lacte dicit. Vaccinū. n. lac oī lacte cuiusq; aīalis alteri⁹ grossius
iudicat^r: qđ ēt oībus sui corporibus pinguedinē adipisci uolētibus
cōuenientius existit. Quartū documētū est qđ lac nocet hūti febrē
& dolorē capitis. Cuius cā dicta est supra ibi. Persica poma pira.

Hic autor ponit

Lenit & humectat soluit sine febre butirum pprietas butiri: qđ
ipm iuducit i corpore

hūano. Prima ē qđ butirū lenit uētrē siue mollicat atq; lubrificat:
hāc pprietatē facit sua unctuositate. Secūda pprietas ē qđ butirū ē
humectatiuū: qđ ex meliorib⁹ ptib⁹ lactis cōpositū ē: & ita sibi cōue
nit humectare sicut & ipsi lacti a quo extrahit^r. Tertia est qđ soluit
uētrē. i. est puocatiuū secessus: & hoc lac facit: qđ lubricitatē iuducit
in testinis. Et istas pprietas eius ēt ponit Auic. ii. can. c. de butiro.
Et iuducit butirū istas tres pprietas i corpe nō febricitātē. Nocuiū
tñ ē corpi febricitāti: qđ butirū sola unctuositate de facili inflāmat^r:
& in febricitātē calorē augmētāt. Circa istud sciēdū ē qđ 13 butirū in
ducat pdictas pprietas rōne tñ suę nimie humiditatis & unctuositi
tatis nō cōpetit uia cibi spālī i q̄titate notabili. Priō. n. si qs eo utat^r
in q̄titate notabili abominationē inducit & facit cibū supnatare in
orificio stōachi: & uentrē plus debito laxat: & uomitū iuducit. Nullo
ergo mō butirū ē comedendū uia cibi i q̄titate notabili: & spālī nō
comedat^r post alios cibos: sed ad cōdimētū cibariorū satis cōuenit.

Hic ponunt^r q̄t

Incidit atq; lauat penetrat mūdāt quoq; serū tuor pprietas seri

.i. aq̄ lactis. Quare

prima est qđ serū est incisuiū siue subtiliatiuū. Secūda ē qđ est laua
tiuū. i. absteruiū. Tertia est qđ est penetratiuū: & ista sequit^r ex pri
ma. Quarta est qđ serū est mūdificatiuū. i. solutiū siue purgatiū.
Et tres istarū pprietatū narrat Aui. ii. can. c. de lacte dicens: qđ aqua

eius. s. lactis est subtiliatiua lauatiua & solutiua: & i ipsa nō est mor-
dicatio. Ra. vō in Almā. dicit q̄ serum colerā rubeā expellit: s. abici
quoq; atq; pustulis: nec nō eis pustulis quæ in facie nascunt̃. hycte-
ricie etiā: atq; ei cui fortis uini potus nocuit: auxiliū prębet.

¶ In hoc tex. autor

duo facit. Primo po-
nit. iiii. pprietas ca-
sei. Quar; prima est
q̄ caseus est frigidus

Caseus ē frigidus stipās grossus quoq; dur⁹

Casus & panis bonus est cib⁹ hic bñ sanis

Si nō sunt sani; tūc hunc nō iungito pani.

.i. frigide nature: & istud itelligēdū est de caseo recēti: q̄ ē frigidus:
& humidus: & nō de ueteri q̄ ē calidus & siccus. ut uult Aui. ii. can.
.c. de caseo. uel pōt intelligi de caseo q̄ fit ex sola coagulatiōe lactis
absq; alicuius alterius rei cōmixtiōe. Repit̃. n. caseus calide naturæ
calefaciēs stomachū ac linguā mordicās ex cōmixtione rer; sibi ad-
mixtas: sicut ē aliqs caseus uiridis q̄ si in magna q̄titate sumat̃ mul-
tū calefacit corpus. Secūda pprietas ē q̄ caseus est stipās. i. cōstipa-
tius siue durū uētrē efficiēs. Et istud maxie hēt ueritatē de ueteri
& multū coagulum hñte. Tertia est q̄ caseus est grossus. i. grossi hu-
moris gnārius: qd̃ ueritatē hēt de oī caseo: qa oīs caseus ex grossio-
ri & terrestriori pte lactis sit. Quarta ē q̄ caseus ē durus. i. duriciē
uētris efficiēs. Et ista pōt esse eadē cū secūda. Deinde dicit tex. q̄ ca-
seus quāuis solus sumptus sit insanus: ex quo male digestionis ē: ut
p̄dictū ē: tñ si in modica q̄titate misceat̃ panis: cū ipso pane digesti-
bilis sit. alias nō: & istud ueritatē hēt in corpore sano. in egro autē
nō. Et de caseo prius dictum ē ibi. Nutrit & impinguat.

¶ In hoc passu au-

tor fingit psonā lo-
quētē i spē casei cō-
tradicētes usū casei

Ignari medici me dicunt esse nociuum

Sed tamen ignorant: cur nocumenta feram

Languenti stomacho caseus addit opem.

Si post sumatur terminat ille dapes esse insanū. Et dicit loquēs
Qui physicā nō ignorāt hęc testificāt in psonā casei. Ignari me/
dici. i. medicinā ignorātes

dicūt me caseū esse nociuū: supple ulr ignorāt cām: cur naturę hu/
manę nocere dicor. Et post tãgit autor duas utilitates sumptio
nis casei. Prima utilitas ē q, caseus cōfert egrotāti stomacho. Et cir
ca istud est notādū q, oīs caseus cōfert opē oī stomacho lāguētium:
sed in certis casib⁹ oīs caseus nocet. s. stomacho rare texture: & omni
stomacho debilitato ex lōga ēgritudine: sed caseus recēs & nocuus
nō multę uiscositatē opē cōfert stomacho calido: qā teste Ra. in Al
mā. adustionē & caliditatē eius reprimīt: & stomacho ēt sicco q̄fert
pp eius humiditatē. Et talibus stomachis multū nocet caseus anti/
quus siue multū acutus uel multū coagulū hñs. Sed stomacho hñti
multa fleumata eius pelliculis adherēt iā multū cōfert caseus anti/
quus uel multū coaguli hñs: qā talis sui acuitate fleuma incidit &
abstergit. Sed tali stomacho maxime nocet caseus recens & mollis.
Et sic p3 q, in aliquo casu caseus semp nocet: & in aliquo non: & q
aliqñ caseus recēs pdest & aliqñ uetus. Secūda utilitas est q, caseus
sumptus post cibū terminat ipm: qā facit cibū descēdere ad illū lo
cum in quo uiget digestio. s. ad fundū stomachi. Et istud totū sciūt:
qui uerā sniam medicinę hñt. Et de caseo acuto dicit Ra. in Almā.
Verūtñ cū post comestionē parua ex eo gustat̄ q̄titas os stomachi
corroborat: sacietatē quoq; nimīā atq; fastidiū quæ ex dulcibus &
unctuosis nutrientibus in ore stomachi pueniunt aufert.

¶ Hic pōit. ii. documēta

Inter prādendū sit sepe parūq; bibēdū
Vt minus egrotēs nō iter fercula potes

Quorū primū est q, prā/
dendo. i. comedēdo aliq̄s
d3 uicissim post sumptū

parū & sepe bibere: ita q, nō d3 primo totū cibū sumere: & postea

potū. Et istū uersum primū aliqui nō habent: q̄a reuera idē uersus
in forma prius expositis est. Secundū documētū est qđ inter duas
comestionis sicut inter prandiū & cenā debemus pro posse potum
euitare: & hoc si cibus sumptus in stomacho nondū fuerit digestus:
nisi magna necessitas assit: q̄a talis potus sumptus impedit & inter-
rūpit digestionē cibi primo sumpti: cibū facit indigestū de stoma-
cho descendere: atq; appetitū deicit circa cibū in cena sumendum
& corpus grauat: & ad dispōnē in qua homo neq; sanus neq; eger ē
inclinat: siue ad dispōnē pręuenientē febrē.

¶ Hic autor inuit

qđ cena d3 incipi a Ut uites penam de potibus incipe cenam
potu. Et aliq expo /

nūt metrū istud. Si tu uis uitare penā. i. infirmitatē: prius potes in
přicipio cene añq̄ comedas: sed ista expositio nō ualeat: q̄a s̄m medi-
cos regularius est a cibo cenā incipe quā a potu. Et quīs iste liber di-
rectus sit anglicis: ipsi tñ hāc sniam nō obseruāt: q̄a regulariter qua-
cūq; hora diei potū sumūt p̄ponūt morsū panis: iō aliter pōt expo-
ni uersus iste accipiēdo potū p cibo liqdo & facile digestibili: sicut
accepit I poc. potū. ii. pti. āpho. ibi: facile ē repleri potu quā cibo: ita
qđ sensus istius vsus sit q̄ melius ē cenā incipe a potu. i. cibo liqdo:
& facile digestibili. Cuius rō ē: q̄a si cib⁹ liqdu & facile digestibilis
post sumat cū ī nocte supueniēte fortificet calor digestiuus cib⁹ liq-
du & facile digestibilis lōgo tpe erit digestus añ grossum & diffi-
culter digestibilē: & cū nō poterit h̄re exitū pp cibū grossum nōdū
digestū nimis aduret: uel si exeat grossum secū rapiet cibū nōdū di-
gestū plene. Melius est ergo ut iste cib⁹ liqdu & facile digestibilis
prius sumat: ut tpe quo digestus sit exitū h̄eat nullo repugnāte.

¶ Hic autor ponit

aliqua documenta. Singula post oua: pocula sume noua

Post pisces nux fit: post carnes caseus assit
Vnica nux pdest: nocet altera: tertia mors ē

Primū est post sum/
ptionē cuiuslibet oui
recētis suppe & mol

lis debemus sumere potū: maxime hauštū uini: cuius cā pōt esse: qā
ouū recēs & molle est optimi nutrimēti & facilis digestionis: & est
de his q̄ in modica q̄titate multū nutriūt: & p̄cipue eius uitellus: ut
dictū prius ibi. oua recētia: sic ergo uinū qđ est amicū naturę facit
q̄ ouū auidius ad mēbra trahit & ad eius penetrationē iuuat: & cā
alia ēt pōt esse: qā ouū tarde p mery descendit: potus ergo uel uinū
iuuat eius descēsum. Secūdū documētū est post comestionē pisciū
debemus sumere nuces loco casei: qā nux sua siccitate impedit gene
rationē fleumatis qđ gnāri solet ex piscibus: & hinc est q̄ in q̄dra/
gesima ultimo danē nuces. Tertiū documētū ē qđ post comestionē
carniū debemus sumere caseū & nō nuces: qā nuces nimīū exsicca/
rent & caseus nō: sed facit cibū descendere ad fundū stomachi quo
uiget digestio: & istud ē uerū de caseo mediocri iter ueterē & nouū.
Deinde subdit tex. in ultimo uersu qđ unica nux. s. nux muscata p
dest naturę humanę & p̄ficua est: qā bonū odorē oris efficit: uisum
cōfortat: & similr epar: splenē & stomachū: & maxime os eius: s̄m
Auic. ii. cano. c. de nuce muscata: sed altera. s. nux auellana uel cōis
nocet. Auellana qđ ē qm̄ instatiua est & gnātiua uentositatū in uen
tre inferiori: & facit zoda: & tarde est digestiōis: & excitat uomitū:
ut h3 Auic. ii. can. c. de ea. nux vō cōis: qā ēt facit zoda & difficilis est
digestionis & mala stomacho: & hoc calido pp̄ eius caliditatem. sed
tertia nux. s. nux baliste est mors. i. mortē inferens: qā p balistā hoīes
interficiunt. Vel pōt istud intelligi de nuce mechel q̄ s̄m Auic. ii. ca/
no. est uenenū stupefactiuū: quare mortifera est.

¶ In hoc primo uer
su autor dat unū do

Adde potū piro: nux est medicina ueneno

cumētū dicēs Fert pira nostra pirus:sine uino sunt pira uirus
 q̄ nos debe/ Si pira sunt uirus:sit maledicta pirus.
 mus post esū Si coquas antidotū pira sunt:sed cruda uenenum
 piroꝝ sumere Cruda grauāt stōachū releuāt pira cocta grauātū.
 potū. s. uinū : Post pira da potum:post pomū uade fecatum.
 cuius cā suffi

ciēter dicta est prius:q̄a pira sunt gnātiua uentositatis & de pprie/
 tate colicā inducētia & sanguinē aquositate replētia:& ergo cū eis
 debet potari uinū:& maxime forte & calidū qđ est uentositatū car/
 minatiuū & aquositatū cōsumptiuū:q̄s inducūt pira. Secūdo dicit
 tex. q̄ nux est medicina ueneno. i. remediū q̄ uenenum:ut prius di/
 ctū est ibi. Allea nux ruta. Deinde in secundo & tertio v̄sibus inuit
 q̄ pira sumpta sine uino sunt uenena. i. naturę recētia pp cām dictā
 in primo uersu. Verū est tñ q̄ pira nō sunt uirus. i. uenenū simplr:
 q̄a si sic comestio coꝝ mortē induceret:& pirus ea portās esset ma/
 ledicta. Deinde in q̄rto uersu autor inuit q̄ pira cruda sunt uenenū
 .i. nocumētū inferentia:q̄a faciūt ebullitiōē humoꝝ:colicā fleuma
 ta & scabiē:si tñ ipsa coquant̄ sunt antidotū. i. medicinā modo quo
 dictum est supra cū uino:& maxime ēt post alios cibos sumpta:q̄a
 sic iuuāt ad expulsione fecū. Deinde in q̄nto uersu dicit q̄ pira cru
 da grauāt stomachū:q̄a ipm impediūt a digestionē & inflatiua sūt:
 sed pira cocta releuāt stomachū grauatum:& disponunt ipsum ad
 suā naturalitatē. Et in ultimo uersu subdit duo. Primū est q̄ nos de
 bemus post pirū sumere potum pp cām prius dictam. Secundū est
 q̄ post esum pomī debemus ire fecatum: idest ad secessum:& s̄m
 Auic. ii. can. c. de pomis:poma dulcia & acetosa quando in stoma/
 cho inueniunt humorē grossum:quādoq; deponunt ipsum in ege/
 stione. Ratic tamē textus pōt esse:quia poma multū inflatiua sunt
 uentositatem generantia:quæ in secessu emittetur.

Cerasa si comedas tibi cōfert grādia dona
Expurgant stomachū: nucleus tibi tollit
Et de carne sua sanguis eritq; bonus

Hic ponunt tria
cōmoda ex esu cera
soꝝ pueniētia. Pri
mū est q; cerasa ex

purgāt stomachū: & istud s̄m quosdā uerū est qñ simul cū eis nuclei
terūt: q̄a simul hñt qñdā uim abstersiuā ac mūdificatiuā. Secūdū ē
q; nucleus cerasoꝝ. i. arillus h̄z uirtutē frāgēdi lapidē renū uel uesice
si succus sumat̄ uel ex eo fiat lac. Tertiū est q; caro cerasoꝝ est gnā
tiua optimi sanguinis & cōfortās ac impinguās: & istud expimētū
cōproban̄: q̄a uidemus passeres q; sunt aues multū comedētes cera
sa q; tpe cerasoꝝ hñt epata multū maiora quā alio tpe: signū igit̄ ē:
q; magnificāt epar & p̄fortāt circa illud est notādū qđ duplicia sūt
cerasa. s. grossa & parua. Grossa aut̄ adhuc duplicia. s. dulcia & pōti
ca. Omnia dulcia & parua sunt insana de facili corruptibilia ac in
corpibus faciētia uermes: grossa pōtica dicunt̄ cina: & illa sunt ad
huc duplicia: qđā sunt rubea & mollis carnis: & talia debēt recentia
comedi & in p̄cipio mēse: & hñt uim abstersiuā stomachi atq; ap
petitū incitādī: alia sunt cina nigra & grossa satis durę carnis: & in
ter cētera maxie pōtica: & ista debēt comedi i fine p̄adij siue cenes
cuius cā est: q̄a ista sua pōticitate qñ in fine mense sumunt̄ claudunt
orificiū stomachi: quo clauso digestio melior ac uelocior fit.

Hic ponunt̄ duę

utilitates pueniētes Infrigidant laxant multū p̄sunt tibi pruna.
ex esu prunoꝝ. Pri

ma est q; pruna infrigidāt corpus: & iō portegalēses i calida regiōe
existētes in decoctione suarū carniū semp cōmiscēt pruna: & maxie
damascena. Secūda est q; pruna laxant uentrē: & hoc est pp̄ eoꝝ hu
miditatē & uiscositatē s̄m Gal. ij. alimē. Et istud est uerū de prunis
maturis. In crudis. n. q̄ nō sunt matura est stipticitas: & eoꝝ nutri

mentū est paucū. ut dicit Aui. ii. can. c. de eis. Et ista secūda utilitas
l3 ē multū cōueniat prunis damascenis sicut est prima: maxima tñ
cōuenit prunis armenis. i. deportatis ex terra armenia: quia meliora
sunt oībus: & uehemētius soluētia p̄m Aui. loco p̄all. Et pro maiori
declaratiōe istarū utilitatū: sciendū est qđ pruna matura sunt usu &
nō imatura: pruna autē magis naturę cōueniētia sunt illa q̄ sunt fi
gurę ob lōge hñtia carnē paucā & durā aliq̄lem siccitatē declinātia
& corticē exteriorē tenuē: & debēt esse ī sapore nō uere dulcedinis:
sed d3 esse eorū dulcedo attinens alicui acredini: & huiusmodi sunt
pruna damascena: talia: n. pruna infrigidāt ut dictū est: sunt āt mul
tę alię maneries prunorū quorū usus nō est approbādus: sunt ēt qđā
prunella siluestria parua q̄ crescunt in siluis: & nō sunt laxatiua: sed
uētris restrictiua: & ex is aq̄ quę uentris restrictionē facit: debēt āt
pruna q̄ sumunt p̄p uētris laxationē primo poni ī aq̄ frigida: tūc. n.
p̄fectius ifrigidāt & humectāt: & colerā quā inueniūt lubricādo sol
uūt: & sic stomachus melius disponit ad cibū recipiēdū: & est dili
gēter notādū qđ pruna humida recentia sunt magis alteratiua quā
sint peioris nutrimenti & pluriū supfluitatū: sed pruna sicca magis
cōfortāt: & melius nutrimentū dāt corpori: & sicut dictū est de pru
nis: sic suo mō itelligat de cerasis: uerū tñ est qđ cerasorū humiditas ē
subtilior: & minus uiscosa: uñ minus nutriunt quā pruna.

¶ In hoc passu tria
ponunt documēta. Persica: cum musto uobis dat ordine iusto
Primū est qđ mustū Sumere sic est mos nucib⁹ sociādo racemos
est bibēdū cū p̄ficis: Passula non spleni: tussū ualet est bona reni
uel p̄fica comedēda
sunt cū musto. Cā primę partis est: qđ mustū ē calefactiuū & ebuli
tionē faciēs in corpore nō: hāc autē ebulitionē & calefactionē phi
bēt p̄fica sua frigiditate. Cā secūde ptis ē: qđ p̄fica sunt multū frigi

da & corpus multū in frigidatā: ergo sup oīa d3 bibi illud uinū qđ plus ealefacit. Illud aut est mustū qđ scit experientia: & de ordine comedendi p̄fica multis & aliis dictū est prius ibi. Persica poma pira. Secundū documētū est qđ racemi debēt comedi qñ comedunt nūces & maxie antiq̄ & sicce: recentes. n. nūces sane sunt p se sed antiq̄ sicce nimīū exsiccant: & pp eorū unctuositatē de facili inflāmationē in corpe inducūt: q̄re cū eis comedi debēt racemi q resistūt inflāmationi & exsiccationi cū humectēt: & de nucib⁹ ample dictū est ibi: Allea nux ruta. Tertiū documētū ē qđ passula. i. uua passa nocet sple ni: qā inducit opilationē eius: sed uua passa utilis est renibus: qā ex quo ipsa est urine puocatiua: ipsa est lauatiua renum: ex multa enī aquositate ad renes ducta ipsi renes mundificant: & de uuis passis siue passulis etiā dictum est supra ibi. Nutrit & impinguat.

Scrofa tumor glādēs sic⁹ cataplasmate cedit
Lunge papauer ei contracta foris tenet ossa.

¶ Hic ponunt duae
utilitates pueniētes
ex emplastratione fi
cuū. Prima est qđ fi

cus decocte ī aliquo liquore: uidelz ī aq̄: & tūc supposite cū humiditate curāt istas tres egritudines. s. scrofulas glādēs & tumores: p scrofulas itelligunt inflatiōes sub mēto circa collū: & dī scrofula a scrofa: qđ idem est qđ sus siue porca: uel qā ista egritudo multū accidit porcis pp gulositatē eorū: uel qā eius figura s̄m plurimū assimilāt porcis. ut uult Aui. in. iiij. trac. ii. c. de scrofulis: p glādē vō itelligūt apostemata quæ cōiter solēt accidere sub ascellis: & in inguinibus. & p tumorē pnt itelligi inflatiōes ī q̄libet pte corporis. Vñ pro istis apostematibus curādis: & maxime maturādis d3 decoq̄ ficus in aq̄: & ipsi aquæ debet cōmisceri modicū acetū: ut acetū iuuēt penetra tionē uirtutis ficus: & decoctiōe facta debēt teri in mortario: & de inde misceri cū modica aqua cū qua bulite sunt. Vnde cataplasma

pprie est medicina facta ex aliq̃ re & succo eius: iuxta illud metrū
tūc cathaplasma facis cū succū pomis & herbā. Secūda utilitas est
q̃ ficus cū papauere cathaplasmate retinēt ossa fracta: & debēt de/
coq̃ infimul cū aq̃ absq̃ appositionē aceti: & debēt simul teri: & addi
eis aq̃ decoctionis earū: & tūc supponi: & cā isti⁹ pōt eē: q̃a papauer ē
stupefactiuū: & p̃ illud tollit̃ dolor q̃ accidere solct in fractiōe ossiū:
& puocat somnū: ficus sīl̃r facit moueri humiditate ad exteriora: q̃
bus humiditatibus ad ossa motis: ossa p̃nt retinere ad nascētiā: nūq̃
tñ uere cōtinuari. Aliqui tñ textus habēt loco tenet trahit: & tūc sen
sus est melior. Vñ papauer est triplex. s. albū nigrū & rubeū: rubeū
autē est siluestre & uenenosum & crescit in bladīs & iuuenes solent
terere flores & facere incaustum ex ipsis floribus.

¶ Hic ponunt̃ duę
operationes ficuū. Pri⁹ Pediculos uenerēq̃ facit sed cuilibet obstat.
ma est q̃ ex come/
stione ficuū sequit̃ multitudo pediculorū in corpib⁹ hūanis: & istud
maxime ueritatē hēt de ficubus siccis: ut dicit Aui. ii. can. c. de ficu/
bus. Et cā s̃m tū ibi est: pp̃ maliciā & corruptionē humoris gene/
rati ex eis: & alia cā ēt pōt esse: quia ficus puocant multū sudorē: ex
quo sequit̃ generatio pediculorū. Secūda opatio est q̃ ficus incitant
appetitū cocūdi: q̃a generāt uentositatē q̃ iuuat ad erectionē uirgē:
& sīl̃r sunt multarū supfluitatū & sperma augmentantes.

¶ Hic ponunt̃ duę
utilitates esculorum. Multiplicāt miētū uētrē dāt̃ escula stricū
Primū est q̃ multi/
plicāt miētū siue uri
nā: cuius cā pōt esse: q̃a indurāt feces: & sic aquositas fecū est cā mul
titudinis urinq̃. Vel pōt sumi cā sīl̃s illi q̃ sumit̃ ex illo āphorismo.
Vrina nocturna multū facta: modicū scessum sercat in die: & ecō/

uerfo: qui multas habuit cameras nocturnas de mane hēt paucā urīnā: cuius cā est: qā si multa fiat digestio multū de humiditate q̄ trāfire deberet ad uesicā simul cū ea exit: & si urina fiat multa: multū de humiditatib⁹ q̄ trāfire deberēt cū egestione: & eā magnificare cū urina euacuāt. Secūda utilitas est q̄ escula cōstipant uētrē: & istud accidit pp̄ eorū pōticitatē & stipticitatē: ex quo infert textus q̄ escula dura sunt bona: & hoc qā cōstringūt uentrē: & ergo pro sūt uētri nimīū laxato: sed mollia escula sunt meliora duris: qā nutriūt & minus uentrē cōstipāt. Et circa istud est sciendū q̄ escula minus cōpetunt nutrīmēto: quā poma: pira: p̄fica: ficus: & silia: qđ satis ostendit austeritas saporis eorū & duricies substātię eorū postq̄ in arbore maturata sunt: & ergo ex his parū debet comedi: & magis recipi debēt uia medicinę quā cibi: & quia uirtus eorū est stiptica ualde satis cōpetunt in fluxu uentris: & quia escula in arbore nō mollescunt mollicię sufficientē ad esum: ideo antequā comedant remolliant: & tūc sunt magis delectabilia gustui & minus stiptica.

Hic ponunt tres proprietates musti: quarū. Prima est q̄ mustū puocat urīnā cuius causa est: qā in musto sunt partes terrestres nitrose mordicātes uesicā cū ad eā ueniūt: & ppter earū mordicationē uesica: citius nititur eas expellere: & ipsum mustū: & ista pprietas intelligēda de mustis hñtib⁹ feces mordicātes sicut musta plurima renēsia: qā musta hñtia feces grossas nō mordicātes sed magis opilātes impediūt urīnā sicut prius dictū est ibi impedit urīnā. Secūda est q̄ mustū cito soluit uel laxat uentrem ppter eandē cām dictā in prima pprietas. Tertia est q̄ est inflatiuū pp̄ ebullitionem quā facit in corpore ex qua proueniunt uentositates. Et causę istarū duarū proprietatū dictę sunt prius ibi: impedit urīnam.

In hoc textu au-
tor duo facit. Primo
pōit octo pprietates
ceruise q̄z. Prima ē
q̄ ceruia facit ī cor-
pore n̄ro grossos hu-
mores: & istud maxi-

Grossos humores nutrit ceruisia: uires.
Pręstat: & augmētat carnē: generatq; cruorē
Prouocat urinā: uētrē quoq; mollit & inflat
Infrigidat modicū: sed plus desiccatur acetum
Infrigidat: macerat: melā. dat sp̄ma minorat
Siccō infestatur neruos & impinguit siccatur

me habet ueritatē respectu uini: & diuersificatur ceruisia in generādo
grossos hūores ex pte suorū cōponētiū: nā ceruisia ex grossiori sub-
stātia grossiores humores generat: & ex minus grossa minus gros-
sos. Secūda est q̄ ceruisia augmētatur uires: & istud est itelligēdū de
ceruisia ex optimis granis cōposita: q̄ plurime decoctiōis est: cuius-
modi ē ceruisia ostiēsis: ista. n. multū uuitritiua est: & ergo uires aug-
mentatur. Tertia est q̄ augmētatur carnē: & istud puenit pp̄ multā eius
nutritionē. Quarta est q̄ multiplicatur sanguinē eadem de cā: & iste
tres ultime pprietates hnt ueritatē de ceruisia antiq̄ multū decocta:
& de optimis granis cōposita. Quinta est q̄ puocat urinā. Sexta ē
q̄ laxatur uētrē: & iste duę pprietates maxime hnt ueritatē de cerui-
sia clara multū luculēta. i. in q̄ plurimū lupuli iponit: cuiusmodi ē
ceruisia hāburgēsis q̄ puocat urinā & laxatur pp̄ lupulum: ipsa tñ nō
ualet debilia cerebr̄a hntib: q̄ tales de facili inebriant pp̄ multitu-
dinē lupuli. Septia ē q̄ inflatur uētrē: & istud h̄z uitatē de ceruisia mo-
dica decoctiōe cocta: cuiusmodi ē coyta holādię q̄ maxime inflatur &
opilat: & ppterca plurimū ipinguat. Octaua est q̄ ceruisia modicū
infrigidatur: cuiusmodi est ceruisia holādię brabācię hānonię & flā-
drię: & illa q̄ cōis hō utit: & ista pprietas maxie ueritatē h̄z respectu
uini. Et circa istud ē sciēdum q̄ ceruisia pōt fieri ex auena & ordeo
& ex frumēto. & s̄m q̄ fit ex alio & alio grano ē alterius & alterius
cōplexionis: quæ. n. fit ex ordeo plus attinet frigiditati: q̄ ordeū est

frigidū. Quę autē sit ex ordeo & auena minus opilat & minus generat uētositates & minus nutrit: & q̄ sit ex frumēto plus attinet caliditati & magis nutrit: & magis opilat: & q̄to ceruisia est grossior: tāto est deterior: & q̄to subtilior: tanto melior. Et ultetius est sciēdū q̄ pessima ceruisia est q̄ sit ex reb⁹ inebriātib⁹: puta ex grano qđ noīatur loliū: & q̄a ista maxime dolorē capitis generat & neruos ledit: deinde ponit textus qnq; pprietates aceti. Quare prima est q̄ acetū exsiccat: dicit. n. Auic. de eo. ii. can. q̄ est fortis exsiccatiōis: & propterea medici p̄cipiūt tpe pestis uti aceto cū cibo & sifr cū potu: dicit. n. Aui. in. i. in. c. viij. doc. v. aceto p̄terea in cibo & potu uti in pestilentia est nocumēti ipsius securatio. Secūda est q̄ acetū infrigidat pprietate q̄ in eo est. Tertia est q̄ macerat. i. facit hoīem macrū: & rō est: q̄a exsiccat. Et istud maxime uex est de aceto in ieiuno stomacho sumpto. ut uult Auic. in. i. doc. iiij. c. v. de extenuatiōe crassi. Vex ē tñ q̄ assiduus usus aceti: maxime in ieiuno multa inducit incommoda: uisum debilitat: pectus offendit: tussim cōmouet: stomachū & epar ledit: neruos & iūcturas uehemēter opprimit: has arteticis doloribus: tremoribus: & paralixibus uexās. Quarta ē q̄ acetū generat melācoliā eo qđ humores infrigidat & exsiccat. Quinta ē q̄ acetū minorat sperma: p̄terea q̄a exsiccat: infrigidat: & macerat: & istas pprietates aceti ponit Rasis in Almā. dicēs. acetū frigidum est & siccū: & qđ maciē efficit: & uires destruit: sperma quoq; minuit: & colerā corroborat nigrā: rubeā v̄o colerā & sanguinē debilitat: cibosq; qbus admisceat subtiliat. Deinde in ultio uersu autor subdit tria. Primū ē q̄ acetū nocet macris: & rō est: q̄a acetū exsiccat: & sic addit in macredine. Simile. n. additū suo simili facit ipm furere: & etiā oīs cōplexio lapsa per p̄riū medicat: & p simile deterioratur. Secundū est q̄ acetū nocet neruis. ut dicit Aui. ii. cano. c. de eo. Tertiū est q̄ acetum macerat: ut dictum est.

CIn hoc passu po/
nunt primo tres uti/
litates rape tpeate co/
cte:& unū ei⁹ nocu/
mētū.

Prima utilitas ē q rapa iuuat stomachū:qa bñ digerit a sto/
macho:nec ipse ea grauatur. Secūda ē q rapa ē puocatiua uēti:qđ p3
expimēto. Tertia ē q rapa ē puocatiua urine:ppter tñ istas pprieta/
tes uult Auer.qđ magnā h3 pprietatē ī pfortādo uisū:nocumētū vō
raparū est q assiduatio raparū nocet dentib⁹. In ultio at vsu subdit⁹
qđ rapa male cocta tortiones facit in corpe:qa multiplicat uentosi/
tates:Iuxta illud uentū sepe rapis si tu uis uiuere rapis.& est sciēdū
qđ caude raparū fortiter uentrē laxāt:pro maiori noticia sciēdū est
qđ rape iter radices magis cōueniunt ad corpis nutritionē:qđ satis
ōndit ex amicitate sui saporis:hęc.n.cōplexio est oib⁹ edulis qđ
amara & pūgitiua minus alimētū dāt corpi & dulcia magis:qa er/
go rape radicib⁹ aliis sunt dulciores & minus pūgitiue:magis cōpe/
tunt uia cibi:sed generāt sanguinē grossum & melācolicū si digesti/
ua sit debilis:& bonū ē qđ depurent a prima aq:& nullo mō debēt
comedi crude & incitāt ad coitū:& uias mūdificāt urinales.

CIn isto passu no/
tant qnq. Primū est
qđ cor aīaliū come/
stū tarde digerit &
tarde ēt egerit:& rō
est:qa caro cordis ē
caro melancolica q

difficulter digerit:& tarde descēdit:& nō est caro bona s̄m Aui.ii.
can.c.de carne:& nō multū nutrit.ut dicit Ra.in Almā.Secūdū est
q stomachus s̄līr ē male digestiōis & tarde descēsiōis cuius rō est:

Rapa iuuat stomachū:nouit pducere uentū
Prouocat urinam:faciet quoq; dente ruinā
Si male cocta dat hinc torso tūc generatur

Egeritū tarde cor:digeritur quoq; dure
S̄līr stomachus melior sit in extremitates
Reddit lingua bonū nutrimentū medicīne
Digeritur facile pulmo cito labitur ipse
Est melius cerebrum gallinarū reliquorū

qa stomachus est mēbrū neruosum cartilaginosum: q̄re difficile di
gerit: & ergo ēt nō generat bonū sanguinē: deinde subdit tex. q̄ sto
machus ī eius extremitatib⁹. s. quo ad eius fundū & orificiū melius
digerit: cuius rō est: qa in illis partib⁹ magis carnosus est & magis
pinguis. Tertiū est q̄ lingua est boni nutrimenti: & hoc quo ad eius
radicē. ut uult Aui. ii. can. c. de carne: & rō est: qa est facilis digestio
nis & carnosa: & iter reliq̄s linguas porcelli: q̄ ablata eius pelle egpa
rat⁹ carni apri: ut sciūt scindētes añ p̄cipes. Lingua tñ bouis nō est
multū sana pp̄ eius nimīā humiditatē: leccatores tñ linguis uti uo
lentes añ eas assationē imponūt gariofilos: q̄bus humiditas liguaz
minuit⁹: & sic aptiores sunt esui. Quartū ē q̄ pulmo facile digerit
& facile egerit: & istud ē pp̄ eius raritatē & molliciē. Verū est tñ qđ
eius nutrimentū nō ē cōueniēs naturę humanę: qa paruū est: & fleu
maticū. ut dicit Aui. ii. can. c. de eo. Et circa istud ē sciēdū q̄ pulmo
arietis quāuis nō sit bonus cibus: est tñ bona medicina: qa sanat ex
coriationē calcanei ex calciamēto: si ponat⁹ sup̄ ipsam calidus. ut di
cit Aui. loco p̄all. Quintū ē q̄ cerebrū gallinę inter oīa cerebra est
melius: de quo dicit Aui. ii. can. qđ phibet fluxū sanguinis narium:
debet tñ cū sale aut cū sp̄ibus comedi: quia de se uomitū puocat.
Et circa istud sciēdū ē q̄ de cerebro pullos dicūt medici q̄ augmē
tat memoriā: cerebra vō porcorū naturę nō sunt cōuenientia: sed ce
rebrū ouis leporis uel cuniculi cū sale uel sp̄ibus comedi pōt: & de
cerebro amplius dictū est ibi. Nutrit & impingat.

Semen feniculi fugat & spiracula cūli	H ic ponitur unū documentū: & est qđ semē feniculi: qđ dē
maratrū: expellit uētositates aut eas dissoluit. Et rō est: qa est calidū & siccū & carminatiuū. Et circa istud ē sciēdū q̄ a cōibus q̄tuor tangūtur utilitates puenientes ex esu maratri siue seminis feniculi.	

Prima est q̄ cōfert febribus. Secūda est q̄ pellit uenenū. Tertia est q̄ mūdicat stomachū. Quarta est q̄ acuit uisum. Et de isto solent dari isti uersus cōes. Bis duo dāt mararrū febres fugat atq; uenenū. Et purgāt stomachi lumē quoq; reddit acutū. Et istas q̄ttuor utilitates tāgit ēt Auic.ii.can.loquēs de feniculo. Et circa q̄rtā utilitatē nota q̄ Auic.loco p̄all.de semine feniculi dicit. Democritus existimauit qđ uenenosi uermes pascūt feniculi recentis semē ut eorū uisus confortet: ut uipe & serpētes fricāt oculos suos cū egrediunt de cauer / nis suis post hyemē sup ipm ut illuminent oculi eorū. Sciendū ulterius q̄ feniculus tarde digerit: male nutrit: & parū: & ergo nō cōpetit uia sibi: sed magis uia medicinē: nō igit utendū est eo in regimine sanitatis: nisi ad correctionē maliciē quorūdā aliōrū ciborū: sicut interdū cū lactuca comedimus petrosilinū ad resistendū frigiditati & humiditati lactuce: sic etiā cū cucurbitis pōt decoqui feniculus: & similiter cum rapis ad corrigendum maliciā earum.

¶ Hic pununt duę utilitates anisi: quāz
Prima est q̄ anisum cōfortat uisum. Se /

Emendat uisum stomachū cōfortat anisum

Copia dulcoris anisi sit melioris.

cunda est q̄ anisum cōfortat stomachū: cuius cā est: q̄a anisum mūdat stomachū a fleumatibus: & ipm calefacit: & p̄pterea ēt confert uisui: q̄a nihil est q̄ uisui magis noceat quā imūdicia stomachi: q̄a a stomacho imūdo eleuant fumi imūdi qui oculis nocēt pturbādo spūs uisuiuos: & ista duo iuuamenta facit anisiū dulce. Et p̄ter istas utilitates Auic.ii.can.c.de aniso. plures alias utilitates anisi ponit. Vult.n.ibi q̄ anisum est aperitiuū: dolorū sedatiuū: est uentositatū resolutiuū: sedatiuū sitis: cāne ex humiditatib⁹ salis apitiuū: & opilationū epatis & splenis generatā ex humiditatibus: & sīlr renum uesice: & matricis: puocatiuū urinae & menstruorū: & mundat ma /

tricē a fluxu humiditatum albarum & est motiuum coitus.

CHic ponitur unū
Si cruor emanat spodiū sumptū cito sanat iuuamētū spodii: &
est q̄ spodiū sūptū

sanat fluxū sanguis: cui⁹ cā pōt eē: q̄a spodiū h̄z uirtutē ppriā p̄for
tādi epar: & sic fortificato epate qđ ē fons & origo sanguinis: sāguis
ab eo melius retinet⁹: & dicit Aui. ii. can. c. de spodio: q̄ spodiū ē ra
dices cānaꝝ aduste. Dr. n. quo ipse adurunt⁹ pp̄ frictionē suāꝝ ex
tremitatū cū uētus eas p̄flat. Simon tñ ianuēlis dicit q̄ spodiū ē res
cuius origo nos latet: res tñ adusta ur̄ & diuisiones cānaꝝ adustaz:
& nedū spodiū cōfert ī nimio fluxu sanguinis: imo ēt ī nimio flu
xu uētris & uomitu. ut dicit Ra. in Almā. & p̄fert ēt ī febrīb⁹ acu
tis: p̄fortat cor & tremori cius: & sincopi facte ex effusione colere ad
stomachū auxiliat⁹. ut uult Aui. loco p̄all. Et est sciēdū circa p̄dicta
q̄ sicut spodiū h̄z respectum ad epar & pprietatē p̄fortādi ipm: ita
sunt aliq̄ medicinz q̄ h̄nt similit̄ aspectū & similit̄ pprietatē p̄fortādi
aliq̄ alia mēbra sp̄alia: sicut macis cor: muscus cerebrū liq̄ritia pul
monē: cappes splenē: & galāga stomachū: ut p̄3 ī his uersibus.

Gaudet epar spodio: mace cor cerebrū quoq; musco.

Pulmo liquiricia: splē. cap. stomachusq; galanga.

CIn hoc textu tria
Vas condimenti p̄poni debet edenti
Sal uirus refugat: & nō sapidūq; saporat.
Nam sapit esca male quæ datur absq; sale
Vrunt per falsa uisum: spermaq; minorant
Et generāt scabiē pruritum siue uigorem
unū documētū ge
nerale quod obserua
apud oēs: & est qđ
uas cōdimēti. s. salis
qđ cōi noīe salinum

dr̄ d̄3 p̄poni ī mēsa ipsi edēti iuxta illud cōe metrū. Sal primo poni
debet primoq; reponi. Ois mēsa male ponit⁹ absq; sale. Secūdo tā

gunt duo iuuamēta salis. Primū est q̄ sal resistit ueneno: cuius duplex pōt esse cā. Vna est: q̄a sal exsiccatiuū ē: & sic sua siccitate exsiccatur humiditates ex quibus pōt seq̄ corruptio. Alia cā ē: q̄a sal exsiccatur & cōprimit humiditates a corpore extrahēdo. Et sic claudit poros: & p̄ p̄ns phibet penetrationē ueneni q̄ fieri deberet p̄ poros. Secundū iuuamētū salis est qđ sal inducit saporē in cibariis: nā cōiter uidemus ad sensū qđ nulla cibaria sapiūt sine cōmixtiōe salis: ut dicit tertius ysus. Tertio ponunt. iiii. nocumēta salis siue cibarioꝝ ualde falsoꝝ. Primū est q̄ cibaria ualde salsa urūt uisum. i. depdūt uisum uel nocēt uisui: cuius cā pōt esse duplex. Primus est: quia res nimīū false inducūt nimīā siccitatē: quæ est p̄ria oculis: qui sunt instrumēta uisus: cū oculi sint de natura aqua: ut dī in defensum & sensato. Secūda cā est: q̄a cibaria multū salsa sunt pruritiua & mordicatiua modo ut supius dictū est a cibariis mordicatiuis in stomacho existerētibz eleuant̄ fumi mordicatiui: qui sui mordicatiōe oculis nocent: ac ipsos multū rubificāt. Et ergo uidemus qđ bulientes sal rubros cōiter hnt oculos. Secundū nocumētū ē q̄ cibaria multū salsa minorāt sperma: & rō est: q̄a cibaria multū salsa multū exsiccāt oēs humiditates corporis q̄re ēt sperma exsiccatur & sic minoratur. Tertiū nocumentū ē q̄ generāt scabiē. Cuius rō est: q̄a sal generat humorē acutū mordicatiuū adustū qui ēt est causa scabiei. Quartū nocumentū q̄ augent pruritū. Et ratio est: quia generant humorē mordicatiuū & pruritiuū: & ista quattuor nocumēta cōmemorat Rasis in Almā. de sale dicēs: coꝝ p̄terea sanguinē qui multā ex eo sumpserint quantitatem adurit: uisum quoq; debilitat atq; minuit sperma & generat pruritū & scabiē: & p̄ter ista nocumenta p̄ salsa. i. multū salsa inducūt serpigines: & impetigines: morpheā: leprā: indispositis: & uias urinq̄ excoriant cum diu continuant̄. Moderate tamē salsa fastidiū auferunt appetitum excitant atq; acunt.

Hic feruore uigēt tres: falfus: amarus: acutus
Alget acetofus fic ftipans ponticus atq;
Vnctus & infipidus dulcis dāt tēpamentū.

In hoc tex. ponū
tur q̄litates cuiusli
bet faporis. Et prio
dī q̄ ifti tres fapo-

res. f. falfus: amarus: & acut⁹ calefaciūt corpus fumētis ipfos. Secū
do dī q̄ ifti tres fapores. f. acetofus: ftipticus: & pōticus infrigidāt.
Tertio dī q̄ ifti tres fapores. f. unctuosus: infipidus: & dulcis fūt tē
pati: nec inducūt ī corpe caliditatē aut frigiditatē: & pro intellectu
āpliori: ſciēdū ē q̄ ſm Aui. ii. can. tra. i. c. iii. octo fūt ueri fapores q̄
fequūt infipidū: & fūt dulcedo: amaritudo: acuitas: falfedo: acetofi
tas: ponticitas: ftipticitas: & unctuoſitas: enumerādo tñ infipiditatē
pro fapore ſicut textus facit hoc: tūc ſunt nouē fapores: & capit hic
fapor pro oī eo q̄ gultu iudicat⁹: & iter iftos fapores tres fūt calidi:
ut dicit hic tex. f. falfus: amarus: & acutus: & ſm Aui. lo. p̄all. Acu
tū ē calidus: deinde amarus: & deinde falfū: qm̄ acutū ē fortius ad re
ſoluēdū: icidēdū: & abſtergēdū quā amarus: & inde falfū ē ſicut ama
rū: cōfractū cū humiditate frigida. Et tres de iftis faporib⁹ fūt frigi
di. f. acetofus ftipans. i. ftipticus & pōticus. Pōticus tñ ceteris frigi
dior: deinde ftipticus: & poſtea acetofus: & pp iftud ī oib⁹ fructib⁹ q̄
dulcefcūt: prius ē pōticitas uehemētis infrigidatiōis: deinde poſt q̄ p
calorē ſolis digeſtiuū aliquo mō digeſti fūt fructus apparet ī eis ſti
pticitas: & deinde declināt ad acetofitatē ſicut agreſta: & poſtea dul
cefcūt: & l3 acetofū ſit minus frigidū q̄ ftipticū: tñ pp ſui ſubtilitatē
& penetrationē ī plurib⁹ eſt maioris infrigidatiōis. Et ſm Aui. loco
p̄all. Pōticū & ftipticū ſunt ī fapore pp in q̄: ſed ftipticū nō ſhit lin
guā niſi quo ad ſupficiē apparētē: ſed pōticū ſhit & exaſpat qđ ap
paret ī lingua. f. ſupficiē: & occultū. f. interiora ei⁹: & tres de iftis fa
porib⁹ fūt tēpati. i. nō excedētis caliditatis uel frigiditatis: ſicut dul
cis: unctuosus: & infipidus. Licet. n. dulce ſit calidū: tñ ī eo nō appa

ret fortitudo caliditatis: sicut dicit Ra. in Almā. Et ē sciēdū ulterius
q̄ unicuiq̄ sapore pprie debent opatiōes: ut uolūt Aui. & Ra. locis
pall. Opatiōes. n. dulcis p̄m Aui. sūt digestio & lenificatio & multi/
plicatio nutrimentī: & nā diligit ip̄m: & uirtus attractiua attrahit ip̄
sum. Et p̄3 Ra. dulce ē gnātiuū multe colere rubeę & opilationū in
epate & splene & flegmōis p̄cipue si p̄dicta mēbra ad hoc fuerint
apparata: & uētris fluxus ex ipso sequit̄ & mollificat stomachū: &
cōfert pectori & pulmonī: corpus impinguat & augmētū sp̄matis
tribuit. Opatioes v̄o amari p̄m Auic. sunt absterſio & exasperatio.
Et p̄m Ra. amarū calefacit & desiccāt fortiter: cito sanguinē ad adu/
stionē & maliciā pducit: colerā quoq̄ rubeā & sanguinē augmētāt
Opatio v̄o pontici p̄m Aui. est p̄ctio si ponticitas sit debilis: aut ex/
pressio si sit fortis: & p̄m Rasis pōticū corpus infrigidat & desiccāt
carnis & sanguinis minorationē facit: si multotiēs aliq̄s eo utat̄: sto/
machū quoq̄ cōfortat & frequēter uentrē cōstringit: & sanguinem
generat melancolicū. Opatioes v̄o stiptici p̄m Aui. sunt p̄ctio: in/
spissatio: induratio: & retentio. Et p̄m Ra. opationes eius sunt sicut
pontici: licet debiliores: q̄a ipse v̄i cōprehēdere stipticū sub pōtico:
q̄a de stiptico nihil dicit expresse. Operationes v̄o unctuositatis p̄m
Auic. sunt lenificacio lubricatio & coctio. i. digestio parua. Et p̄m
Ra. unctuosum stomachū mollificat: & uentrīs facit fluxū: & facie/
tatē aſq̄ homo sibi q̄ritatē sibi necessariā assumat adducit: & cale/
facit: maxime tñ febricitātes & hñtes epar & stomachū calidū. Cor/
pus ē t̄ humectat & lenit: fleuma v̄o auget: & cognitionē ebetē red/
dit: & auget somnū. Opatioes v̄o acuti sunt resolutio incisio & pu/
trefactio p̄m Aui. & p̄m ablutio Rasis. Acutū calorē auget: & cor/
pus cito inflāmat & sanguinē adurit: & ip̄m prius in colerā rubeā
mutat: & postea in nigrā. Opatioes falsi p̄m Aui. sunt absterſio ex/
siccatio & phibitio putrefactionis: & p̄m Rasis dicte sunt in tex.

immediate pcedenti. Opationes vō acetose sunt s̄m Aui. infrigidatio & incisio: Et s̄m Ra. acetosum colerā rubeam & sanguinē reprimat & uentrē stringit: si stomachus & intestina mūda fuerint. Si at flu-
matis ī eis fuerit multitudo uētris facit fluxū & corpus infrigidat: uirtutē quoq; digestiuā debilitat & pprie ī epate. Neruis vō & ner-
uosīs mēbris nocumētū affert & corpus desiccāt: uirtutē at appeti-
tiuā excitat. De opationib⁹ vō insipidi dicit Ra. q. aliqd est insipidū
qd magis nutrit. s. qd eq̄litati magis uicinū est: aliud est q̄ tēperate
calefacit: & aliud qd tēpate infrigidat: & si cū ipso fuerit multa hu-
miditas humectabit: si vō siccū fuerit desiccabit.

¶ Hic ponunt .iiij.

Bis duo uipa facit: mūdāt dētes: dat acutū iuuamēta uipe. Pri-
uifum: q̄ minus est īplet: minuit q̄ abūdat mū est q̄ uipa mū-
dat dētes. Cui⁹ cā ē:

qa pp panē diutius inherētē dētibus q̄ uinū solū sine pane: limosi-
tas illa dētib⁹ adherēs a qua dētes luridi dicunt⁹: a uino melius cōsu-
mit⁹ & abstergit⁹. Secūdū ē q̄ acuit uisū: q̄ a phibet malos fumos ad
cerebrū ascēdere q̄ offuscarēt: spūs uisuiuos p eorū imixtionē: & istud
facit ex co: qa digerit materias malas ī stomacho existētes. Tertiū ē
q̄ minus digestum facit digeri: qa facit clausiōē orificij stomachi:
& cōfortat digestionē. Quartū ē q̄ supflue digestū ad mediū redu-
citur: & totū istud maxie ueritatē hēt de uipa panis cū uino: dū mō
panis primo assatus sit: aut supra prunas exsiccatus.

¶ Hic ponuntur ali
qua documēta: quo-
rū. Primū est q̄ oib⁹
bonū est s̄uare dietā
cōsuetā: & p dietā in-
telligit⁹ administratio

Omnibus assuetam iubeo seruare dietam.
Approbo sic esse: nisi sit mutare necesse.
Est Ipocras testis: qm̄ sequit⁹ mala pestis
Fortior est metha medicīnē certa dicta.
Quā si nō curas: fatue regis & male curas

cibi & potus:& rō huius documēti est:qā trāsgressio a cōsuetudine nocet nocumēto magno:cōsuetudo.n.est altera nā:sicut igit̃ naturā custodire op3:sic & cōsuetudinē:& spāl̃r si cōsuetudo fuerit laudabilis.Et sicut op3 p̃uare cōsuetā administrationē cibi & potus:ita ēt op3 p̃uare cōsuetudinē in aliis rebus nō nāl̃ibus pp̃ eādē orōnē.Vñ si aliq̃s fuerit cōsuetus multū laborare:& uelit hāc p̃suetudinē om̃ittere:& in ocio uiuere:uel multo minus laborare:uel aliā spēm laboris assumere:& aliud t̃ps uel alium modū.p̃culdubio multū ex hoc debilitat̃.Et silr̃ intelligit̃ in cibis & potib⁹ somno & uigiliis & euacuationib⁹ & animę accidētibus.In oībus.n.multū obseruanda est cōsuetudo si sit laudabilis uel parū laudabilis uel indifferēs in bonitate & malicia respectu huius ad qđ debet fieri p̃mutatio. Et circa istud sciēdū est q̃ assueti exercitare uel labore q̃busdā laboribus cōsuetis:dato q̃ tales sint debiles uel senes minus ledunt̃:& fortius laborāt quā si essent iuuenes incōsueti.Et istud uult Ipo.ii.ampho.dicens. Assueti assuetos ferre labores:& si fuerint imbecilles aut senes incōsuetis fortibus & iuuenibus facilius ferūt. Et rō est:qā isti hñt maiorē inclinationē & cōsuetudinē ad istos labores:nā consuetudo prius habita leuior est:ut dī in cōmēto p̃dicti ampho.Et ista est cāq̃re uidemus hoīes debiles:ut senes q̃ ex cōsuetudine aliqñ exercent opus mechanicū facere aliq̃ q̃ facere nō possent eius fortiores & iuniores:aut minus ab eis ledunt̃:sicut uidemus molitorē debilē facilius saccū eleuare quā eo fortiorē.& fabrū antiquū minus ledi mal̃leatione quā iuuenē fortē nō consuetū. Secundū documentū est q̃ mala pestis.i.magnū nocumētū sequit̃ ex p̃mutatiōe diete cōsueute. ut uult Ipo.Nisi fuerit necesse eā p̃mutare.Est aut̃ necessariū eā permutare.Primo qñ est illaudabilis:sic qđ ex ea pueniret̃ ad pessimas egritudines:sicut cōsuetudo comedendi malos cibos in fine ex necessitate pducētes ad malas egritudines. Talē.n.cōsuetudinē & si

miles necesse est corrigere & pmutare uel totaliter uel saltē infra terminos latitudinis earū: sed hoc d3 fieri paulatim: & p̄m quēdā ordinē: nā oīs subita mutatio uehemēter nocet: & spāl̄r a cōsuetō ad incōsuetū. Secūdo necesse est eā pmutare: ut aliq̄s minus ledat̄ ex incōsuetā si postea ad eā se trāstulerit: si. n. q̄s ad oēm diētā se assuescat: minus ab omni ledet̄ cū se ad eā trāstulerit. Et istud ē itelligēdū ē in aliis rebus nō nālib⁹. Et istud est qđ dicit Ipo. ii. ampho. Ex multo tpe consueta: & si fuerint deteriora: incōsuetis minus molestare cōsueuerūt: oportet igit̄ ad nō cōsuetā trāsmutare. Et circa istud est sciendū qđ q̄sq; debet sibi cauere ne unius rei q̄tūcūq; bona sit sibi cōsuetudinē faciat q̄ ip̄m seruare sit necessariū. Verbigra: si q̄s uno cibo consueto semp utat̄: uel aliquo potu: uel totaliter ab eis abstineat: uel dormire uel moueri uel coire total̄r assuescat: ad hoc grauius astringit̄: maximū. n. incurrēt nocētū si interdū ab eis dē oportet abstinere: sic igit̄ quodlibet corpus se disponere d3 ut calorem & frigus pati possit: & ad motiones: & ad q̄libet nutiētia aptus reddat̄: & ut somni & uigiliarū horas: māsiones: & domos lectos: & indumēta sine lesione pmutare possit. Quod qđē poterit fieri si cōsuetudo nō obseruet̄ ad unguē: sed interdū ad incōsuetā trāseamus. Oportet igit̄ ad incōsuetā aliqñ pmutare: & istud uult Rasis. iiii. Al mā. c. de cōseruatione cōsuetudinū. Tertiū documentū est q̄ fortior & potior metha in medicādo egrū est administrare diētā certā: quā si medicus nō curauerit: & aliā indebitā administauerit fatue regit egrū & male eū curat. Et circa istud ē sciēdū q̄ triplex est diēta. s. grossa: q̄ est q̄si diēta sanorū: & tenuissima: q̄ est nihil dare uel q̄si: & media: q̄ absolute tenuis dī: & ista diuidit̄ ī diētā tenuē declinātē ad latus grosse: sicut aq̄ carnis oua forbilia: & pulli parui: & declinātē ad tenuissimā: sicut aq̄ ordeī: mellicratū: & uinū granatorū: & mediā quæ certa noiat̄: ut ptisana nō colata: & extremitates pulloꝝ: & ista

dieta certa in plurib⁹ ꝓuenit egritudinib⁹: nō tñ in oib⁹: nō. n. ꝓuenit
in egritudinib⁹ lōgis: qā in talib⁹ op³ uirtutē lōgo tpe esse añq̄ pue/
niat ad uictoriā: & uirtus cū dieta certo tpe non posset pdurare sine
magna debilitate: op³ ergo in tali egritudine cibū igrossare: sifr nō
ꝓuenit ī acutissimis egritudinib⁹. .i. in illis q̄ termināt in q̄rto die uel
añ: qā ī talibus ꝓuenit dicta tenuissima. ut uult Ipo. .i. ampho. ibi ad
ultimas egritudines ultimę curatiōes ad pfectionē sunt potētes.

¶ In isto tex. ponūt

sex a medico cōside/
rāda in administra/
tione dicte. Primū ē

Q uale qd & qñ: q̄tū quotiēs ubi dando
Ista notare cibo debet medicus dietando

q̄le. .i. cuius q̄litates d³ esse cibus: quia in egritudine calida debemus
egrum dietare frigido cibo: & in frigida calido: in humida sicco: in
sicca humido. Verūtñ qā nā is cōplexio dicta sibi sifr cōseruari d³:
ut uult Gal. in tegni. ibi: calidiora calidioribus indigent adiutorijs:
frigidiora frigidioribus &c. Secūdū est qd. .i. cuius substātię d³ esse
cibus: qā athlete & rustici fortibus exercitijs suppositi debēt dictari
cibo grosso: qā in eis uis digestiua est fortis: & sic nō debēt ut cibus
subtilibus: ut pullis: caponibus: carnibus uitulinis seu edinis: qā iste
carnes ī eis adurerent: aut nimis cito digererent: q̄re necesse esset eis
sepe comedere: nobiles vō & in ocio uiuētes debēt uti dicta subtilis
substātię: qā in eis uirtus digestiua est debilis: nō potēs in grossos ci/
bos: cuiusmodi sunt carnes porcine falsę & bouine: pisces sole ex/
siccati: sifr in egris: egrotātes egritudinibus acutis debent uti subti/
liori dicta quā egrotātes egritudinibus cronicis. .i. lōgis sicut quarta/
nis. Tertiū est qñ. .i. quo tpe dicta d³ dari: qā in sanis maxime debet
attēdi cōsuetudo. Vñ in estate hoīes surgētes & cōsueti bis solū in
die comedere: debēt comedere hora. x. uel modicū añ: & nō expecta
re mediū dici pp̄ nimīū diei calorē: sifr debēt cenare hora. yi. uel mo

dicū post: in hyeme vō debēt prādere hora. xi. uel. xii. pp lōgitudi-
nē somni: & deinde cenare hora. vii. uel modicū post: & maxime ser-
uāda est cōsuetudo: in egris vō ē cōsiderādū est tps: qā in febribus:
in paroxismo: uel statim añ paroxismū: uel statim post: nō est dāda
dieta: qā si statim añ paroxismū: uel in paroxismo deē: nā diuertit a
digestiōe materię febris: p hoc qđ d3 digestiōi cibi esse intēta: & nō
d3 dari statim post paroxismū: qā uirtus adhuc multū debilitata ē
ex paroxismo imēdiate pcedēti: d3 igit̃ dari dieta añ paroxismū tā
to tpe q̃ possit digeri añ aduentū paroxismi: uel d3 dari aliquo tpe
post paroxismū: & hoc est uez: nisi timeat̃ magna debilitas uirtutis:
tūc. n. dādus est cibus quocūq; tpe: accidētibus. n. uirtutē dissoluen-
tibus cibus illico dādus est. ut uult Gal. in cō. illius ampho. i. parti.
cōtemplari aut op3. Quartū est q̃tū. i. q̃titas cibi sumēdi: qā ut di-
ctū est prius: q̃titas cibi estate comedēdi pro q̃libet uice d3 esse pau-
ca: qā calor nālis tūc debilis est pp nimias resolutiones: in hyeme vō
cibus una uice sumēdus d3 esse multus: qā uirtus digestiua tūc for-
tis est cū calor nālis sit unitus pp frigus circūstās ut dictū est prius
ibi. Tpius ueris. Quintū est quotiēs. i. quotiēs in die sit cibus dan-
dus: qā in estate d3 sepius dari q̃ in hyeme: autūno uel uere licet mo-
dicū pro qualibet uice: ut ē prius dictū est. similr uirtute digestiua
existēte debili sepe & modicū de cibo est dandū: uirtute vō existēte
forti: pōt multū dari & paucis uicibus. Sextū est ubi. i. in quo loco:
qā cibus nō est sumendus in loco frigido multū: nec multū calido:
sed magis in loco temperato.

Ius caulis soluit: cuius substātia stringit
Vtraq; quādo dat̃ uenter laxare paratur

si buliant: soluit uētrē: cuius cā est: qā i foliis & ptribus exterioribus

CIn hoc tex. autor di-
cit tria. Primū est q̃ ius
caulis. i. aqua & maxie
primę ebulitiōis cauliū

cauliū est uirtus qđā nitrosa absterſiua debiliter inherēs:& facile se
parabilis p modicā decoctionē siue ebulitionē q̄ sparsa p aquā ip/
sam laxatiuā reddit:& hinc ē ē q, priā aq̄ decoctiōis cauliū magis
laxat quā secūda:qa ista uirtus nitrosa absterſina p primā decoctio
nē plurimū sepat̄. Secundū q, dicit est:q, substātia cauliū:& hoc
post decoctionē eorū strigit uētrē:& cā est:qa oīs uirtus q̄ laxaret:p
decoctionē ab ea ablata est:& manet substātia terrea sicca q̄ uentrē
stringit. Tertiū qđ dicit est:q, utraq; simul sumpta.s.aq̄ decoctiōis
cauliū & substātia eorū laxāt uentrē:& rō est:qa uirtus absterſiua &
nitrosa i aq̄ manet.gīa cuius totū laxat.pro maiori noticia sciēdū ē
primo:q, caules generāt humorē melācolicū & somnia mala:mali
sunt stomacho:paꝝ nutriūt:uisum obtenebrāt:somnū inducūt mē
strua:& urinā puocāt.ut p̄tim Aui.ii.canō.& p̄tim a Ra.iii.Almā.
colligit̄.Secūdo sciēdū q, comextio caulis siue decoctiōis siue semi
nis ei⁹ phibet & retardat ebrietatē:ut vī inuere Arist.iii.pti.pbleu/
ma.q̄rēs:pp qđ caulis soluit crapulā.Et idē uolūt Ra.& Auic.locis
pall̄.Cuius cā pōr eē ista p̄m aliquos:qa pp comestione caulis eleuā
tur fumi ualde grossi ingrossantes fumositates uini:q̄ igrossate ipe
diunt̄ penetrare ad cerebrū pp eorū grossitudinē.Philo.ṽo pbleu/
mate p̄dicto aliā dat cām istā.s.qa qđ trahit humidū uinosū ad se
ac a corpe repellit & corpus ifrigidat:curat crapulā:scđ caulis ē hu
iusmodi:ergo curat crapulā.Q đāt caulis sit huiusmodi pbat:qa p
succū caulis q̄ est diureticus trahūt humiditates uinose indigeste a
toto corpe:& in uesicā deferunt̄:& p substātiā eius frigidā stipticā
& terreā i stomacho relictā nō potentē penetrare ifrigidat totū cor
pus.Et p q̄ns curat crapulā hoc mō:qm̄ supfluitates subtiles q̄ non
poterāt deorsum tēdere pp caliditatē uini mouētē eas ad supiora:
ut ad cerebrū ferunt̄ repressē deorsum & uirtute succi trahunt̄ ad
uesicā.Est.n.diureticus & menstruorū puocatiuus:ut dictū est.

DE MALVA.

Dixerūt maluā uetres qa molliat aluū
Maluē radices rase dedere feces.
Vuluā mouerūt & fluxū sēpe dederūt.

¶ Hic ponūt .iii. pprie
tates siue effect⁹ maluē:
quorū. Primus ē q̄ mal/
ua mollicat uētrē: qa ē
unum de remollitiuis.

Sunt. n. q̄ttuor remollitiua. s. malua: bis malua: brāca ursina: & mer/
curialis: ex qbus cōiter fit clistere lenitiuū & mollificatiuū qđ ualer
ad fecū indurataꝝ cductionē. Et est duplex malua: qđā. n. est habēs
sanguineos flores: & alia hñs albos flores Et in ista est maior pprie/
tas mollificandi q̄ in prima. Secūdu effectus est q̄ radices maluē
abrasę educūt feces: & hoc est qñ ex ipsis fiūt suppositoria sicut so/
lent fieri de radice mercurialis. Tertius effectus maluē ē q̄ facit flu/
xum mēstrui in mulieribus: & hoc est pp nimiā eius humectationē
& lubrificationē: qua uene matricis facilius a sanguine acuto fun/
dunt. Et dicit platearius q̄ certo expimēto mēstrua puocat.

DE MEMTA.

Mentitur menta si sit depellere lenta
Vētris lūbricos stōachi uermesq̄ nociuos

¶ Hic autor ponit unū
documētū de menta di
cēs: q̄ mēta n̄ d3 denoia
ri hoc noīe menta si nō

hēat uim statī auferēdi uermes uētris & stōachi. Mēta. n. magne &
fortis ē aromaticitatis & magne amaritudinis: & iō quēadmodū ab
sinthiū uermes iterficat sic & mēta. Et d3 dari decoctio eius sicut &
absinthii & nō subīa. Aduertēdū tñ qa multū calida ē & sicca san/
guinē adurēs nō cōpetit uia cibi i regimīe sanitatis: bñ tñ puenit uia
medicinę: qa stōachū pfortat & ipm calefacit & sedat singultū & di
gerit: & phibet uomitū fleumaticū & sanguineū: & ad coitū incitat
pp iflationē q̄ est i ipsa & humiditatē ortolanā: & phibet sputū san/
guis: & pfert ad morsū canis rabiosi: & ē ppria ad illud: & si frustra
ipsh⁹ i lacte dimittunt nō caseat: ut colligit ex Aui. ii. can. c. de mēta.

In hoc tex. autor
principalr tria facit.
Primo inuit magnā
utilitatē saluix q̄res
p modū dubii. Cur
hō moriat̄: i cuius or
to crescit saluia. Ad
hoc r̄ndet̄ in secūdo
uersu sic: q̄ nulla est

DE SALVIA.

Cur moritur homo: cui saluia crescit in orto
Cōtra uim mortis nō est medicamē in ortis
Saluia cōfortat neruos manuūq̄ tremorē
Tollit: & eius ope febris acuta fugit
Saluia castoreū lauendula premula ueris
Nastur: athanasia sanāt paralitica mēbra
Saluia saluatrix naturę consiliatrix

medicina crescens in ortis q̄ phibeat mortē q̄uis in ortis bñ crescat
medicina phibēs putrefactionē corpis & humiditatē nālē defendēs
ne cito dissoluat̄. Et istud inuit Aui. in. i. c. singulari dicēs: & ars qdē
sanitatē custodiēs nō est ars q̄ a morte securos nos faciat: neq̄ cor /
pus ab extrinsecis nocumētis muniat: neq̄ unūquodq̄ corpus ad ul
timā uitę lōgitudinē pducatur q̄ est p̄m hoīem absolute: sed de duab⁹
rebus securitatē p̄bet putrefactiōis penitus phibitiōe & defensione
humiditatis: ne cito dissoluatur. Secūdo ponit tres effectus saluię:
quorū. Primus est q̄ saluia p̄fortat neruos: q̄a exsiccat humiditates:
q̄bus impediunt̄ & relaxant̄ nerui. Secūdus est q̄ remouet tremorē
manuū: cuius cā est: q̄a cōfortat neruos ut dictū est. Iam omne p̄for
tās neruorū tremorē remouet: cū tremor causet̄ ex debilitate neruorū
& p̄pterea senes aliq̄ & uetule spāl̄r imponunt potui: siue cibo eorū
folia saluię. Tercius est q̄ remouet febrē acutā. i. impedit eā ne p̄tin
gat: cuius cā pōt esse: q̄a exsiccādo humores ipedit eorū putrefactio
nē: ad quā posset seq̄ febris acuta. Et pro maiori noticia sciēdū ē q̄
saluia est calida: & sicca: & iō nō multū cōpetit p se uia cibi: quia tñ
ipsa saluia multū cōfortat neruos: hoīes in sanitate multū utunt̄ sal
uia dupliciter. Primo qdē cōponendo ex ea uinū saluiatū quo uino
hoīes i latitudine sanitatis utunt̄: spāl̄r in p̄cīpio mense: & cōpetit

hmoi uinū paraliticiſ & epilēticis moderatē ſūptū & pcedēti purga
 tiōe aīcedētiſ medicīnē. Secūdo utūť ſaluia ī ſaliſiſ: nā excitat appe
 titū: & ſpālīr cū ſtōachus fuerit replet⁹ malis humorib⁹ crudis & indi
 geſtiſ: & ē duplex ſaluia. ſ. dōeſtica: & h3 lata & folia magna. Alia ē
 q̄ uulgariter nobiliſ dī: & h3 minora & ſtrictiora folia: & apđ medi
 cos dī liliſagus. Tertio enūerat autor ſex res mediciales ualēteſ ī cu
 ratiōe palifiſ: & dī q̄ ſaluia caſtoreū lauēdula p̄mula ueliſ naſturciū
 & athanaſia curāt & ſanāt mēbra palitica. i. palifiſ tacta ſiue debilita
 ta. De ſaluia at cā p3 ex dictiſ: q̄a ut dictū ē: ſaluia p̄fortat neruoſ:
 q̄ ī palifiſ debilitati ſūt: & ēť q̄a ſaluia calida ē: & ſicca cōſumit m̄ā3
 fleumaticā ibibitā neruiſ ex q̄ fit palifiſ. De caſtor p3 q̄a caſtoreū ē
 maxie cōfortatiuū calefactiuū & exſiccatiuū neruoſ: dicit. n. Aui.
 .ii. can. c. de co qđ ſubtiliſ & forti⁹ oī q̄ calefacit & exſiccāt: & po
 ſtea dicit q̄ cōfert neruiſ & calefacit & confert tremori & ſpālmo
 hūido & ſtupori & palifiſ: & poſtea adhuc ſubdit qđ nō ē aliqd ma
 giſ iuuatiuū uetōſitatū aure q̄ ipm cū ex caſtorio accipit⁹ q̄rū ē lēſ
 una & diſſoluit⁹ ī oleo nardino & diſtillat⁹ ī eā: plures alioſ effect⁹ h3
 caſtoreū: quos Aui. narrat lo. pālī. Et eſt caſtoreū teſticuluſ cuiuſdā
 aīaliſ marini: q̄ dī caſtor: & oleū de caſtore ēť multū ualet ī palifiſ: ſi
 cut caſtorcū poſt euacuationē materię: q̄a tūc illā m̄ā3 q̄ reſidua eſt
 cōſumit & neruoſ cōfortat: de lauēdula ēť p3: q̄a ſua aromaticitate
 p̄fortat neruoſ: & calefactiōe cōſumit m̄ā3 palifiſ de p̄mula ueriſ ēť
 p3 q̄a ſua aromaticitate & calefactiōe cōfortat neruoſ: & dī p̄mula
 ueriſ: q̄a ē de primis aromaticiſ ī uere creſcētibuſ: de naſturcio p3:
 q̄a naſtarciū ē calidū & ſiccū ſubtiliatiuū & incifiuū & reſolutiuū:
 q̄i aufert m̄ā3 palifiſ: & di. Aui. ii. can. c. de co q̄ p̄fert oī molliſicatiōi
 neruoſ: q̄a calefac & educ fleūata: & mūdiſicat neruoſ a fleūate: &
 iō cōſulūt medici ut naſturciū ī qđragēſima edat⁹: p̄pea q̄a cibi qđra
 geſimaleſ ſūt fleūatici: & ē naſturciū herba cōiſ creſcēſ ī lociſ frigī

diffimis. s. in locis petrosis & aquosis ubi sunt multi fontes: de athanasia vō q̄ alio noīe dī tanacetū: teutonice tente uel reynuaē: p3 q̄a ista herba h3 uirtutē purgādi fleumate & sua caliditate exsiccat neruos: & h3 uirtutē purgādi uermes & materiā ex qua generant: & iō gallici cōiter in diebus paschalibus utuntur athanasia frixa cū ouis ad purgādū fleumata ex piscibus in q̄dragesima generata ex qbus facile generant uermes in dispositis: & i sine tex. autor subdit q̄ salua dī q̄si saluatrix naturę:

DE RUTA.

¶ Hic ponit autor **¶** Nobilis est ruta: quia lumina reddit acuta
 q̄tuor effectus rute. **¶** Auxilio rute uir quippe uidebis acuta.
 Primus ē q̄ acuit uisum & pprie succus Ruta uiris coitū minuit: mulieribus auget
 eius: ut dicit Aui. ii. Ruta facit castū: dat lumen: & ingerit altū:
 can. c. de ea: & prius Cocta facit ruta de pulicibus loca tuta.
 dictū est ibi. Allea nux ruta. Secūda ē q̄ ruta minuit desiderīū coeundi uiris sed in mulieribus auget: cuius cā pōt eē ista: q̄a ruta sua caliditate & exsiccatiōe sp̄ma i uiris minorat: qđ subtile ē & aereū: sed in mulieribus subtiliat & calefacit: q̄a in eis sp̄ma est aquosum & frigidū: & ergo eas magis ad coitū incitat pp subtiliationē & caliditatē spermatīs ex ruta. Tertius effectus eius est q̄ ruta facit altuciā. i. facilē apprehēsiōē & inuētiōē alicuius mediī i cā subtili: q̄a pp calefactionē & exsiccationē subtiliat spūs: & sic īgeniū clarificat
 Quartus effectus est q̄ decoctio rute effugat pulices: & hoc si ex ea irroret domus: q̄a īterficat eas sp̄m q̄ cōiter dicūt medici & sp̄m Aui. in. iiii. trac. iii. c. de effugatiōe pulicū: qñ aspgit domus cū infusione colognide salūt pulices & fugiūt: & silr ex decoctiōe rubi. Et postea subdit Aui. & dixerunt qđā qñ ponit sanguis hirci in fouea in domo aggregat pulices apud eū: deinde moriunt: & silr aggregat sup lignū liniū ex adipe ericii: & fugiunt ex odore caulis & foliorū

oleādrī. Et s̄m aliquos nihil magis deiectiuū est pulicū q̄ res fortis
odoris: & ergo ruta ualet īmenta: mētastrū: lupulus: & sup oīa feces
uel urina eque. Itē domus irrorata ex decoctione seminis rape occi-
dit pulices. Et si fumigent domus ex cornu taurino fugient pulices.
Pro captione tñ earū nihil melius est quā impositio pauci bombicis
in lecto: quia in illo aggregantur.

DE CEPIS.

De cepis medici non consentire uidentur.
Colericis non esse bonas dicit Galienus
Fleumaticis v̄o multū docet esse salubres
Presertim stomacho pulcrūq; creare colorē
Contritīs cepis loca denudata capillis
Sepe fricās poteris capitis reparare decorē

CHic loquit̄ autor
de cepis: & dicit. y.
Primū est q̄ medici
dissentīūt naturę ce-
parū q̄ aliquibus ur̄ q̄
cepe bonę sūt fleu-
maticis: Aliq̄ v̄o qđ
eis n̄ ualēt: sicut for

san Ra. uult: q̄a dicit eas. iii. Almā. generare humores supfluos ī sto-
macho & fleumaticos. Secūdū est q̄ Ga. dicit: Cepas multū obesse
colericis: cuius cā est: q̄a ut dicit Aui. ii. can. c. de Cepe. Cepe est cali-
dū ī tertio. & ergo nocet calidis: ut sunt colerici. Tertiū est q̄ cepe
multū ualēt fleumaticis: q̄a sunt calide incisīue subtiliatīue abstersī-
ue & apitiue: quare fleumaticos humores & uiscosos ī fleumaticis
multiplicatos digerūt: incidūt subtiliāt & abstergūt. Quartū est q̄
cepe ualent stomacho: q̄a mūdificāt ip̄m a fleumatibus & ip̄m cale-
faciunt. Et ergo dicit Aui. loco p̄all. q̄ istud qđ ex cepe comedit̄ pp
suā caliditatē cōfortat stomachū debilē: & pp istud ēt decorāt colo-
rē faciei: q̄a nō est possibile colorē faciei esse uiuidū stomacho exi-
stente multū fleumatico aut repleto malis humoribus crudis & fleu-
maticis. Quintū est q̄ loca depilata. i. loca pilis priuata: pilos siue
crines recuperant si cōterant̄ cepe cocte. & ex cis fricēt̄ loca depilata.
Et istud uerū est qñ depilatio accidit pp opilationē pororū & corru-

ptionē materię sub cute: quia cepe apiūt poros: & resoluūt materiā
malā q̄ sub cute est: & bonā ad locū attrahūt. Et ergo fricatio cū ce-
pis ualet ad alopicia multū. ut uult Auic. ii. can. c. alle. & vii. iii. c.
de cura alopicie. Et pp̄ istud infert tex. q̄ capitis decor poterit repa-
rari p̄ istā fricationē cū cepis: quia capitis decor pili sunt: pro ma-
iori noticia eff. ctū cepas: sciendū ē q̄ cepe excitāt coitū: appetitū
p̄uocant: faciē ruficant: cū melle uerrucas eradicant: sitim faciunt:
intellectū nocent: quia humorē malū grossum generāt: saluā mul-
tiplicant: & succus earū cōfert aquę descendenti in oculū: & abster-
git uisum: sicut colligit̄ ex Aui. ii. can. c. alle. Sciendū ulterius q̄ ce-
pe trite cū melle & aceto cōferūt morsui canis cabidi: & ergo qui-
dam supaddunt textui p̄cedenti istos duos uersus.

Appositas perhibent morsus curare caninos:

Si trite cum melle prius fuerint & aceto.

Et de isto etiam prius dictum est ibi. Allca nux ruta.

Hic autor duo fa-

DE SINAPIS.

cit. Primo ponit cō-
plexionē ipsius gra-
ni sinapis dicens: q̄

Est modicū granū siccū calidūq̄ sinapis

Dac lacrimas purgatq̄ caput: tollitq̄ uenenū

granū sinapis est modicū granū calidū & siccū: qđ uerū est: quia est
calidū & siccū usq̄ ad q̄rtū gradū s̄m Aui. ii. cano. c. de sinapi. Se-
cūdo ponit tres pp̄rietates siue effectus grani sinapis. Primus effe-
ctus ē q̄ cōmouet lachrymas: cuius cā est: quia sua caliditate nimia
subtiliat & dissoluit humiditates cerebri: ex q̄bus tūc pp̄ earū fluxū
p̄ueniūt lachrymę. Secundus effectus seminis sinapis ē q̄ expurgat
caput. i. cerebrū mūdificādo & abstergēdo hūiditates fleumaticas
a capite: expurgat ēt caput narib⁹ impositū p̄uocādo st̄rnutationē
sua mordicationē: & iō imponit naribus appoplecticorū p̄ st̄rnutatio-
ne at̄ expellunt̄ uocumēla cerebri: & s̄iñr semē sinapis sua caliditate

subtiliat fleumata:& diffoluit illa q̄ opilāt meatus cerebri:ex quoꝝ
opilatione fequit appoplexia:& fic relinqt q̄ femē finapis eſt ualde
inciſiuū fleumatis & cōſūptiuū & mūdificatiuū. Tertius effectus ē
q̄ tollit uenēnū:& iſtud cōcordat cū dicto Aui. loco p̄al. ſ. quod fu-
giunt ex fumo eius uermes uenenofi.

DE VIOLE.

Crapula diſcutit capitis dolor atq; grauēdo
Purpureā dicūt uiolam curare caducos.

¶ Hic ponunt tres
pprietates ſiue effe-
ctus uiolæ. Primus
effectus eſt: q̄ uiola
h3 pprietatē ſedādi

ebrietatē: cuius cā pōt eſſe: quia uiola odorē hēt tēpatū atq; ſuaue:
& talis maxie eſt cōfortatiuus cerebri: forte. n. cerebrū nō patit cito
ebrietatē: ſed debile:& ēt uiola eſt frigida: q̄re cerebrū inſrigidat:&
ſic ineptificat ipm ad recipiēdū fumū calidū. Secundus effectus ei⁹
eſt: q̄ uiola eſt ſedatiua doloris capitis atq; grauēdinis:& iſtud ē ue-
rum de dolore capitis ex calida cā. ut uult Aui. ii. can. c. de uiola. &
ſiſr Ra. iii. Almā. & Me. Et rō eſt: quia uiola eſt frigida:& ſic repu-
gnat cauſe calide. Tertius eſt q̄ uiola dī curare caducos: inde eſt epi-
lenticos:& dī notāter i tex. dicūt: q̄a cōes auctores nō attribuūt iſtū
effectū uiolę:& ergo ſi iſte effectus cōueniat uiolę: cā eius pōt eſſe:
q̄a pp aromaticitatē uiolę cerebrū cōfortat: quo exiſtēte forti a mo-
dici nocumētis nō ledit:& p p̄ns ēt nō icurrit epikēſiā: q̄ dī parua
appoplexia ex opilatiōe neruorū ſenſatiuorū cōſtringēs.

DE VR TICA.

Egris dat ſomnū. uomitū quoq; tollit ad uſū
Compeſſit ruſſim ueterē: colicifq; inedetur
Pellit pulmonis frigus uentr. ſq; tumorē
Omnibus & morbis ſubueniet articuloꝝ

¶ Hic ponūtur ſex
ptē effectus urticę:
quoꝝ. Primus eſt q̄
urtica dat egris ſom-
nū: q̄a ē ſubtiliatiua
& inciſiua & abſter-

ſiua fleumatis & groſſorū hūorū nām grauatiū & ſomnū ipediētū.

Secūdus effectus eius ē: q̄ tollit uomitū & usum uomitus: & rō est. q̄ uomitus & nauſca multū accidūt ex humore uiscoloso: cuius urtica est incisīua. Tertius est q̄ urtica sedat tussim antiq̄ & maxie mel in quo tēpata fuerit semina urtica: q̄ urtica de pectore fleuma expellit uiscolū: s̄m Ra. iiii. Almā. & s̄līr eius semina cū maxie sint incisīua abstersīua & subtiliatīua: & dicit Aui. ij. can. c. de urtica. qđ cū bibit cū aq̄ ordeī mūdificat pectus: & qñ decoquunt folia eius ī aq̄ ordeī educit humores grossos q̄ sunt ī pectore: sed eius semē est fortius. Quartus est q̄ cōuenit colicis ī colicā patiētibus: q̄ urtica est incisīua subtiliatīua resolūtīua & abstersīua humiditatis fleumatice aut uentositatis grosse: ex q̄bus puenit colica plurimū: & est colica egritudo dolorosa ī intestino dicto colō: sicut iliaca egritudo dolorosa ī intestino dicto yliō. Quintus ē q̄ urtica pellit frigus pulmonis: & hoc pp̄ sui caliditatē. Sextus est q̄ urtica ē sedatiua tumoris uentris: q̄ resolūtīua ē uētositatis: ex qua ut plurimū fit tumor uētris. Septimus est q̄ urtica subuenit doloribus articuloꝝ. i. iuncturaz: sicut artetice ſciatice & podagre. Et hoc uerū est qñ pueniunt a mā frigida fleumatica grossa: cuius cā est: q̄ urtica est calefactīua incisīua subtiliatīua materię fleumaticę grosse: & pp̄ istos effectus s̄m Aui. ii. can. c. de urtica excitat coitū pp̄rie semē eius cū uino: & apit orificiū matricis: & soluēdo educit fleuma & humorē crudum sua abstersione: & nō cū uirtute solutiua q̄ sit in ipsa. Ne tū aliq̄ ī gutture ex urtica aut eius semine ledat: bonū ē q̄ post eius sumptionē bibatur aliquid de oleo rosaceo: & est urtica calida in principio tertii gradus: & sicca in secūdo: s̄m Aui. loco p̄all.

DE ISOPO.

Isopus est herba purgans a pectore fleuma
Ad pulmonis opus cū melle coquat yfopus
Vultibus eximiū fertur reparare colorem

¶ Hic ponunt esse/
ctus yfopi: quorum.
Primus ē q̄ yfopus
purgat fleuma a pe-

ctore: cui⁹ cā ē: q̄a yfopus ē herba calida & sicca ī tertio: multū abster
fua diffolutiua & p̄fūptiua hūiditatis fleumatice & h̄3 respectū sin
gularē sup ptes pectoris: & p̄terea yfopus ppriissime dī purgāi fleu
ma a pectore. Scds effect⁹ ē q̄ ē v̄3 ad purgādū pulmonē a fleuma
te: eadē de cā. Et pprie si coq̄t cū melle: q̄a mel ē absterfuiū & abster
fioe mellis augmētāt absterfio yfopi. Et istud idē uult Aui. ij. can. c.
de yfopo. dicēs q̄ yfopus p̄fert pectori & pulmōi patiētib⁹ adifnia ī
tuffi antiq̄: & eius decoctio cū ficub⁹ & melle sifr. Tertius effectus ē
q̄ facit bonū colorē faciei: & istud ē uult Aui. loco p̄al. dicēs q̄ ei⁹
potus efficit colorē bonū. Et pp istos effectus soluēdo educit fleu
ma & uermes. ut uult Aui. ibidē: & p̄m Plateariū uinū decoctiois ei⁹
matricē mūdificat a supfluis humoribus & abstergit.

DE CERIFOLIO.

Suppositū cācris tritū cū melle medetur
Cum uino potum poterit separare dolorē.
Sepe solet uomitū: uentrēq̄ tenere solutū

CHic ponūtur tres
effectus cerifolij. Pri
mus est q̄ cerifolium
tritū cū melle & sup
positum cācro curat

ipm: & istud idē dicit Pla. c. de cerifolio: & est cācer apostema melā
colicū corrodēs ptes corpis tā carnosas quā neruosas: & dī cācer: q̄a
pcedere vī ut cācri. Secūdus effectus est q̄ cerifoliū bibitū cū ui
no abscindit dolorē uētris: cuius cā ē: q̄a uētris inflationē de grossa
uētositate ex qua puenit: dolorē mitigat: cū stomachi uentositatē: &
oīum uiscerū soluit: & opilationē apit: & ad hoc ē coadiuuat uinū.
Tertius effectus est q̄ cerifoliū cedat uomitū & fluxū uētris: cuius
cā est: quia cū cerifoliū calidū est in tertio gradu & siccū in secūdo
materiā illā digerit & exsiccat: ex qua puenit uomitus: & istud ma
xime uerū est: q̄n uomitus aut solutio uentris pueniūt a mā frigida
fleumatica: & p̄ter istos effectus puocat urinā & menstrua: & soluit
dolorē lateris: renū: & uescicē: & p̄cipue datū cū mellicrato.

Hic ponuntur duo Enula campana reddit precordia sana
 effectus enule capane: quorum. Primus est Cum succo rute si succus sumitur huius
 quod enula campana confortat precordia. i. orificium stomachi: quod proprie precordium dicitur siue membra
 spiritualia. i. membra anhelitus: que uicina sunt cordi: & spiritalis radix eius.
Quod autem confortet orificium stomachi patet: quia cum radix enule sit odorifera
 confortat membra nervosa: orificium autem stomachi membrum nervosum
 est. **Quod autem confortet membra spiritualia** patet: quia uinum factum ex enula
 quod uocat uinum enulatum mundificat pectus & pulmonem. ut uult Auicenna.
 .ij. can. c. de enula. & enula est semper in ipso ibidem deglutita cum melle ad
 iuuat ad expuendum: & est ex eis que letificat & confortat cor. Secundus
 effectus est quod succus enule cum succo rute maxime ualet ruptis. i. patientibus
 rupturam siue descensum intestinorum ad bursam testiculorum: & hoc
 maxime quando ruptura est per uentositatem: quia illa dissoluunt succus rute &
 enule: & propter istos effectus enula bona est stomacho malis humoribus
 repleto: & aperit opilationes epatis & splenis. ut uult Rasis. .iii. Almah:
 & confortat omnibus lesionibus & doloribus frigidis & commotionibus uentositatum
 & inflationis: semper Auicenna loco prealato.

Hic ponuntur duo
 effectus pulegii: quorum. Primus est quod pulegium & principaliter

DE PVLEGIO.

a quo eius sumpta cum uiuo purgat coleram nigram. Secundus est quod pulegium
 habet proprietatem curandi podagram ueterem: ex quo habet proprietatem liquefaciendi
 & dissoluedi fleuma: ex quo podagra sepius generari solet. Et circa istud est notandum
 quod ut dicit Plato. pulegium est calidum & siccum in tertio gradu: subtilis habet substantiam: uirtutem habet confortatiuam ex aromaticitate:
 appetitiuam ex substantia & qualitate: attractiuam ex ignea substantia uel natura

Cum uino coleram nigram potata repellit
 Sic dicunt ueteres sumptum curare podagram

cōsūptiua ex calore & siccitate:& solū uinū decoctiōis eius ualet ꝑ
dolorē stomachi:& intestinorū ex frigidityte uel uentosityte.

DE NASTURCIO.

Illius succo crines retinere fluentes.

Alitus asseritur: dentisq; curare dolorem

Et squamas succus sanat cū melle pūctus

Hic ponūt tres effe-
ctus nasturcii: quorū.

Primus ē: qꝫ nasturciū
hēt pprietaryē retinēdi
crines defluētes:& hoc

si caput ungat cū succo ei⁹: uł si aq̃ uł succ⁹ ei⁹ bibat⁹:& hūc effectū
tāgit Aui.ii.ca.c.de nasturcio dicēs.retinet capillos capitis cadētes
bibitū & linitū.Scđs ei⁹ effect⁹ ē qꝫ curat dolorē dētiū:& hoc maxie
ex cā frigida: qꝫ nasturciū ē icisiūū resolutiūū & calefactiūū:ut pa-
tuit prius ibi.Cur morit⁹ hō.Terti⁹ effectus ei⁹ qꝫ succus ei⁹ hz pprie-
ratē curauidi s̃qmas pelli adherētes: qñ sumit⁹ cū melle:& ex eo linit⁹
locus:& cā ē: qꝫ tales squame gnānt ex fleumate falso.Nasturciū at
ut p̃dictū ē:oē fleuma purgar:& ergo p̃ intus sumptū phibet cām
squamarū:& ab exteriori linitū sua abstersiōe eas abstergit:& maxie
cū melle: qꝫ hoc ē abstersiūū est:& sic iuuat abstersiōē nasturcii:&
p̃ter istos effect⁹ nasturciū exsiccat putredinē uacuitatis uētris:mū-
dificat pulmonē:& p̃fert asmati:& i medicis asmatidis pōit⁹ pp̃ illd qꝫ
est i ipo de icisiōe & subtiliatiōe: calefacit stomachū & epar:& p̃fert
grossiciē splenis:& pprie qñ ex eo fit emplastrum cū melle:& facit
euomere colerā:& educit eā solutiōe: augmētū efficit i coitu:& sol-
uēdo educit uermes:& puocat mēstrua.ut uult Aui.ii.can.loco p̃al:

DE CELIDONIA.

Cecatis pullis hac lumina mater yrundo

Plinius ut scribit: quāuis sint eruta reddit:

Hic ponitur unum
notabile de celidonia:
& est qđ qñ pulli yrū-

dinis excecati fuerint:tunc mater affert celidoniam & cū ea fricat

oculos pulli excecati: & sic uisus restituit: & p hoc dat inuere autor
q celidōia maxie cōfortat uisū: & istud ē manifeste p3: qā ī medicis
ualētibus q debilitatē uisus cōiter ponit: & est celidonia herba nota
glaucū hñs succū: cā āt qre ipsi yrūdini data ē uirtus cognoscēdi ce
lidoniā plusq alijs auib⁹ pōt eē ista: qā pulli yrūdinis sepius cecitatē
patiunt quā pulli aliaꝝ auīū: qā feces yrūdinū hñt uim exsiccatiuā
oculorū: & sepius patiunt a fecib⁹ matrū: & est sciēdū q p̄m Platea.
celidonia est calida & sicca ī tertio gradu. Et ex q̄litatib⁹ suis & sub
stātia h3 uirtutē dissoluēdi cōsumēdi & attrahēdi. Et radices ei⁹ trite
& ī uino decocte ualēt ad purgādū caput: & uuluā ab humore frigi
do & hūido: si paties fumū p eos recipiat: & postea uinū gargari zet.

Hic autor tria di

DE SALICE.

cit de salice. Primū
est succus salicis au
ri infusus interficit
uermes auris: & istd

Auribus infusus uermes succus necat eius
Cortex uerucas in aceto cocta resoluit
Pomorū succus flos partus destruit eius

pōt puenire pp stipticitatē & exsiccationē eius. Et est hoc sciēdū q
p̄m Aui. ii. can. c. de salice: nō est aliud magis utilissimū quā succus
foliorū eius ī cura saniei q̄ currit ex aure. Secūdū ē q cortex salicis
. i. extrema ps eius ī aceto decocta resoluit uerrucas. Aui. v̄o lo. p̄all.
dicit q eius cinis eradicat uerrucas linitus cū aceto. Et istud est pp
uehemētē exsiccationē cineris eius: pro deletiōe tñ uerrucarū nō ē ali
qd magis abscondēs uerrucas quā fricatio portulacē sup uerrucas:
& facit hoc portulaca sui pprietate & nō q̄litate p̄m Aui. ii. ca. c. de
portulaca. Tertiū ē q flos salicis & succus pomorū. i. fructuū ei⁹ no
cēt ptui: qā pp stipticitatē & exsiccationē eorū reddūt ptū difficilē.

Hic ponunt aliqua

DE CROCO.

iuuamēta croci: quorū
Primū ē q crocus cō

Confortare crocus dicatur letificādo.

Mēbraq defecta cōfortat epar reparādo

fortat corpus humanū letificādo. Et circa istud ē sciendū q̄ crocus
tātā pprietatē h3 letificādi q̄ datus ī maiori q̄titate q̄ debeat iterfi/
cit letificādo siue ridēdo. Vñ di. Aui. ii. ca. c. de croco. Tres aurei de
ipso interficiūt letificādo: & ē aureū pōdus dragma unius & semis.
Secūdū ē q̄ crocus p̄fortat mēbra defecta & p̄cipalr cor. Cōfor/
tat ēt stomachū pp̄ snā stipticitatē & caliditatē: & eādē cām ēt repa/
rat epar: & maxie pp̄ stipticitatē: q̄ nō pmittit dissolui epar: nimi⁹ tñ
usus ei⁹ iducit nausēā & deiicit appetitū: & istud inuit Aui. lo. p̄all.
dicēs: ipse facit nausēā & deiicit appetitū: p̄pea q̄ appositus ē aceto
sitati q̄ ē in stomacho ex q̄ est appetitus: & p̄ter istos effectus ē faciēs
sommū & obtenebrās sensus: & cū bibi⁹ in uino: inebriat: abstergit
uisū: & phibet fluxū ad ipm: facit anhelitū facilē: & cōfortat instra
anhelitus: excitat coitū: & puocat urinā: ut uult Aui. lo. p̄all.

DE PORRO.

Reddit fecūdas pmāsum sepe puellas
Isto stillantē poteris retinere cruorē

¶ Hic ponūt duo iuuamē
ta porri. Primū ē q̄ porrū
pmāfū. i. p̄ cōmestione ei⁹:
reddit puellas sepe fecun/
das.

Cuius rō pōt esse: q̄a p̄m Aui. ii. cano. c. de porro: cōfert coarta/
tioni matricis & duricie q̄ est ī ipsa: q̄ p̄nt eē ipedimēta cōceptiōis.
Secūdū ē q̄ porrū abscidit fluxū sāguis nariū. idē uult Aui. lo. p̄al:
& plures alii effectus eius dicti sunt prius ibi. Allea nux ruta.

DE PIPERE.

Quod pip̄ est nigrū nō est dissoluere pigrū
Fleumata purgabit digestiuaq; iuuabit.
Leuco pip̄ stomacho p̄dest tussiq; dolori
Vtile preueniet motū febrisq; rigorem

¶ Hic ponunt mul
ta iuuamenta pip̄is:
& primo tria pip̄is
nigri: quorū. Primū
est q̄ pip̄ nigrū nō ē
pigrū in dissoluēdo

.i. resoluēdo pp̄ fortē eius caliditatē & siccitatē: est. n. calidū & siccū
in q̄rto. Secūdū ē q̄ purgat fleumata: q̄a attrahit ex interiori corpe

Humor: & ipsum humum. Si humor in pectore & stomacho inuiscatus
remouet: ipsum calefaciendo subtiliando & dissoluendo. Tercium est quod est iu-
uamentum digestiue. & istud patet per Aui. ii. can. c. de pipe: dicente quod pipum est
digestiuum faciens appetitum: & istud maxime intelligendum est de pipe lon-
go: quod est magis conueniens digestiui crudorum humorum quam album uel ni-
grum. ut testatur Gal. iiii. de regimine sanitatis. c. vii. Secundo ponit quoniam
iuuamenta leucopipis. i. pipis albi quorum. Primum est quod pipum album refor-
tat stomachum. & istud patet per Gal. lo. pal. dicente: quod est confortans stoma-
chum super alia duo pipa. & idem uult Aui. ii. can. c. de pipe dicens: & al-
bum magis conueniens est stomacho & uehementer confortat. Secundum est quod
pipum confert tussi maxime ex materia frigida humatica: quia illam calefacit
dissoluit & incidit. & istud uult Aui. lo. pal. dicens. quod quando administratur
pipum in electuariis est conueniens tussi & doloribus pectoris. Tercium est
pipum album conuenit dolori: & potest istud intelligi de doloribus pectoris
sicut ex Aui. allegatum est uel de dolore uetoso: tali. n. conuenit omne pipum
quia omne pipum sui uetositate carminatiuum est uentositatum: & sic educit ue-
tositates. Aui. vo lo pal. dicit. pipum album & si humor longum conuenire in dolore
uetris pugnatiuo si bibatur cum melle: & foliis lauri recetibus. Quartum est
quod utile potest puenire motum febris. i. accessionem siue paroxysmum febris.
& hoc febris frigide: quia in tali pipum aliquo modo materiam calefacit & di-
gerit. Quintum est pipum album ualet in rigore febrium: cuius causa est: quia pipum
sua caliditate confortat nervos & materiam sparsam super eos consumit.
& Aui. dicit quod fricando fit inunctio ex ipso cum unguento & confert ri-
gori. & ista iuuenta quoniam et possunt conuenire aliis generibus pipe: ut
ex Aui. lo. pal. p. 3. & propter istos effectus pipum calefacit nervos: & lacer-
tos adeo quod in hoc non est aliud ei par: mundificat pulmonem: prouocat uri-
nam paucam de ipso: sed multum de ipso soluit uentrem. ut colligitur ex Aui.
lo. pal. Et circa istud sciendum est quod triplex est pipum. scilicet pipum album: quod dicitur
leucopipum: pipum longum quod dicitur macropipum: & pipum nigrum quod dicitur melanopipum.

albū dicitur quod est uiride multū humidū:& quādo illud est de/
siccatum aliquantulū:ita quod apparet quēdā discōtinuatio inter
eius partes:nō tamen sit p̄fecte maturatū:dicitur piper longū:sed
quādo est p̄fecte maturatū:tunc dicitur piper nigrū.

Et mox post escam dormire nimisq; moueri. **Hic t̄agunt tria**
Ista grauare solent auditus ebrietasq; grauedinem audi/
tus inducētia. Pri/
mu3 est immediatus

somnus post cibū sumptū & hoc usq; ad repletionē:cuius causa po
test esse ista:quia somnus īmediate post cibum sumptū facit indi/
gestionem ciborū:cibi autem indigesti grossos ac indigestos fumos
procreant:qui sua grossicie meatus auditus opilant:& etiā spiritus
auditionis ingrossant & perturbant.Secundū est nimis cōmotus
post cibū sumptū:qa talis etiā impedit digestionem & clausiōnem
debitā orificii stomachi. Aliqui tamē textus loco nimis habent mi/
nus:& tūc sensus est qđ nullus motus post cibum sumptū etiā gra
uat auditū:Cuius ratio est:qa tunc orificium stomachi nō ita facile
claudit̄:sicut per paucā deambulationē:qua cibi descendūt ad fun
dum stomachi:iam stomacho nō existēte clauso fumi multi ascen
dunt ad caput grauantes auditū. Tertiū est ebrietas:quia ex ebie
tate p̄creantur fumi multi:& uapores qui ascendūt ad caput:& ad
organū auditus:spiritū eius pturbantes & auditū grauātes:& non
solū ebrietas inducit:nocumētū auditui:sed etiā uisui:& omnibus
sensibus p̄pter eandē cām:ut etiā prius dictum est Aui. v̄o.iiii.in.c.
.ii.de cōseruatione sanitatis auris etiam dat tria nocentia auribus:
& dicit.& ex eis quidem quæ nocent auri & reliquis sensibus sunt
fastidiū & repletio & proprie somnus super repletionē.Et est scien
dum qđ aliqui textus adhuc habēt istum uersum continentē adhuc
alia inducentia grauedinem auditus:& est iste; Balnea sol uomitus

affert repletio clamor: q̄a ista inducūt ēt grauedinē auditus: maxie
tñ tinitū: q̄a dicit Aui.iiii.i.c.de cura tinitus op3 ut oēs iste uitet so/
lem & balneū laboriosum & uomitū & clamorē & repletionē.

¶ Hic t̄agūt septē

inducētia tinitū in
aure.i.sonū quē hō
uī audire exterius.

Metus: longa fames: uomitus: pcussio: casus
Ebrietas: frigus tinnitū causat in aure.

Quorū primū ē metus: & s̄m alios motus: cā est de metu: q̄ ī metu
spūs & humores mouent̄ ad īteriora. s. uersus cor subito: ex quo mo
tu facile motus generat̄ uētositas: quē penetrādo ad organū auditus
tinitū causat. De motu ēt p3: q̄ ex motu corpali ēt cōmouent̄ humo
res & spūs ex qua cōmotiōe ēt generat̄ uētositas facile q̄ ueniēs ad
aures tinitū causat: q̄a t̄mitus causat̄ pp aliquā cōmotionē uaporis
aut uētositatis circa organū auditus cōmouētiū aerē cōnaturalē in
organo auditus existentē. Secūdū est lōga fames: & rōnē subiungit
Aui.iiii.in.c.ix.dicēs. & illud est pp agitationē cadētē ī humoribus
sparsis ī corpe q̄escētibus ī ipso: & cū nō inuenit nā cibū aliquē cō/
uertit̄ ad eos: & resoluit ipsos & mouet eos. Tertiū est uomitus: q̄a
in uomitu q̄ ē motus laboriosus mouent̄ maxie humores ad caput:
in signū cuius oculos & faciē uidemus fieri rubeos: & uisus fieri no
cumētū: & sic ēt facile mouent̄ in uomitu uapores & uētositates ad
organū auditus. Quartū est pcussio spere in capite & maxime in
aure: cuius cā est: q̄a ex tali ēt accidit uehemēs cōmotio acris cōnā/
lis ī organo auditus existētis: q̄a nā aliquo mēbro leso īmdiate mit
tit ad ipm spūm & sanguinē qui sunt instrumenta naturę: ex qui/
bus tūc accidit in aure cōmotio. Quintū est casus: & maxie supra
caput: pp candē cām quæ dicta est de pcussione: & ēt ex casu quo/
cūq; uehemens sit cōmotio humorū in corpore. Sextū est ebrietas:
cuius causa est: q̄a in ebrietate caput replet̄ fumis & uaporibus: ex

qbus ad organū auditus uehentibus facile cōmouet aer cōnaturalis
in organo auditus exillēs. Septimū est frigus: ex forti. n. frigore de
bilitat organū: q̄re ex leui cā facile patit̄ uel cōtingit tinitus ex forti
frigore: q̄a forte frigus causat uentositates. Et nō solū ex istis causis
cōtingit tinitus auriū: imo ex pluribus aliis sicut ex uēositate in ca
pite gnāta & in ipso mota: aut ex sonitu saniei q̄ generat̄ fortasse: in
ipsa: & ex feruore puris in p̄tibus eius: aut ex motu uēositatis acci
dētis multotiēs in meatibus eius: sicut fit in febrīb⁹: aut ex repletiōe
supflua i corpe & p̄prie i capite: aut ex m̄a uiscosa resoluta i paucā
uēositatē: aut ex medicinis: quarū p̄prietas est ut retineāt humores
& uēositates in t̄pibus cerebri: ut colligit̄ ab Aui. loco p̄al.

Hic ponunt̄ .xxi. res nociue oculis. Pri
ma ē balneū siue hu
midū siue siccū qd̄
stupba est. Primo q̄a
calefacit cos calefa
ctione multa: & sic ledit cor̄ cōplexionē cū nāi sint frigidi de nā
aq̄. Secūdo q̄a exsiccat & resoluit humiditates subtiles oculoꝝ: qui
bus spūs uisui q̄ sunt ignei h̄nt refocillari & tēpari. Et p̄p̄ illud plu
res repiunt̄ ceci supra renū: in qbus cōitas utit̄ stuphis & b. Incis:
quēadmodū ēt plures repiunt̄ leprosi i holādia quā i aliq̄ alia regio
ne: p̄p̄ indebitū regimē. Secūda res est uinū: & hoc imoderate sum
ptū: ale. n. debilitat oculos & uisum: q̄a caput replet fumis & uapo
ribus: & ergo et̄a hebetat oēs sensus. Tertia res est uenus. i. nimius
usus coitus: q̄ ab oībus medicis fert̄ debilitare multū uisū. Et Arist.
.iiii. p̄bleu. parti. iii. assignat cām istā dicens: q̄a: s̄ p̄ coitū aufert̄ qd̄
oportū est oculis. Oportet. n. humidū aqueū subtile eis inesse: in
quo uisibiles spūs fulciant̄: nā oculus naturalr̄ est talis. s. humidus.

Vñ de sensu & sensato: & .v. de gene. aiali. dñ: oculū esse de nā aque:
sed euulsis humidis & euacuatis puenit superiora desiccari: pp qđ
oculi a sui recedūt nā q humiditate uigebāt: & merito oculi uigent
humiditate: qa p spūs igneos qui sunt in multo motu euanescerēt
nisi humido sustētarent: & ex isto manifestū est: q coitus exsiccat
ptes supiores subtrahēdo humidū ad qđ sequit̃ lesio acuitatis ui/
sus. Quarta res est uētus: & maxie meridionalis: de quo dicit Ipo.
.iii. amphi. amphi. illo: austrini flatus: qđ est caliginosus. i. caliginē
& obscuritatē ī oculis inducēs: qđ puenit: qa talis uētus capat re/
plet humiditatib⁹ hebetātib⁹ sensus & spūs obfuscātibus. Quinta
res est pip: qđ puenit pp sui acuitatē q gnāt fumos oculos mordicā
tes. Sexta est allea q ēt nocēt uisui pp eorū acuitatē & uaporositatē:
ut ēt prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Septima est fumus q ēt no
cet oculis pp sui mordicationē & exsiccationē. Octaua est porri: qa
ex esu ipsorū gnāntur fumi grossi melācolici: qbus uisus obūbrat̃:
ut ēt prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Nona est cepe: quaz come
stio nocet oculis pp earū acuitatē. Decima ē lens: de quo dicit Aui.
.ii. can. c. de lente: qđ illius q plurimū eius comestioe utit̃ uisus obte
nebrat̃ pp uehemētiā exsiccatiois eius. Vndecima res est fletus ni/
mius q debilitat oculos ex eo qđ inducit debilitatē retētiue oculorū.
Duodecima est faba: cuius usus gnāt fumū grossū melācolicū ob/
tenebratē spūs uisuios sicut porrū: & ergo ēt comestio fabarū indu
cit somnia terribilia. Decimatertia est sinapis: cuius usus iducit de
bilitatē uisus pp ci⁹ acuitatē. Decimaq̃rta est aspicere solē: & hoc ē
pp eius uehementē nitorē & splēdorē qbus destruit̃ uisus: ut p3 ad
expientia: & hoc iō: qa uehēmēs sensibile nō pportionatū sensui: si/
cut radii solares corrūpunt sensū. Decimaq̃nta est coitus: & maxie
post nimiā repletionē: uel magis post nimiā uacuitatē & inanitio
nē: & de ista dictū est. Decimasexta ē ignis: cuius inspectus causat

ribus istarū herbarū prius in diuersis passibus dictū est amplius.

Chic ponunt aliq̄ medi-
cinę ualētes ad dolorē den-
tiū:& dicit tex. q̄ semina
porroꝝ & iusquiamus si-
mul uista ualēt i dolore dē

Sic dētes serua porroꝝ collige grana.

Ne careas iure cū iusqamo simul ure.

Sicq̄ p ēbotū fumū cape dēte remotū

tīū:& debēt sic administrari:succus iusqami cū seminibus porroꝝ
d3 simul cōburi:& fumus istorū p embotū recipi in illa pte i qua est
dolor dētis:Iusqamo.n.est uirtus stupefaciēdi:& sic ex stupore do-
lor nō p̄cipit:& i fumo seminis porris est uirus it̄ficiēdi & eiiciē-
di uermes q̄ aliquñ in cōcauitatibus dentiū existētes intolerabilē fa-
ciūt dolorē:& istud dicit Aui.ii.can.c.de porro:& ē porrū herba no-
ta:& iusqamus ē herba stupefactiua hñs lōga folia p̄giua & fetida.

Chic ponūt .vi. causę

raucedinis uocis:quarū.

Nux oleū frigus capitis āguillaq̄ potus.

Prima est nux.i.come-

Ac pomū crudū faciūt hoīez fore raucū

stio nucū:qa nuces mul-

tū exsiccāt:& ergo uocē exasperāt & faciūt eā similē uocibus gruū.

Secūda est oleū:cuius usus pōt iducere raucedinē:qa ptes eius aliq̄
uiscofe adherēt ipsi cāne pulmōis faciētes raucedinē:secūdo pōt in-
ducere raucedinē i corpibus colericis:qa oleū i talib⁹ cito īflāmat:
& sic inducit ex tali calefactiōe exaspationē & raucedinē:pria tñ cā
vīr melior. Tertia est frigus capitis:cuius cā est:qa ex frigore capitis
fit cōpressio cerebri:ex cuius cōpressiōe fluum: humores deorsum
uersus guttur & cānā pulmōis iducētes raucedinē pp nimia hūme-
ctationē cāne. Quarta ē anguilla siue comestio anguillę:qa ex esu
eius fleumata uiscola multiplicāt q̄ ueniētia ad cānā pulmonis illic
adherēt inducētes raucedinē. Quinta est potus nimius:& maxime
qñ itur dormitū:cuius cā est:qa ex tali cāna pulmonis ē multū hu-

meētatur: iā uehemēs humectatio canne pulmonis potissima est cā
raucedinis uocis s̄m omnes medicos. Sexta est pomū crudū: qā in
quantū crudū multiplicat fleumata: & si sit cū hoc imaturū stipti/
cum siue ponticū guttur exasperat.

CHic tangunt septē
Ieiuna uigila caleas dape ualde labora qbus curat reuma. Pri
Inspira calidū modicū bibe cōprime flatū mū est abstinētia siue
Hec bene tu serua si uis depellere reuma. ieiuniū: qā p hoc mate
Si fluat ad pectus dicat reuma catarrus ria reumatis dimiunif
Ad fauces brancns ad narcs esto corisa qā abstinētia exsiccat:
& mā melius maturat

& cōsumit: qā nā nō hñs mām cibale inq̄ agat agit i māz reumatis
& cōsumit eā & caput minus replet: & ergo dicit Aui. v. in trac. i.
.c. xiii. & opz qdē ne paties catarrū & corisā repleat uētrē cibis: qre
repleat caput ei⁹. Secūdū ē uigilia: qā illa ē exsiccatiua cerebri &
phibitiua ascēsus multoz uapoz ad caput. Tertiū est cibi calidi q
ēt iuuāt i reumate cū est ex mā frigida: qā p illos ē tūc digerit mā
frigida. Quartū ē multū laborare: qā p hoc ē cōsumit mā reuma
tis: qā labor multus exsiccat supfluitates corpis: & loco istius dictio
nis ualde: qdā rex. hñt ueste: & tūc sensus est qd in cura reumatis ē
ualet calere uestib⁹: & hoc ē uerū est maxie: tñ qñ mā reumatis est
frigida. Quintū est inspiratio aeris calidi: & hoc maxie i catarro ex
mā frigida: qā p aerē inspiratū calidū tūc calefacit mā & maturat.
Sextū est modicū bibere & pati sitim: qā p hoc ē mā reumatis cō/
sumit cū sitis siue modica bibitio exsiccat: & ē p modicā bibitio/
nē nō replet sicut p multū potū. Septimū est cōprimere flatū. i. re/
tinere anhelitū: istud. n. ualde bonū est in catarro maxie a cā frigi/
da: qā p istā retētionē anhelitus calefaciunt pectoralia: & sic melius
digerit materia frigida fleumatica faciēs catarrū: & plurima istoz

& alia rāgit Aui. lo. p̄al. dicēs q̄ opz ut affīduet calefactionē capitis
 & elongationē eius a frigore: & minuat ip̄m a septētrione: & pprie
 post austrū: auster. n. replet & rarificat & septētrio cōstringit & ex/
 primit & minorat potū aq̄ cōgelate: neq̄ dormiat in die & sitiāt &
 famē patiat & uigilet q̄tū pōt: qm̄ sunt initiū curę. Rasī v̄o. ix. Al
 mā. uult q̄ patiēs reuma d̄z cauere ne iaceat supinus: & rō est: ne p
 illū decubitū mā fluat ad ptē posteriōrē: & cū pars posterior nō h̄z
 manifestos meatus p̄ quos mā fluat timeat ne fluat ad neruos & fa
 ciat spasmū uel paralīsim: & sīr d̄z abstinere oīno a uino: q̄a uinū ē
 uaporosū: & cū multū calidū sit dissoluit materiā & auget reuma:
 & sīr nō d̄z stare ad solē aut ad ignē: quia sol aut ignis dissoluēdo
 materiā augēt reuma: deinde tex. in duobus ultimis uersibus ponit
 dīam iter ista tria noīa. s. catarrus: brācus: & coriza. & stat dīa in
 hoc qđ est fluere materiā ad aliā ptē: uñ reuma ē nomē cōe ad oēm
 fluxū materię de uno mēbro ad aliud. Et ergo dī reuma q̄si ruens
 mā: in cōi tñ usu capit solū pro noīe cōi ad oēm fluxū materię a ca
 pite: & cōtinet sub se istas tres spēs. s. catarrū: brancū: & corizā: uñ
 si illa mā fluat ad pectus uel mēbra uicina dī catarrus: si v̄o ad fau
 ces brācus: sed si fluat ad nares dī coriza.

In hoc tex. pōit au
 tor medicinā curatiuā
 fistulę dicēs q̄ empla
 strū factū ex auripig
 mento: sulphure calce
 & sapōe simul mixtis

Auripigmētū sulphur miscere memento
 His decet apponi calcem cōmisce saponi
 Quattuor hęc misce p̄mixtis q̄ttuor istis
 Fistula curat̄ quater ex his si repleatur

curat fistulā: cuius cā est: q̄a in istis est uirtus exsiccatiua & mūdifi
 catiua q̄ itentiōes necessario requirunt in curatiōe fistulę. de auripig
 mēto dicit Platea. q̄ est calidū & siccū in q̄rto gradu dissoluit attra
 hit cōsumit & mūdificat: & sulphur & sapo s̄m eū etiā calida sunt

& sicca: sulphur tñ uehemētius: q̄a est calidū & siccū in q̄rto gradu:
 Sapo v̄o nō. de calce dicit Aui. q̄ calx abluta ē exsiccatiua sine mor
 dicatiōe & cōsolidat. Notādū circa istud q̄ fistula ē uulnus assidue
 & piodice fluēs. i. s̄m diuersa tēpora uel s̄m diuersas lunatiōes: auri
 pigmētū v̄o est illud quo utunt̄ sculptores: quo faciūt adherere es
 siue metallū lapidib⁹. Sapo v̄o. i. smigma est illa pinguedo alba siue
 nigra q̄ mulieres lauāt & mūdāt uestes: alia uocabula nota sūt.

CIn hoc tex. autor pōit
 nūex officiū dētiū & ue/
 narū hūani corpis & di/
 cit. Primo q̄ hō constat
 ex ducentis & nouēde/

Ossibus ex denis bis centenisq; nouenis
 Cōstat hō denis bis dētib⁹ ex duodenis
 Ex tricētenis decies sex quinqueq; uenis
 cim ossibus: s̄m tñ solēnes medicīne doctores. ut Ipoc. Gal. Rasis:
 Auic. & Aui. Ossa hoīs sūt ducēta & .xlviij. l3 ī particulari enume/
 ratiōe officiū discōueniāt: & istud uult ille cōis uersus. Ossa ducētena
 sunt atq; q̄ter duodena. Secūdo dicit q̄ hō d3 h̄re triginta duos den
 tes. & istud intelligēdū est cōiter: & ut plurimū ī hoīb⁹ p̄fectis: ali/
 qñ. n. cōtingit aliquos hoīs nō h̄re dētes q̄ttuor extremos q̄ sūt post
 molares: & in talib⁹ dētes sūt. xxviii. tñ: & aliq̄ carēt his dētib⁹ ulti/
 mis ī pueritia tñ: alii in pueritia & in iuuetute: ita q̄ nō eis nascūt̄
 donec sint senes: alii tota uita. Circa istud sciēdū est q̄ s̄m Aui. in. i.
 doc. y. sum. c. de anathomia dētiū. Inter oēs dētes duo uocant̄ dua/
 les: & sunt duo dentes anteriores: & duo q̄drupli iuncti dualibus a
 dextris & sinistris: & tā duales quā q̄drupli sunt duo in sup̄iori mā
 dibula: & duo in inferiōri: & sunt oēs ordinati ad incidēdū: & ideo
 a q̄busdā incisores uocant̄: & spāl̄r duales: & post istos dentes sunt
 duo dentes q̄ uocant̄ canini sup̄ius: & duo inferius īmediate cōiun/
 cti q̄druplis: & officiū eorū est frāgere dura: & post illos sunt q̄ttuor
 dētes molares a dextris & a sinistris q̄ttuor tā ī sup̄iori quā ī inferiōri

mādibula: & post istos in aliquibus est dens unus sensus tā a dextris q̄
a sinistris. & tā in inferiori q̄ superiori mādibula: in aliquibus vō nō: &
sunt isti dētes molares & dētes sensus oēs ordinati ad molendū: &
sūma totius numeri dentiū est. xxxii. uel. xxviii. in nō hñtibz den
tes sensus. s. q̄ttuor duales: quattuor quadrupli: & quattuor canini
.xvi. molares: & quattuor dentes sensus. Tertio dicit q̄ homo 3 tri
centas & septuaginta q̄q̄ uenas ut possit patere enumerāti eas.

In hoc tex. enume

rat. Prio autor humo
res q̄ sūt necessarij ad
q̄stōnē humani corpīs:
& dicit q̄ q̄ttuor sunt

Quattuor humores i hūano corpe q̄stāt
Sanguis cū colera fleuma melancolia
Terra melā. aq̄ fleg. & aer sāguis col. ignis

humores i humano corpore. s. sanguis: fleuma: colera: & melācolia.
Secūdo oñdit nām & cōplexionē cuiusq̄ humoris p hoc qđ cōpat
unūquēq̄ uni elemētoꝝ & uult q̄ melācolia est frigida & sicca: &
sic cōpat̄ terrē q̄ filis naturę est. fleuma est frigidū & humidū: & sic
cōpat̄ aq̄: sanguis est calidus & humidus: & sic cōpat̄ aerī. s. d. cole
ra est calida & sicca: & sic cōpat̄ igni. & iste sensus ē p3 i his vlib?
Humidus ē sanguis: calet: est uis aeris illi. Alget: humet. fleuma: illi
uis fit aquosa. Sicca calet colera: sic igni fit similita. Melācolia fri
get sicca q̄si terra. Et pro maiori itellecū sciēdū est q̄ p̄m Au. in. i.
doc. iiii. c. i. q̄ttuor sunt humores i corpe hoīs. s. sanguis: fleuma: co
lera: & melā. olia: ut dictū est. Inter quos sanguis est mel. or. Primo
quia est materia sp̄rituū in quibus uita cōsistit: & oīs opatio uege
tatiua uitalis & aīalis. Secūdo quia p̄formis est cū principiis uitę.
Est. n. calidus & humidus tēpate. Tertio quia plus nutrit & restāu
rat depditū ceteris humoribus. Et ut ad unū sit dicere: est thesaurus
naturę: ex cuius p̄datione sequit̄ mors statim: deinde si quāt̄ fleuma
in bonitate. Primo q̄a apū ē ut tpe necessitatis fiat sanguis: & ideo

nō h3 ppriū receptaculū: sed incedit cū sanguine. Secūdo q̄a uici/
nus ē radicali humido: q̄ est uelut basis uite. Deinde sequit̄ colera:
q̄a participat cū nāli calore quādiu mēsurā seruat: deinde est melā/
colia uelut fex & sordicies elongata a principiis uite: inimica leticię
& liberalitati & cōnata senio & morti. Secūdo sciēdū pro diuisione
& diffinitioē humorū q̄ sanguinis duę sunt spēs. s. nālis & innālis:
nālis est cuius color ē rubeus. s. uenalis rubeus obscurus: & arteria
lis rubeus clarus malo carēs odore: & est ualde dulcis: & hoc p re/
spectū ad alios humores. Innaturalis est duplex. Nā qdā est inālis:
q̄litate. s. qui est mutatus a cōplexioē bona in se sine alterius humo
ris cōmixtioē: alius est inālis pp humorē malū ei admixtū peccātē
q̄litate substātia uel q̄titate uel in pportiōe alteri⁹ ad alterū: & iste ē
duplex. Nā qdā est nō nālis ex pmixtione mali humoris qui ab ex/
tra sibi supuenit alius est nō nālis ex pmixtioē mali humoris gene/
rati in ipsomet sanguine: quādo pars sanguinis putrefacta est: sicut
& eius subtile cōuersum est in colerā: & grossum in melancoliā: uel
illa colera: uel illa melācolia: uel utraq̄ māsit in illo sanguine: & iste
sanguis nō nālis ex admixtioē mali humoris multipliciter diuersifi
catur a nāli. Primo in substātia: q̄a grossior & turbidior est cū sibi
miscet̄ melācolia: uel subtilior cū sibi miscet̄ colera citrina uel aquo
sitas. Secūdo in colore: q̄a est declinas ad albedinē ex pte fleumatis
uel ad nigredinē ex parte melācolię. Tertio in odore: q̄a fetidior est
ex admixtioē putridorū humorū uel oīno odore caret ex admixtioē
crudorū. Quarto in sapore: q̄a uergit ad amaritudinē ex admixtio
ne colerę: uel ad acetositatē ex parte melācolię: uel ad insipiditatē ex
parte fleumatis. Fleumatis vō nālis ēt duę sunt spēs. s. nāle & ināle:
naturale est q̄ est aptū: ut in aliquo tpe fiat sanguis: qm̄ est sanguis
nō bñ coctus. Et est qdā modus dulcis fleumaticis q̄ nō ualde exi/
stet frigidum: imo corporis cōparatione est frigiditatis paucē: san/
R

guinis vō cōparatiōe & colere rubeę est frigidū:& est nāliter albū:
& dī istud fleuma dulce extenso hoc noīe dulce ad oēs sapores de/
lectātes gustū:qā alio mō istud fleuma nāle nō est dulce:cū sit infū/
pidū aquosum & saporī aq̄ multū p̄pinquū:& nō fecit nā isti fleu/
mati p̄priū receptaculū sicut colere & melācolie fecit:sed fecit ip̄m
trāsire cū sanguine ut tpe necessitatis uertat̄ in sanguinē:qā h3 fili/
tudinē p̄pinquā sanguini:& istius fleumatis duę sunt necessitates:
& una utilitas. Prima utilitas ē:ut sit iuxta mēbra ad hoc ut opent̄
in eo eorū uirtutes & coquāt & digerāt & nutriāt ex eo cū membra
amiserint nutrimentū q̄ cōsuevit uenire ad ipsa:qd ē sanguis bonus
p̄ retentionē materię sanguinis:q̄ qdē retētio a stomacho & epate
fit p̄ aliq̄s cās accidētales. Secūda necessitas est:ut misceat̄ cū san/
guine & reddat ip̄m aptū ad nutriendū mēbra fleumatica: cōple/
xionū sicut cerebrū & nuchā:in quorū sanguine ea nutrituro notabi/
lem fleumatis partē esse op3. utilitas vō eius est:ut humectet iunctu/
ras & mēbra q̄ multū mouent̄ ne desiccent̄ p̄ calorē q̄ puenit ex
motu & cōfricatiōe. Fleuma vō inaturalē pōt diuidi:primo ex parte
substātię. Et sic quoddā est muscillaginosū:& est fleuma: p̄m sensū
diuersū ī subtilitate & grossicię in suis p̄tibus:& dī muscillaginosū
p̄p similitudinē quā h3 cū muscillaginib⁹ extractis a seminib⁹:aliud ē
fleuma grossum:qd̄ apparet eāle ī substātia. i. in subtilitate & grossi/
cie: p̄m iudiciū sensus:sed p̄m ueritatē diuersū est in suis partibus:
& dī fleuma crudū:& istud multiplicat̄ ī stomacho & in intestinis:
& p̄p ipsius expulsionē a stomacho p̄cepit Ipocras fieri uomitū in
mēse bis:& ad eius expulsionē ab intestinis statuit nā colerā deflu/
ere a cistia fellis ad intestinū ieunū.& cōsequēter ad alia inferiora:
quatenus abstergeret illud fleuma ab orificiis intestinorū:& faceret
ip̄m descēdere cū fecibus:multiplicat̄ etiā interdū in uenis spāl̄r in
senib⁹ p̄p diminutionē digestiōis:& illic morā trahēs paulatim au/

getur & ingrossat: & cū ab eo tādē grauet nā: & nō possit ipm p uen-
nas expulsionis ordinarias expellere faciēs de possibilibus qđ me-
lius est elōgat ipm a corde & aliis mēbris intrinsecis: & mittit ad ex-
trema & spāl'r ad tibias: qā sua grauedine nāl'r tendit ad inferiora:
& ista est cā: qre tibie senū inflant' inflatione relinquēte foueā post
imp'ssionē digiti spāl'r circa noctē: & in pinguibus & solitis nutrirī
humidis: aliud est fleuma ualde subtile: & est fleuma aquosū sile aq
aliq'r inspissate: & sepe inuenit' in saluiis & sputis male digerentiū
& nimis bibetiū & a cerebro ad nares distillare solet ī prīcipio cori-
zay: & cū p decoctionē ingrossat cōuertit' ī fleuma grossū aut mu-
scillaginosū: aliud est fleuma ualde grossū albū uocatū gipseū: & ē
fleuma: cuius subtile fuit resolutū pp nimīā morā eius in iūcturis:
& grossū remāsit qđ lapidificatū: Et istud fleuma facit podagrā
nodosā fere insanabilē. Aliud ē fleuma uitreū & est fleuma spissū:
grossū sile uitro liquefacto ī colore: uiscositare & pōdere. Secūdo
diuidit' fleuma ī naturale ex pte saporis: nā quoddā est fleuma dulce
qđ fit ex admixtiōe sanguinis cū fleumate. & sub isto ē cōtinet' fleu-
ma unctuosū qđ fit ex admixtiōe unctuositatis sanguis: sicut quod-
dā fleuma uitreū. Aliud ē fleuma salū factū ex admixtiōe colere.
Et istud est magis mordax siccus & lenius ceteris spēb' fleumatis:
pp colerā quā suscipit in se qđ sicca existit lenis & acuta: & hoc fleu-
ma sepe recipit' in fleumaticis stomachis potantiū sepe uina fortia
& utetiū salis & acutis: & adherēs stomacho causat iterdū sitim cla-
morosā: & diu currēs p intestina qñq; excoriāt ea: & iducit dissente-
riā: & ī ano frequēter iducit fortē tenasmonē: Aliud est fleuma ace-
tosū qđ fit qñq; pp melācoliā acetosā sibi admixtā: & qñq; fit pp ebu-
litionē qđ accidit fleumaticis: sicut accidit succis dulcib' fructuū: qđ
primo ebulliūt: & postea acescūt: & istud fleuma sepi' apparet ī sto-
macho male digerentiū qđ in aliis partibus. Nā ad os stomachi nāl'r

pfluit melācolia ad defideriū fufcitādū: quæ deorfum cadens qñq;
fleumati mixta reddit ipm acetofū: & hoc cognofcit p ructus aci/
dos: & interdū fleuma tale generat i ftomaeho p uiā ebullitiōis a de/
bili calore ex chilo: aliud ē fleuma pōticū: q; qñq; caufat pp admix/
tionē melācolię pōticę: & iftud raro repit pp raritatē melācolię pō/
ticę: qñ vō caufat pp uehemētē infrigidaionē ei? q humiditas eius
congelat & aliqliter ad terreftreitatē alterat: & nō fupuenit ei calor
debilis q faciēdo ipm ebullire cōuertat fpūm in acetofitatē: neq; co/
lor fottis q digerat ipm & cōuertat ipm in fanguinē: colerę vō fpēs
fifr duę funt. f. nālis & inālis. Colera nālis eft fpuma fanguinis: cu/
ius color eft rubeus clarus. i. citrinus in ultimo gradu citrinitatis: fi/
cut capilli fafrani: & eft leuis acuta & qto magis fuerit calida erit
maioris rubedinis. Et ifta colera poftq; generata eft in epate diuidit
in duas ptes: quaz una trāfit cū fanguine ad uenas: & alia pars trās/
mittit ad bursā fellis. Pars aut illa colerę q trāfit cū fanguine pene/
trat cū eo cā neceffitatis & cā utilitatis. Neceffitas eft ut mifceat cū
fanguine ad nutriēd ūmēbra colerica: & utilitas eft ut fubtiliet fan/
guinē & faciat ipm penetrare i uenis. Pars at illa q trāfit i bursam
fellis trāfit illic et pp neceffitatē & utilitatē: neceffitas eft duplex: q/
dā eft neceffitas corpis totius. f. mūdare ipm a fupfluitatibus coleri/
cis: alia eft refpectu burfe fellis: & eft nutrire ipfam. Vtilitas ē du/
plex eft: una eft abluere inteflina a fecibus & fleumate uifcofo adhe/
rētes eis: altera eft pūgere iteflina & mufculos ani ut fentiāt q ē eis
nociuū & emittāt egeftionē: & huius rei signū ē q colica fepe acci/
dit pp opilationē factā in foramine q pcedit a burfa fellis ufq; ad
inteflina: colera vō inaturalis duplex eft: nam una eft inaturalis pp
cām extrinfcā q ei admifcet. Alia eft inaturalis pp cām in fe: quia
fubftācia eius nō eft naturalis: colera inaturalis pp cām extrinfcā:
alia eft fcita & famofa: & eft illa cui fleuma admifcet: & dī famofa

siue ēt nota: q̄a sepiſſime generari ſolet. Et ex hac colera ſepe fit ter-
tiana: alia eſt q̄ eſt minoris fame: & ē illa cui melācolia eſt ad-
mixta. colera v̄o famoſa uel ē citrina: & generat̄ ex admixtiōe fleu-
matis ſubtilis cū colera naturali: uel eſt uitellina ſilis uitellis ouor̄:
& generat̄ ex admixtione fleumatis groſſi cū colera nāli. colera v̄o
minoris fame fit duobus modis: unus eſt qñ colera ī ſe adurit̄: & fit
cinis a quo nō ſeparat̄ pars ſubtilis colerę: ſed cū eo miſcet̄: & hæc
colera eſt peior: alius ē melācolia colerę de foris adueniēs cū ea mi-
ſceatur: & hæc colera eſt melior alia: & eſt eius color rubeus: ſed nō
clarus nec floridus: imo eſt magis ſilis ſanguini uenali: colerę v̄o in
naturalis in p̄pria ſubſtātia ſine alteri⁹ humoris cōmixtiōe: alia eſt q̄
ſepius gñat̄ ī epate: p̄ hoc qđ ſubtile q̄ eſt ī ſanguīe adurit̄ & trāſit
in colerā: & groſſum ī melācolia: alia eſt q̄ in ſtomacho magis gñat̄
ex cibis malis nō digeſtis ſed corruptis: uel gñat̄ in uenis ex humo-
rib⁹ aliis: & iſtius colerę duę ſūt ſpēs: nā qđā eſt praſſina ſilis colori
praſſi nigri q̄ gñat̄ ex uitellina qñ adurit̄: nā aduſtio facit in colera
uitellina nigredinē q̄ cōmixta cū citrinitate gñat̄ color uiridis: alia
eſt eruginofa ſilis ī colore eruginieris: & gñat̄ ex praſſina qñ praſſi
na tñ adurit̄: donec ſiccet̄ eius humiditas: & incipiat redire ad albe-
dinē p̄p ſuā ſiccitatē: & iſte duę ultimę colerę male ſūt & uenenofę:
eruginofa tñ maior eſt. Melācolię v̄o ſpēs ſilr duę ſunt. ſ. naturalis
& inaturalis: naturalis eſt fex boni ſanguinis & turbulentia & ſup-
fluitas: cuius ſapor eſt medius inter ductedinē & ponticitatē: & iſta
melācolia cū generata eſt in epate partiē in duas ptes: quax̄ una pe-
netrat cū ſāguīe & manat cū eo ad uenas: alia trāſmittit̄ ad ſplenē:
pria pars penetrat cū ſāguīe p̄p neceſſitatē & utilitatē: neceſſitas ē
ut miſceat̄ cū ſanguīe ad nutriēdū mēbra melācolica frigida & ſic-
ca ſicut oſſa. Vtilitas ē ut fluxibilitatē ſanguīs nimia coerceat: & ui-
gore corpulētia eius cōdenſet: donec fiat pars ſolida mēbroꝝ duor̄

que d; nutrire: alia pars q sanguis nō idiget uadit ad splenē pp ne/cessitatē & utilitatē: necessitas est duplex: una est p̄m totū corpus. s. ipm a supfluitate melācolica mūdare: alia est p̄m splenē. s. ipm nu/rire: utilitas vō p̄cedit ex ea pp hoc q ipsa p̄fluit ad orificiū sto/ma/chi exprimēdo humiditates q̄s illic iuenit: sicut mulier mulgēdo ex/primat digestis lac ab uberib⁹ uaccę. Et hęc utilitas est duob⁹ mo/dis: uno mō ipsa multa p̄stringit & inspissat & cōfortat orificiū sto/ma/chi. Secūdo q̄a facit i ore stomachi cōmotionē pp acredinē eius & exsiccat famē & facit desideriū. Melācolia vō inaturalis est sicut res adusta uel cinis respectu aliorū humorū: & ei⁹ q̄ttuor sūt spēs fa/mosę: l; plures sint nō famosę. Prima est q̄ est cinis colerę: & ē illud q̄ adurit de colera: & hoc spēs est amara. Secūda est q̄ est cinis fleu/matis: & illud q̄ fuit adustū ex fleumate: & si fleuma q̄ adustū est fuerit ualde subtile & aquosū: tūc melācolia ex eo genita erit salsa in sapore. Si at fuerit fleuma grossū q̄ adurit: tūc cinis eius aut me/lācolia ex eo ḡnata tēdit ad acetositatē aut pōticitatē. Tertia est q̄ ē cinis sanguis: & illud q̄ adustū est ex sanguine: & hęc melācolia ē salsa parē trahēs ad dulcedinē. Q uarta est q̄ ē cinis melācolię nālis. & si melācolia nālis ex q̄ fit fuerit subtilis: tūc ē multū acetosa: & cū effundit⁹ sup terrā ebullit: & eius odor est acris: & ab eo fugiūt mu/sce & aialia. Si vō talis melācolia naturalis ex qua fit fuerit grossa: erit minoris acetositatis cū pauca ponticite.

Hic ponit autor si/gna p q cognoscere pos/sumus hoīem sangui/neę cōplexionis: quorū. Primū ē q sanguineus est naturaliter pinguis & nō debem⁹ itellige/

Natura pingues isti sunt atq; iocantes
Semp rumores cupiūt audire frequētes
Hos uenus & bach⁹ delectāt fercula risus
Et facit hos hilares & dulcia vba loq̄ntes
Oib⁹ hī studiis habiles sūt & magis apti
Qualibet ex eā nec hos leuiter mouet ira

Largus amās hilaris ridēs rubeiq; coloris re q; sanguineus sit pin
Cantās carnosus satis audax atq; benign⁹ guis pinguedine pprie
accepta:qa tale signifi/
cat semp frigiditatē cōplexionis.ut uult Aui.ii.in doc.iii.ca.iii.sed
est pīguis pīguedine extēsa ad multā carnositatē:qa ē multū carno
sus.Vult.n.Aui.loco p̄al.q; multitudo carnis rubeę cū decēti firmi
tate & nō laxitate eius significat cōplexionē calidā & humidā q̄lis ē
sanguinea. Et rō est:qa multitudo carnis rubeę attestat sup fortitu
dine uirtutis assimilatiue & multitudine sanguinis q̄ uigēt & inua
lescūt calido & humido:teste Gal.ii.cōplexionū dicēte.Multitudo
āt carnis multitudine sanguinis gñat. Calidū vō pfecte digerēs &
assimilās carnis soliditatē opat. dicit etiā Auic.lo.p̄al.q; oē corpus
carnosum sine multitudine pinguedinis & adipis est sanguineum.
Et idē uult Gal.ii.tegni.ca.illo.Humida vō & calida crassilis.Secū/
dū est q; est iocosus.s.pferēs v̄ba alios ad risū puocātia uel letus:&
hoc ē pp benignitatē humoris sanguinei puocātis hoīem ad lēticiā
& iocūditatē pp spūs claros & pfectos ex sāguine gñatos.Tertiū ē
q; libēter audit fabulatiōes iocosas:eadē de cā.Quartū est q; incli/
natus est ad luxuriā pp caliditatē & humiditatē puocātiū ad coitū.
Quitū ē q; talis libēter bonū uinū potat.Sextū est q; libēter come
dit bona cibaria:quorū cā pōt esse:qa talis appetit similia cōple/
xiōis eius q̄ sūt bona uina & bona cibaria.Septimū ē q; talis de fa
cili ridet:cuius cā ē:qa sanguis puocat ad risū.Octauū ē q; talis ē
hylaris.i.hylarē faciē amabilē & iocūdā hñs pp uiuacitatē coloris
& formositatē cōplexiōis ex cōplexiōe sanguinis.Nonū est q; talis
pferet dulcia uerba pp amicabilitatē naturę sanguinis.Decimū est
q; talis ē aptus oībus artibus.i.de facili pōt addiscere quālibet artē
pp uiuacitatē & pspicacitatē ingenii eius.Vndecimū est q; talis nō
facile irascit:& istud puenit pp humiditatē ebetantē feruorē colere

puocātis ad irā. Deinde tex. i duob' ultimis vsib' repetit aliq' signa dicta & aliq' addit. Primū ē q' sanguineus ē largus nō auarus: sed liberalis. Secūdū ē q' talis ē amās siue amorosus. Tertiū ē q' talis ē hylaris. i. hñs uultū iocūdū. Quartū ē q' talis q̄si semp' vñ ridere: quorū oīum cā ē benignitas sāguis ad ista puocātis. Quintū ē q' talis ē rubei coloris. uult. n. Aui. lo. pal. q' color cutis rubeus significat multitudinē sāguis: & d' istud itelligi de colore rubeo cū quodā splendore & nō de rubeo fusco q̄lis repiri solet i uultib' horū q' libēter & abūde bibūt fortia uina & utunt' salsis & spēbus acutis: q'a talis significat leprā futurā. Sextū ē q' talis libēter cantat uel audit cātare pp letū eius animū. Septimū ē q' talis ē carnosus pp cām prius dictā. Octauū ē q' talis est satis audax pp caliditatē sāguis q̄ est cā audaciē. Nonū ē q' talis ē benignus pp sanguinei hūoris bonitatē.

¶ Hic pōit autor que dā signa p quæ cognoscere possumus hoīem colericū & pplexiōis. Primū est q' colericus est impetuosus. i. faciēs rē cū ipetu: cuius cā ē: q'a supfluous calor q' est in

Est & humor colere q' cōpetit impetuosus
Hoc genus ē hoīm cupiēs pcellere cūctos
Hi leuiter discūt mltū cōedūt cito crescūt
Inde magnanimi sunt largi sūma petētes
Hirsutus fallax irascens prodigus audax
Astutus gracilis siccus croceiq' coloris

colerico mouet ad ipetū: & ergo etiā uult Auic. ii. in doc. iii. c. iii. qd opatiōes excessiui motus significāt caliditatē. Secūdū est q' talis ē cupidus honoris & appetit esse imprimis sedibus & pcellere cūctos alios: cuius cā est: q'a supfluous calor pñificat animā ad arrogātiā & temeritatē. Tertiū est q' isti cito discūt: & hoc pp subtilitatem humoris colerici: & eius caliditatē. Et ergo etiā dicit Aui. loco pāl. qd intellectus. i. pñptitudo & uiuacitas ad intelligentiā significat caliditatē cōplexionis. Quartū est q' isti multū comedunt: quia in

ipsi fortior est calor digerens & maior resolutio q̄ in aliis copibus.
 Quiutū est qđ isti cito crescūt. i. pueniūt ad augmentū: & hoc pp
 fortitudinē caloris naturalis in eis q est cā augmēti. Sextū est qđ isti
 sunt magnanimi. i. nō potētes tolerare iniurias: & hoc pp caliditatē
 in eis: & ergo dicit Aui. lo. p̄al. qđ paꝝ pati ab unaquaꝝ re. i. patie
 tē se reddere sercat caliditatē. Septimū est qđ isti sunt largi: & hoc
 respectu illoꝝ qb⁹ honores accidere p̄nt. Octauū est qđ isti appetūt
 summa. i. sūmas dignitates & officia pp cām secūdi signi. Nonū qđ
 colericus est hirsutus. i. pilosus. & hñs multos crines pp caliditatem
 aperiētē poros & mouētē materiā piloꝝ ad cutē. Et dī hirsutus q̄si
 hircos sequēs: qa iter oīa aīalia bruta hircus hēt lōgiore crines. De
 cimū est qđ ipse est fallax. i. deceptorius. Vndecimū est qđ ipse ē ira
 scēs. i. de facili irascit^r pp caliditatē. Et ergo dicit Aui. lo. p̄alle. qđ ira
 frequēs & a leui cā significat caliditatē: & hoc ē pp facilitatē cōmo
 tiōis colere & ebulitiōis sanguinis circa cor. Duodecimū ē qđ ipse ē
 pdigus: qa largus est in exponendo pp honores hñdos. Dceimūter/
 tiū est qđ talis est audax: qa audacia ēt puenit pp nimīā caliditatē &
 maxie cordis. Decimūquartū est qđ ipse sit altut⁹. i. cautus. Decimū
 qntū est qđ talis est gracilis. i. nō grossoꝝ mēbroꝝ neq; multe carnis
 pp supfluā caliditatē uehemēter resoluētē. Decimūsextū ē qđ talis ē
 sicc⁹. i. macer pp siccitatē cōplexiōis. Decimūseptimū ē qđ tal^r ī cro
 cei coloris. i. citrini & ergo dicit Aui. lo. p̄al. qđ color subruffus signi
 ficat colere dñium.

Fleūa uires modicas tribuit: latoꝝq; breuesq;
 Fleūa facit pīgues: sanguis reddit mediocres
 Ocio nō studio tradūt: sed corpora somno
 Sensus ebes tardus motus pigritia somnus
 Hic somnolētus piger ī sputamine multus.
 Est huic sensus ebes pinguis facit color alb⁹

Hic ponit autor
 aliq̄ signa cōplexio
 nis fleūatice. Primū
 signū ē paucitas ui
 riū: fleūatici. n. pau
 citas uires hñt pp

paucitatē caloris naturalis a quo oīs uis hēt exordiū. Secūdū est q̄
fleumatici sunt sati & breues: q̄a ī eis est paucus calor naturalis nō
sufficiēs extēdere corpus ī lōgum: extēdit igit̄ corpus secūdū latū.
Tertiū est q̄ fleumatici sunt pingues pp̄ eorū frigiditatē & humidi
tatē: & ergo dicit Aui. lo. p̄alle. q̄ pinguedo uel adeps sup̄flua signi
ficat excessum frigiditatis & humiditatis & cōplexionē corporis fri
gidā & humidā: q̄a sanguis unctuositas q̄ est utriusq̄ materia cū re
sudat a uenis & obuiat mēbris frigide uel remisse calidis coagulat̄
ab eorū frigidityte uel remissa caliditate & fit piguedo: ut uult Gal.
ii. cōplexionū. Et postea subdit hic tex. q̄ sanguinei sunt mediocres
supple in longitudine & breuitate. Quartū est q̄ fleumatici ma
gis ad ocia inclinant̄ quā ad studia pp̄ frigiditatē mouentē ad ocia
& pigriciam. Quintū est q̄ multū dormiunt: & hoc est pp̄ multam
humiditatē eorū: & ēt puenit multus somnus pp̄ frigiditatē: ut inuit
Aui. loco p̄alle. Sextū est q̄ fleumatici sunt duri ingenii: q̄a sicut ui
uacitas intellectus & p̄spicuitas ingenii pueniūt pp̄ naturalē calidi
tatē: ita ebetudo intellectus & duricies ingenii pp̄ cōtrariū. s. frigidi
tatē. Septimū est q̄ fleumatici sunt tardi motus: & hoc ēt pp̄ frigi
ditatē q̄ facit motum tardū: sicut caliditas uelocē. Octauū est quod
sunt pigri. Nonū q̄ somnus in eis est longus. Quorū cā eadē est cū
predicta. Postea ponunt̄ duo alii uersus recolligētes signa predicta
cū q̄busdam aliis. Primū est fleumaticus est somnolentus. i. inclinat̄
ad multū somnū. Secūdū est q̄ ipse est piger. i. tardus ad oēm opa
tionem. Tertiū est q̄ est multi sputi p̄pter humiditatem in eo abū
dantem multiplicatiuā sputi. Quartū est q̄ talis est obtusus in sen
sibus: & nedum in sensibus imo ēt in intellectu. Quintū est q̄ talis
est pinguis. Sextum est q̄ talis est albus in facie. Albedo. n. cutis &
maxime faciei signum est priuationis sanguinis aut paucitatis eius
cum frigiditate: ut dicit Aui. loco preallegato.

Restat adhuc tristis colere subie nigre.

Que reddit prauos:pristes pauca loqntes
Hi uigilāt studiis;nec mēs est dedita sōno
Seruāt ppositū:sibi nil reputant fore tutū
Inuid⁹ & tristis cupidus dextreq; tenacis
Non expis fraudis timidus luteiq; coloris

Hic pōit autor aliq
signa cōplexiōis melā
colie. Primū est prauitas.melācolia.n.reddīt
hoīes prauos & malos
rū mox quēadmodū
sūt q seipsos iterficiūt.

Secūdū est multa tristitia:melācolici.n.multū tristes sunt ut pluri
mū pp spūs melācolicos turbidos & tenebrosos sicut hoīes leti sunt
pp spirituū claritatē. Tertiū ē taciturnitas:melācolici.n.tacidi sunt
& paucorū uerborū pp frigiditatē:sicut nimia garrulitas puenit pp
caliditatē. Quartū est qd melācolici sunt apti studio:qa semp cu
piunt esse soli. Quintū est qd tales sunt insomnolēti:nec bene dor
miunt ppter nimīā siccitatē cerebri & ppter fumos melācolicos cō
mouētes in eis somnia horribilia qbus excitant⁹ a somno.Sextū est
qd tales sunt tenacis ppositi.i.ptinaces:& cū aliqd in mente habēt
diu retinent:& difficulter placabiles sunt:& hoc ppter siccitatē eorū
que nō sinit ppositū cito mutari.Septimū est qd melancolici nihil
reputant eis esse tutū:imo semp timent:& hoc est ppter spirituū te
nebrositatē:postea in duobus ultimis uersibus ponunt aliqua ex si
gnis pdictis & aliqua addunt. Primū est qd melancolicus est inui
dus.Secūdū est qd est tristis.Tertiū est qd est auarus.Quartū est
qd est tenax:idest nihil uolens exponere & male soluens. Quintū
est quod est fraudulosus simplex:& ppterea homines melancolici
sunt deuoti:multū legentes:ieiunantes:& alias multas abstinentias
facientes.Sextum est qd est multū timidus. Septimum est qd est
lutei coloris:idest terrestris siue fusci coloris. Color enim fuscus &
maxime si uiriditati approximat significat dominiū melancolie se
cundum Rasī.iii.alinā.in prin.

In hoc tex. Pri^o po-
nit colores cōsequētes
cōplexiōes: & dicit qđ
fleumaticus est albi co-
loris: sed colericus est
ruffi coloris & sangui-
neus rubei: & de melā
colico dicit ī fine pce/
dētiū uersuū & de istis
oībus dictū est prius.

Secūdo ponit. xiii. signa supabūdātis sanguinis: quorū. Primū est qđ
facies est rubea pp ascēsum sanguis ad caput & faciē. Secūdū ē qđ
oculi plus uidentē exire solito pp extēsiōnē quā facit sanguis multi-
plicatus. Tertiū ē qđ gene īflant pp silem cām. Quartū ē qđ corpus
totū grauāt: qa natura suppeditat nō sufficiens regere humores &
sustētare debite corpus. Quintū est qđ pulsus fit frequēs pp calidi-
tatē quā inducit sanguis multiplicatus. Sextū est qđ pulsus est ple-
nus pp multitudinē uaporū calidorū & humidorū. Septimū ē qđ pul-
sus est mollis pp humiditatē nimia mollificantē arteriā. Octauū est
qđ dolor fit in fronte: & hoc pp sanguinē multiplicatū in rethi mi-
rabili. Nonū est qđ uēter cōstipat. i. durus fit: nec bñ asselāt pp cali-
ditatē nimia exsiccantē feces. Decimū est qđ lingua fit sicca ppter
similem cām. Undecimū est qđ sitis est magna ppter exsiccationē
orificiū stomachi ex nimia caliditate. Duodecimū est qđ fiunt som-
nia declinātia ad rubedinē: & istud uult Auic. ii. in doc. iii. c. vii. di-
cens: & somnia qđ illud fercāt. s. abūdātiā sanguinis sunt sicut cū hō
in somnis res uidet rubeas aut sāguinē multū ex suo corpore exire
aut se ī sanguie natare: & filia. Decimūtertiū est qđ sputū est dulce
ppter sanguis dulcedinē: Notādū circa istud qđ sicut hec p

Hii sunt humores qđ pstant cuiq; co'lores
Oībus ī rebus ex fleumate fit color albus
Sāguie fit rube⁹: colā rubea quoq; ruffus
Si peccet sāguis: facies rubet: extat ocellus
Inflant gene corpus nimiūq; grauatur
Est pulsusq; frēqns plēus mollis: dolor īgēs
Maxime fit frontis & cōstipatio uentris
Siccaq; lingua sitis & sōnia plena rubore
Dulcor adest sputi sūt acria dulcia queq;

signa supabūdātis sanguis: ita qdā ēt ponūt sig na supabūdātīe alio
rū humoꝝ sub qbusdā uersibus: signa qdē supabundātis colere sub
istis uersibus: Accusat colerā dextre dolor aspa lingua. Tinnitus uo
mitusq; frequēs uigilātia multa: Multa sitis pīguis egestio torsio uē
tris: Nausea fit: morsus cordis: lāguescit orexis: Pulsus adest gracilis
dur⁹ ueloxq; calescēs: Aret amarescit icēdia sōnia fingit. Signa uero
supabūdātis fleūatis sub istis uersib⁹: Fleuma supgrediēs pprias in
corpe leges: Os facit insipidū fastidia cerebra saliuas: Costaq; stōachi
sil occipitiq; dolores: Pulsus adest rar⁹ tard⁹ mollis inanis: Precedit
fallax sātasmata somn⁹ aquosa: Signa uero supabūdātis melācolie
sub his uersib⁹: Hūoꝝ plēo dū fex ī corpe regnat: Nigra cutis dur⁹
pulsus tenuis & urina: Sollicitudo timor & tristitia sōnia tps: Accre
scet rugit⁹: sapor & sputamis idē. Leuaq; p̄cipue tinit & sibilat auris

In hoc tex. autor lo

Denus septen⁹ uix fleubothomiā petit ān⁹
Spūs uberior exit per fleubothomiam
Spiritus ex potu uini mox multiplicatur
Humorūq; cibo damnū lente reparatur
Lumina clarificat sincerat fleubothomia
Mētes & cerebꝝ calidas facit eē medullas
Viscera purgabit stōachū uētrēq; coerces
Puros dat sensus dat somnū tedia tollit
Auditus uocem uīres producit & auget

quid de fleubothomia:
& primo ostēdit etatē
requisitā ad fleubotho
miā dicēs qd ān⁹. xvii.
uix petit fleubotomiā:
& pro isto dicit Gal.
.xi. de īgenio qd pueri
nō debēt fleubothoma
ri nisi hēant. xiiii. ānos
ad minus: & cā est: qā

corpa puerorū sūt facillr resolubilia a calore extraneo: & iō debilitā
tur multū ex euacuatiōe forti facta p fleubothomiā. Itē qā indigēt
nutrimēto duplici de cā. s. pp nutrimentū & augmētū: ideo minutio
sanguis nō cōpetit eis. Itē qā facile dissoluūt a calore extraneo suffi
cit qd ab eis dissoluūt: qre non indigēt fleubothomia. Et circa istud

sciēdū est q̄ sicut fleubothomia nō cōuenit pueris p̄dictis: sed cauē
da ē: ita ēt ē cauēda ī magna etate. s. senii: ut uult Gal. ix. megategni
qa scdm Gal. & Haly. iiii. tegni ī cōualecētibus & senibus est pau
cus sanguis bonus & multus malus fleubothomia igit' rapiet bonū
& dimittet malū: & inuit Aui. iiii. i ca. xx. de fleubothomia: & iō in
talibus nō cōpetit fleubothomia. Secūdo ponit nocumētū fleubo
thomie: & est qd' spūs uberius exeūt p fleubothomiā: cuius rō pōt cē
qa cū multa euacuatiōe sanguis q̄ sit p fleubothomiā necesse est ēt
multitudinē spiritū euacuari. Tercio tāgit remedia p q̄ spūs emissi
refocillant' & iterato multiplicant': & dicit q̄ ex potu uīni subito re
generant' spūs: qa oīum subito nutriētū maximū est uinū: ut prius
dcīm est: & spūs ēt regenerant' & refocillant' ex cibo: sed hoc sit lēte
& non subito sicut ex uino: & cibus q̄ debet dari erit digestibilis &
multi sanguinis generatiuus: sicut oua forbilia: & silia: & circa istud
sciēdū est q̄ licet cibus regeneret spūs post fleubothomiā: tñ debēt
cauere patiētes a multo cibo ī priā & secūda die. Vñ dicit Isaac in
dietis: cib⁹ est eis minuēdus & potus augēdus. s. respectu cibi: nō tñ
respectu sue cōsuetudinis: imo minus debēt bibere q̄ añ fleubotho
miā qa uirtus digestiua debilior est. Quarto ponit autor. xi. iuuua
mēta fleubothomie debite facte. Primū est qd' tpata fleubothomia
cōfortat uisum: qa minuēdo humores ēt minuit effumationē ad ca
put & repletionē eius: offuscātes uisum. Secūdū est q̄ clarificat: &
sincerat mētē & cerebrū pp simīlē cām. Tercīū ē q̄ calefacit medū
lā: qa minuit supfluitates q̄ ad eā ueniētes ipam īfrigidāt. Quartū
est q̄ purgat uiscera. i. īteriora: qa exonerata natura a sanguie: hūo
res crudos ī īterioribus cōtētos melius digerit. Q uītū est q̄ fleubo
thomia restrīgit uomitu & fluxū uētris: qa diuertit humores ab in
terioribus ad exteriora: & istud uult Aui. lo. p̄al. dicēs: āplius fleubo
thomia p̄pterea qd' ad diuersa trahit: naturā scdm plurimū retinet:

& istud maxime uerū ē qñ fleubothomia sit de uenis brachii: nā fleubothomia facta de uenis pedū nō sic retinet: pōt tñ p accidēs cōtin/gere qđ ad fleubothomiā sequat' maior fluxū uētris: & hoc dupl'r: Priō qā ex fleubothomia facta tollit' onus nature: tūc. n. uirtus confortata al' qñ puocat alias euacuationes. Secūdo si fluxus uētris fiat ex multa debilitate uirtutis cōrētiue: tūc. n. qā ex fleubothomia debilitat' uirtus: magis augebit' fluxus uētris. Sextū ē q fleubothomia facit puros sensus: qā minuit euaporationē ad caput uñ turbant' sensus. Septimū ē q ipsa iuuat somnū īpeditū: qā p ipam euacuantur humores plurimi a quibus eleuant' uapores acuti & diuersi impediētes somnū. Octauū est q ipsa tollit tedia & grauitates nimias: qā p ipam uirtus exonerat' a suo grauamine & ēt educto p ipam sanguinē educit' simul melācolia fex sanguis q īducit tedia & grauitates. Nonū ē q ipsa cōfert auditui qā p ipsam diminuunt' uapores & humores ascēdētes ad caput īpediētes auditū. Decimū est q ipsa confortat uoci: qā p ipam diminuunt' supfluitates & hūiditates q possent puenire ad pectus uel cānā pulmonis & īpedire uocē. Vndecimū ē q ipsa auget uires: qā p ipam corpus a suo grauamine exonerat' q re uirtus augmētat'.

Tres insunt istis' mayus september aprilis
Et sunt lunares sunt uelut ydra dies.
Prima dies primi postremaq; posterior;
Nec sāguis minui nec carnib' anseris uti
In sene uel iuuenē si uene sanguine plene
Omni mense dene confert incisio uene
Hi sūt tres mēses mayus septēber aprilis
In quibus eminas ut longo tpe uiuas

In hoc textu autor tria facit. Priō dicit q isti tres mēses. s. mayus september aprilis sunt mēses lunares & in eis sunt dies phibiti a fleubothomia: uidelicet prima dies maii : & ultia septēbris & aprilis: &

istud coēs dicūt: uerūtñ ē dem fictū: nec alicui ualoris: imo pdicti

dies pnt esse ita boni & electi sicut & alii. Secūdū q̄ diuersa cōstel-
latio ī eis pōt esse. Et subdit autor qđ in talibus dieb⁹ nulli uesci de
bēt carnib⁹ anseris: qđ ē falsum est & erroneū & magis sortilegio
attribuēdū: & forte autor & istud habuit a iudeis qui istū ritum ob-
seruant. Secūdo dicit qđ senex senectute & nō a senio & iuuenis ue-
nas plenas hñtes sanguine minui pnt oī mēse: quia isti non faciliter
resolubiles sunt: nec in eis solū paucus ē sanguis bonus: imo mult⁹.
Tertio dicit qđ icisio uenep̄ regimine sanitatis custodiēdo debet fi-
eri in aliquo istorū triū mēsiū: qui sunt mayus septēbris & aprilis:
differēter tñ: q̄a in aprili & mayo debet icidi uena (pat̄is pp̄ multi-
plicationē sanguis eo tpe: cū sit tps uernale: & in septēbri uena sple-
nis pp̄ melācolia que tūc hēt multiplicari: cū sit tps autūnale.

Hic autor pōit. xii.

q̄ īpediunt fleubotho-
mia. Primū est frigidi-
tas cōplexiōis. Cū. n. se-
cundū Gaſ. in megate-
gni fleubothomia infri-
gidat tūc augmētaret

frigidity: cā aut̄ q̄re fleubothomia infrigidat est: q̄a scđm Isaac in
urinis: sanguis est fundamētū caloris naturalis. i. illud ī quo calor na-
turalis seruat⁹: & q̄a fleubothomia sanguinē euacuat: iō & calorē na-
turalē: & tūc p̄ cōsequēs īfrigidat. Secūdū regio frigida uehēmēter
sub qua debet cōprehēdi tps multū frigidū qđ ē phibet fleubotho-
mia: quia ī regiōe & tpe multū frigidis: sanguis ī frigiditate corp̄is
includit⁹: & ille q̄ circa extremitates existit a frigiditate cōdensatur
& ineptus fit ad hoc qđ fluat. Tertiū est itēsus dolor sub quo ē p̄t
cōprehēdi nimia corp̄is īflāmatio: q̄a si ī istis accidētibus fieret fleu-
bothomia sequerē motus agitati⁹ qui ē cōtrarius nature: cū sit

Frigida natura frigens regio: dolor ingēs
Post lauacrū coitū minor etā: atq; senilis
Morbus plixus repletio potus & efce
Si fragilis uel subtilis sensus stomachi sit
Et fastiditi tibi non sunt fleubothomadi

difformis & maior inflāmatiō q̄ ēt est naturā magis debilitās:& cā
motus agitatiui ī dolore ītenso est:q̄a sit tractus ad diuerſas ptes:p
fleubothomiā.n.sit tractio ad locū fleubothomatū:& ex dolore for
ti fieret tractio ad locū doloris:cā ŷo maioris inflāmatiōis est:q̄a ex
fleubothomia cōmouent̄ humores:q̄re magis inflāmant̄ ex motu:&
istud uerū est q̄n fleubothomia sit parua & artificialis:sī tñ fiat usq̄
ad sincopim pdest in p̄dictis casibus:q̄a ista cū uincit attractionem
doloris nō facit motū agitatiuū:& sīl̄r tollit inflāmatiōē cū nō sint
humores ibi qui cōmouent̄ & calefiāt & maiorē inflāmatiōē idu
cūt.Et istud uoluit Gal. ī cō.illius amphorismi.i.pti.ampho.q̄ ege
runt:cū dixit;q̄d nō est melior medicina ī apostemate uehementis
inflāmatiōis:& sīl̄r ī febribus & dolore forti q̄ fleubothomia. Q uar
tū est balneū & maxime resolutiuū:tale.n.phibet fleubothomiā:q̄a
tale etiā est euacuatiuū iā nā nō facile tolerat euacuationē supeua
cuationē. Q uintū est coitus īmediate p̄cedēs:post talē.n.nō statim
d3 fieri incisio uenę:q̄a ex hoc maxia debilitatio naturę seq̄ret̄:cū p
coitū prius nā debilitata sit.Sextū ē etas maior uel minor q̄ requirit̄
ad fleubothomiā:sicut etas infantie & etas senii:prout declaratū est
prius.Et ista impedimēta tāgit Aui.lo.pall̄.dicēs:tibi quoq̄ cauere
debes a minutiōe ī cōplexiōe uehemētis frigiditatis:& in regiōibus
fortis frigiditatis:& ī hora fortis doloris:& post balneū resolutiuū
& post coitū:& in etate q̄ est minor.xii.ānis senū q̄to magis poteris:
nisi ī figura cōfusus fueris:& in soliditate musculor̄ & uenar̄ ampli
tudine:& ear̄ repletionē & coloris rubedine:& ulterius subdit:hos
nāq̄ ex adoleſcētibus:& senibus fleubothomare audebis.Adoleſcē
tes tñ p̄m ordinem ad fleubothomandū paulatim p̄uehere debes cū
pauca minutiōe.Septimū est morbus p̄lixus:q̄a tūc ex tali fleubo
thomia natura dupl̄r debilitat̄:puta a morbo p̄lixo & a minutiōe.
Et istud est uerū p̄m Aui.lo.pall̄.Nisi sanguinis affuerit corruptio:

quia si sic fleubothomia pōt cōuenire. Octauū est nimia repletio potus. Nonū est nimia repletio cibi: sub q̄ ē cōphēdit indigestio cibi. Et cā horū est q̄a p̄m Aui. in. i. attrahentia sunt tria. s. uacuū: calidū: & tota spēs. Si ergo uene p fleubothomiā a sanguine euacuarent cibum indigestū uel supflūū siue potū supflūū a stomacho uel epate attraherēt q̄ indigestus ueniēs ad mēbra nō corrigeret: q̄a tertia digestio nō corrigit pctm̄ secūde: nec secūda primę: si pctm̄ sit magnū pp qđ ī mēbra nō cōuerteret: sed ibi remanēs posset eē cā egritudinis. Decimū ē fragilitas. i. debilitas uirtutis: fleubothomia. n. est fortis euacuatio: p̄m Gal. ii. ampho. in cō. illius. In quo morbo: sed uir / tus debilis nō pōt pati motū fortē. Vndecimū ē subtilis sensatio orificii stomachi: q̄ p̄cordiū dī: q̄a ex fleubothomia ī tali statim sequit̄ sincopis. Et sub isto ē cōphēdit debilitas stomachi: & facilis fluxus colere ad orificiū eius inducēs ad uomitū facile colere. Vñ in hūi bus p̄dicta accidētia nō cōueniūt fleubothomia. Per fleubothomiā. n. humores cōmoti ad os stomachi inducerent̄ tāq̄ ad locū cōsuetum: & q̄a est mēbrū debile & ipotēs illi fluxui resistere: iō illis multa mala p fleubothomiā accidūt. Et hoc ē una cā: q̄re qñq; aliq̄ in fleubothomia sincopāt. s. q̄a colera ad stomachū fluit q̄ mordicādo stomachū ex cōpassiōe cordis & stomachi sincopim̄ iducit. Duodecimū ē fastidium. Si. n. in fastidio fieret fleubothomia cū uene euacuarent̄ traherēt ad se māz malā faciētē fastidiū. Et plurima istorū sex ultimorū accidētiū tāgit Aui. lo. p̄all. Et circa istud ē sciēdū q̄ p̄ter p̄dicta accidētia sunt adhuc aliq̄ alia ēt īpediētia fleubothomiā: quorū. Primū est alia euacuatio ut qñ est fluxus menstruorū aut emorroy / darū: tūc. n. nō d̄z fieri fleubothomia: & hoc ad euacuationē: licet ad diuertēdū fluxū seu materiā posset fieri. Secūdū est corporis siue cōpositiōis raritas: q̄a a corporibus raris multū dissoluit̄: & iō sufficit ista resolutio nec euacuatione indigent. ut uult Gal. ix. magategni.

Tertiū ē humorū cruditas & uiscositas: tūc. n. est caueda fleubothomia: q̃a augmentaret cruditas humorū: & pp hoc in morbis longis nō est faciēda fleubothomia: q̃a cruditas humorū augmētaret: & uirtus debilitaret: & morb⁹ plōgaret: & iō timēdū esset de casu uirtutis: & pp hoc uult Aui. q̃ in morbis cronicis faciēda ē farmacia añ fleubothomiā & nō fleubothomia añ faciēda: licet utroq̃ indigeāt patiētes: sed cruditas humorū pōt accidere duab⁹ de causis: una cā ē pp abūdātiā humorū calorē nālē suffocātiū q̃ debilitatus & suffocatus humores crudos generat: & tūc bñ cōpetit fleubothomia. Vnde s̃m Alexādrñ. ii. libro suo. ca. de ydropisi: fleubothomia in p̃cipio ypozarce cōpetit cū puenit ex multitudine sanguinis menstrualis cū phibeant fluere mēstrua pp cām aliquā: aut ex multitudine sanguinis emorroydalis: q̃a sicut ignis paruus sub multa lignorū cōgerie suffocat: s̃ilr ē de calore inato suffocato sub humorū multitudine. Secunda cā cruditatis humorū est caloris inati debilitas ut in illis q̃ sunt debilis cōplexiōis & q̃ habuerūt lōgā egritudinē & in senibus: & tūc nō cōpetit fleubothomia: quia p hoc augeret cruditas: q̃a sanguis in quo calor cōseruat extraheret: & ita corpus infrigidaret: & humores magis incrudarent: debet ergo sanguis dimitti ut humorū cruditatē digerat. Quartū est aeris indebita dispositio & nimia caliditas aut nimia frigiditas: quia p caliditatē multā fortis fit resolutio: & p frigiditatē multa ineptificatio humorū ad fluxum.

Quid debes facere qñ uis fleubothomari.
Vel qñ minuis fueris uel quādo minutus.
Vnctio siue pot⁹ lauachrū uel facias mot⁹.
Debēt nō fragili tibi singula mēte teneri.

¶ In hoc passu autor ponit quinq; quæ debent fieri circa fleubothomiā: aliq̃ quidē añ fleubothomiā: aliqua ī fleubothomia:

& aliq̃ post fleubothomiā. Primū est unctio q̃ aliqñ fit ī fleubotho-

mia: sicut unctio fleubothomi: ut dolor leniat: aliquñ vō post fleubothomiā: ut consolidatio uulneris retardet ad hoc ut post fleubothomiā humores relictī ī uenis aliquā possint hñe respirationē & fumi aliq mali exalēt. Secūdū ē potus & maxie uini q̄ ualet ī fleubothomia si sincopis accidat: & ēt ualet post fleubothomiā pro regeneratione nouorū spiritūū & noui sanguinis: & isto modo iā faciūt cōes. Tertiū ē lauacrū. i. balneū q̄ ualet p̄ duos uel p̄ tres ante: & p̄ duos uel tres post fleubothomiā & nō eodē die: añ qdē: si q̄s timeat q̄ habeat in se humores grossos: q̄a balneū humores dissoluit & cōmouet eos: & pp̄ hāc cām ēt cōpetit añ acceptio sirupi acetosi: & motus ut humores dissoluant & subtilient: & ergo qñ d̄z fieri fleubothomia d̄z fricari brachiū: ut humores existētes ī uenis pp̄p̄inquis brachio subtilient & pr̄parent ad exeundū facilius: post fleubothomiā vō ualet ut reliquie humorū & uaporū derelicta resoluantur: in die vō fleubothomię nō cōuenit: q̄a p̄ balneū cutis lenis sit qua lenificat percussione factam ī fleubothomia fugit: & hoc est periculū. Quartū est fascia. i. ligatura cū p̄anis lineis q̄ ualet post fleubothomiā īmediate ad retinēdū fluxū: & añ fleubothomiā ad trahēdū humores ad locū ubi q̄rit fleubothomia ut ex eo ēt uene ingrossent & melius uideant. Quintū est motus siue ambulatio moderata q̄ pōt fieri añ ut humores dissoluant & subtilient: & post: ad resoluendū reliq̄as humorū ex fleubothomia derelictas. Circa p̄dicta sciendū est q̄ cōes faciūt se fleubothomare ieiuni: sed q̄busdā doctorib⁹ melius vī & cōueniētius: q̄ añ fleubothomiā: primū unū ouū sorbeat molle cū uno hastu uini circa nonā uel decimā horā añ pradiū & statim postea se fleubothomari faciāt. Et huius cā est: q̄a stomacho uacuo nā fortius sanguinē retinet ne deficiat ī nutrimento: sed cū cibus qui de se multū nutritiuus est sit ī stomacho cuiusmodi sunt oua sorbilia & uinū: tūc nā melius sanguine exire p̄mittit.

Exhilarat tristes: irritos placat amētes
Ne sint amentes fleubothomia facit.

In hoc passu autor po-
nit tres effectus fleubotho-
mie. Primus est q̄ fleubo-

thomia exhilarat. i. letificat tristē hoīem. Secūduſ est q̄ fleubotho-
mia placat iratos: & cā: utriusq̄ est: q̄a in sanguine q̄n multa cōmi-
ſcet melācolia fit tristitia: & q̄n multa colera ſit ira: cū melācolia ſit
cā tristicię: & colera irę iā uterq̄ iſtoꝝ duoꝝ humoꝝ educit̄ educ̄tio
ne sanguinis: quia ei cōmiſcet̄. Tertius est q̄ p̄hibet amētes ne inſa-
niāt: q̄a facit humores fluere ad ptes exteriores: & a capite diuertit̄:
pro maiori declaratiōe ſciēdū ē q̄ qnq̄ ſūt cauſę pp̄ q̄s d̄z fieri fleu-
bothomia: quaz̄. Prima est direct̄a & alię q̄ttuor indirec̄te. P̄ia q̄ ē
direct̄a ē ut abūdātia sanguis euacuet̄: ſiue abūdet sanguis i q̄lita-
te ſiue q̄titate ſiue utroq̄ mō. nā ſm Aui. lo. p̄al. Duo gnā hoīm ſūt
fleubothomāda: quoz̄ unū est ille modus hominū q̄ iā parati ſūt in-
cidere i egritudines: ut q̄ hnt abūdātiā ſāguis i q̄titate: & reliquū ge-
nus est genus illoꝝ hoīm q̄ iā egritudinē inciderūt pp̄ humoꝝ ſiue
ſanguis maliciā: ſed differt fleubothomia iſta & illa: q̄a pp̄ ſāguinis
abūdātiā d̄z fieri multa fleubothomia: ſed ſi in q̄litate peccet ſiue ſit
malicioſus: tūc cōpetit fleubothomia pauca: un̄ ſm Gal. ix. megate-
gni: ſi sanguis ſit malus in corpe d̄z euacuari paulatim: & iō peccāt
multū illi qui q̄n uident sanguinē malū fleubothomāt ſe quosq̄ ui-
deāt sanguinē bonū exire cū forte prius totus sanguis exire q̄ bo-
nus exiret: ſed d̄z fieri pauca euacuatio: & tūc ſm Gal. in caſu iſto:
priuſq̄ fiat: fleubothomia d̄z diēta bonū sanguinē generās exhiberi
ut loco mali sanguis bonus sanguis generet̄. Et poſtea d̄z fieri poſt
modicū t̄ps fleubothomia pauca: & ſic deiceps: iſta fleubothomia ē
direct̄a: q̄a ſit p ſe ad euacuationē illius q̄ p ſe d̄z p fleubothomiā
euacuari. ſ. ad euacuationē plenitudinis humoꝝ ſiue sanguis: prin-
cipalr̄ tñ ſm q̄ cū eo ſunt alii humores. Prima cā indirec̄ta est ma-

gnitudo morbi & magnitudo apostematis uehemētis inflāmatiōis: q̃a s̃m Gal. in cō. illius ampho. quæ egerūt &c. Nō est melior medicina ī apostemate uehemētis inflāmatiōis & ī febrib⁹ & dolore forti quā fleubothomia: ut ē dictū est ibi frigida nā. Secūda cā indirecta est ut attrahat mā ad partē illā p quā d3 euacuari mā: uñ in re/ tentiōe mēstruorū & emorroydarū d3 apiri sophēa s̃m Gal. & Aui. ut trahat mā sanguis ad īferi⁹. Tertia cā īdirecta ē ut humores trahant ad locū p̃riū illi loco ad quē fluūt humores: & hoc ad diuertē dū mā3 a loco ad quē fluūt humores: uñ in nimio fluxu mēstruorū d3 fieri fleubothomia de basilica ut trahat mā ad p̃riū locū ad quē declinat & diuertat a suo fluxu: & pp hoc in pleuresi sinistre ptis: d3 fieri fleubothomia in pte dextra ut diuertat mā & attrahat ad locū p̃riū loco ad quē declinat: & s̃lī si sit ī pte dextra d3 fieri fleubothomia ī parte sinistra. Quarta cā īdirecta est ut p fleubothomiā una portio materię euacuet: & nā potētior sit supra residuū: & sic cōpetit fleubothomia qñ repletio est ī corpe ne fiat apostema: q̃a nā est debilis respectu regiminis illorū humorū: iō una portio illius materię est euacuāda ne pp īpotētiā naturę ī regēdo illā materiā: illa mā fluat ad aliquē locū debile in quo aggreget & apostema generet.

CIn hoc passu autor ponit unū documētū de quātitate scissure in fleubothomia. Et dicit

Fac plagā largā mediocriter ut cito fum⁹
Exeat: uberius liberiusq; cruor.

q̃ scissura debet esse larga mediocriter ut fumus & grossus sanguis liberius exeāt: quia qñ scissura est stricta: tūc solū subtilis sanguis exit & grossus remanet Circa istud est sciendū q̃ aliquñ in fleubothomia debet fieri uulnus magnū & aliquñ paruū: debet aut fieri uulnus magnū tribus de causis. Primo quia humores sunt grossi: & grossus sanguis est euacuādus ut p illud uulnus magnū sanguis

facili⁹ possit exire: & ergo melācolicis faciēdū ē magnū uuln⁹. Secūdo pp tps frigiditatē q̄ hūores igrossat: & ergo ī hyeme d3 fieri uulnus magnū. Tercio pp abūdātiā hūorū: q̄a tūc fit meli⁹ euacuatio p uulnus magnū q̄ paruū: sed uulnus parū fit cū ē uirtus debilis: ut de spiritib⁹ & calore minus euacuet: & in tpe calido eadē de cā: &

Sāguine subtracto sex horis ē uigilādū.
Ne somni fumus ledat sensibile corpus
Ne neruū ledas non sit tibi plaga p̄funda
Sāguis purgatus nō carpas p̄tinus c̄scas.

q̄n ē sāguis subtilis.

¶ In hoc passu autor tangit tria cōsiderāda circa fleubothomiā.

Primū ē q̄ fleubotho

matus nō d3 dormire īmediate post fleubothomiā: nisi ad min⁹ trāsī uerit sex hore: & hui⁹ subdit autor cām ne fumi: q̄. s. i. sōno causant^r moti ad caput ledāt cerebrū: aliq̄ tñ p̄nt assignari cāe: q̄. s. i. sōno uertat se paties supra brachiū fleubothomiā: & p hoc ledat^r. Scda ē ne hūores ī sōno fluāt ad mēbrū lesū ī quo ē dolor pp iētū fleubothomi & fiat apostēa: uñ Gal. ij āph. sup illo āpho. ī quo morbo: uult q̄ ī sōno si fiat apostēa ītra corp⁹ au t mēbrū sit lesū ad ip̄z fluūt humores: Aui. vñ aliā assignat cām. s. q̄ p talē sōnū posset accidere cōfractio mēbroz. Et istius cā pōt eē: q̄a sicut: s̄m Gal. sup illo āpho. ī quo morbo & c. sōnus ī p̄icipio paroxismi nō cōpetit: q̄a calor nāl ad īteriora regredit^r: & exteriora īfrigidat^r: & fumi remanēt nō cōsumpti: pp q̄ rigor augmētāt^r & paroxism⁹ ē t̄plōgat^r: sic ē t̄ fumi p cōmotionē hūorū: & ī fleubothōia ad neruos & ad lacertos eleuat^r q̄ nō cōsūpti remanētes ī sōno īfrigidāt^r ī exteriorib⁹ & igrossāt^r & iō faciūt ad neruoz & lacertoz p̄fractiōez si fiat sup dormitio īmediate post fleubothōiā: alia cā p̄t eē q̄a m̄z ē igrossās ē faciēs p̄fractiōnē: sic ī q̄rtana ī cui⁹ typo fit p̄fractio pp frigiditatē & grossiciē m̄z s3 nerui & lacerti s̄t frigidi: iō ad ip̄os ueniēs iste fum⁹ ī sōno ī quo fit retractio caloris ad īteriora īfrigidat^r & igrossat^r & iste fum⁹ īfrigida

tus & igrossatus frigiditatē & ingrossationē iducit i mēbro siue cōfractionē: siue ad mēbrū cōsimileppant ēgritudīes cōsiles. Et istud ueꝝ est de somno fleubothomię uicino & nō de remoto postq̃ sumi illi fuerint consūpti. Secūdū q̃ dicit est q̃ fleubothomās d3 cauere ne faciat nimis pfundā apturā i minutiōe: ita q̃ cū fleubothomo le dat neruū uel arteriā uene suppositū: nā ex lesione nerui seq̃t spasmus: ex quo ulterius acerbissima mors seq̃t uel ad minus p̃ditio mēbri: puta brachii uel digiti &c. Ex lesione arterię sequit̃ fluxus sanguinis arterialis difficilime curabilis. Tertiū est q̃ fleubothomatus nō illico. i. immediate post fleubothomiā cibū sumere d3: sed d3 expectare quousq̃ i eo humores fuerint queti: ne cibus añ eius digestiōnē ad subueniēdū mēbro leso cū sanguine simul attrahat̃.

¶ Hic autor ponit. y.

uitāda ab ipso fleubothomato quorū. Primū est q̃ fleubothomatus d3 uitare lac & lactici-
nia: cuius cā est: q̃a ex cōmōtione humorū p̃ fleubothomiam sæpe

Omnia de lacte uitabis rite minute.

Et uitet potum fleubothomatus homo
Frigida uitabis q̃a sunt inimica minutis
Inter dictus erit minutis nubilus aer.

Spiritus exukat minutis luce per auras
Oib' apta quies est: motus ualde nociuus

fluunt humores aliq̃ ad stomachū: si ergo lac sumeret̃ ex cōmixtiōe illoꝝ humorū lac i stomacho corrūpet̃: ex quo de se maxie corruptibile est: iā & lac pp̃ dulcedinē eius posset trahi indigestū ad uenas: & pp̃ cōmōtionē humorū facile corrūpi. Secūdū ē q̃ fleubothomatus d3 cauere a potu nimio: q̃a pp̃ euacuationē uenarū talis potus traheret̃ facile ad uenas indigestus: put prius dictū ē. Tertiū est q̃ fleubothomatus d3 uitare oīa frigida tā intus sūpta quā exteri' adhibita: puta cibaria multū frigida: aerē frigidū: balneū frigidum: tenuitatē uestiū: sessionē supra petrā: frigiditatē capitis uel pedum:

qa cū calor nālis p fleubothomiā debilitatus est: corpus facile sup/
 flue ifrigidaret. Quartū est q̄ fleubothomatus nō d̄z ambulare in
 aere tenebroso nebuloso turbato: qa talis cōtristat aīam: & pigriciā
 in corpib⁹ iducit: ut prius dictū ē ibi: aer sit mūdus: nā tristitia cā ē
 sāguis melācolici: sed d̄z ābulare i aere claro & lucido: qa i tali aere
 spūs uitales nāles & aīales recreant & ad extra mouent cōgaudētes
 simili. Quintū est q̄ fleubothomatus d̄z querere quietē tēpatā: sīlīr
 & motū excessiuū uitare: qa motus excessiuus tūc maxie debilitat:
 & humores cōmouet: quies vō tempata motū sedat.

Principio minuas in acutis peracutis
 Etatis medię multū de sanguine tolle
 Sed puer atq; senex tollet uterq; parum
 Ver tollat duplū reliquū tps tibi simplū.

CHic autor dicit q̄t/
 tuor. Primū est q̄ fleu/
 bothomia faciēda est i
 p̄ncipio egritudinū p
 acutaz. i. maxie acuta
 rū: q̄. s. terminant i die

quarta: qa tales sunt breues: nec dāt inducias: & iō a principio medi/
 cāde sunt. Secūdū ē q̄ in etate media. s. q̄ est a. 30. āno usq; ad. xlv.
 uel. 50. ānū plus de sāguie extrahēdū est q̄ i aliq̄ aliax etatū: qa i tali
 etate maxie multiplicat sāguis: & eius subtractio nō ipedit augmē/
 tū: nec diminuit uirtus corpis: qa corpus in tali etate nō auget: neq;
 diminuit sensibīlīr: sed stare vī. Tertiū ē q̄ senes & pueri parz fleu/
 bothomādi sunt: qa in pueris sāguis multus requirit pp nutritionē
 & augmētationē in eis. Et in senib⁹ uirtus incipit debilitari. Quar/
 tū est q̄ in uere dupla q̄ritas sanguis abstrahēda est p fleubothomiā
 respectu alioz tēpoz: cuius rō est: quia uer est tps maxie multipli/
 catiuū sanguinis: s̄m oēs autores medicine. Circa primū dictū pro/
 maiori declaratiōe ponēdę sūt aliq̄ regulę circa fleubothomiā: qua/
 rū prima est q̄ i p̄ncipio morbi nō est faciēda fleubothomia. Medi/
 cus. n. est minīster naturę: s̄m Gal. in tegui. cā. illo. Omniū nā opa/

trix. Medicus vō minister: sed s̄m Gal. iiii. apho. in cō. illius egritu/
dinibus qbuscūq; incipiētibus nulla euacuatio in p̄cipio morbi ē
nālis: sicut ergo nā in principio morbi nō euacuata: ita nec medicus.
Istud tñ in tribus casibus h3 instāciā. Primo i materiē furiositate: uñ
Aui. loco sepe alleg. uult q in principio morbi fleubothomia nō d3
fieri: qā fleubothomia humores cōmoueret & subtiliaret & currere
per corpus faceret nisi mā sit furiosa. Secūdo h3 instāciā in materiā
multitudine. uñ Gal. sup illū ampho. Incohantibus morbis: uult q
op3 fieri fleubothomiā aut farmaciā ut nā alleuet: quē. s. onerata ē
pp materiē multitudinē. Tercio h3 instantiā in morbi magnitudine
& acuitate: ut qñ ē apostema magnū & dolorosū: licet nō sit multa
mā. s. añcedētis in corpe. uñ dicit Gal. xiii. megategni. Si apostema
sit magnū fleubothomet in principio: licet nō sit materiē multitu/
do ne crepet aut apiat apostema añ sui maturationē. Ergo ut mala
sinthomata uitent minutio est faciēda. Secūda regula est q nō fiat
fleubothomia in die motus egritudinis: sicut in crisi nō est faciēda
fleubothomia: nec aliq euacuatio: ne mā a loco ad quē natura mittit
ipm diuertat: s̄līr neq in paroxismo: uñ s̄m Gal. i. ampho. In statu:
neq fleubothomia: neq farmaciā fieri d3: qā i eo sit coctio morbi: q
melius sit in qete q motu: sed sicut se h3 status ad morbū totalē: ita
paroxismus respectu dierū interpolatiōis: sicut ergo i statu nō ē eua/
cuādū: ita nec i paroxismo. Tercia regula ē q fleubothomia nō ē fa
ciēda i p̄cipio morbi: cū crisis est remota: qā s̄m Isaac in urinis:
sanguis est fundamētū caloris nālis ipm. s. sustinēs: licet cor sit fun/
damētū generās: & spūs fundamētū deportās: sed sanguis est fun/
damētū caloris nālis: qā ex eo mālīter generat calor nālis: & ideo ali
quis sanguinē euacuādo euacuat calorē qui materiā morbi h3 dige
rere: & p p̄ns morbus plōgat & uirtus debilitat: pp q timēdū est ne
pp lōgitudinē morbi & debilitatē uirtutis nā succūbat. Quarta re

gula est q, in corpe hñte fecē in intestinis nō debet fieri fleubotho/
mia: cuius cā est: qā tria sunt attrahētia. s. calidū: uacuū & tota spēs.
Quia ergo p fleubothomiā uene euacuant q a mēbris sibi pping
attrahūt: & ita meseraice a stomacho: uēter plus cōtīpat & n ā cō
tenta in uenis plus inficit: & meseraice attrahunt humiditatē secū:
& feces plus desiccant. Debet ergo uēter primo leniri: ut p supposi
toria aut clisteria: nisi p se laxet. Quinta regula ē q nō d3 fieri fleu
bothomia multa: quia ex hoc malū accidit in senio. s. multi morbi
mali sicut epilēsia appoplexia & paralisis: qā pp remotionē sangui
nis: & caloris generant multe supfluitates fleumaticę: q sunt cause/
barę egritudinū. Sexta regula est q nō d3 fieri fleubothomia in mu
licre mēstruata aut impgnata. In impgnata nō d3 fieri: quia p hoc
calor digerēs cibū diminueret: & nutrīmētū fetus auferret: & ma
xime qñ fetus ē magnus cū tūc indiget āpiori nutrīmēto. Et istud
dicit Ipo. v. ampho. In mēstruata vō nālr. s. p m reuolutionē mensis
nō d3 fieri fleubothomia: qā in fluxu nimio mēstruorū esset faciēda
ad diuertēdū materiā: sed qñ eueniūt nālr: & p m debitū cursum na
ture: tūc nō d3 fieri fleubothomia: cū mā euacuet sufficienter a nā:
& natura nō d3 diuertere ab opatione. Septima regula est q post cole
ricā passionē non debet fieri fleubothomia. Cū. n. fleubothomia cō/
moueat humores p hoc posset humor colericus ad stomachū fluere
& ipm inflāmare: nec debet fieri post uomitū ne similiter humores
fluāt ad stomachū: neq; post fluxum uentris: neq; post uigilias ma
gnas: neq; post motū fortē: & breuiter nec post ullū calefaciēs mul
tū: aut multū dissoluēs: quia fleubothomia humores plus cōmoue
ret: & uirtutē magis debilitaret. Deinde uidēdū est in qbus hoibus
cōpetit fleubothomia: & pro illo ponēdę sunt aliquę regulę: quaz.
Prima ē q fleubothomia cōpetit hoibus delicatis ociosis & quiescē
tibus: multū carnosiss: & cibus multū sanguinē generātib⁹ utētibus.

Secūda regula est q̄ fleubothomia cōuenit illis i q̄bus est abūdātia sanguinis:q̄ cognoscit̄ p̄ urinq̄ spissitudinē. Abūdātia. n. sanguinis facit eā spissam: sed colerā subtilē. Tertia regula est q̄ fleubothomia d̄3 fieri in illis in quibus melācolia abūdat. Vñ cū est multa melan colia nālis currēs cū sanguine p̄ totū corpus: quia sanguis in epate ab ea mūdificat̄: tūc cōpetit fleubothomia siue minutio postea farmacia. Vñ duplex est melācolia: nālis & inālis: nālis est fex sanguinis: quæ qñ abūdat ipsa est currēs cū sanguine: q̄re cū sanguine p̄ fleubothomiā euacuat̄: ideo faciēda est fleubothomia ad eius euacuationē cū sanguine: ab eodē. n. calore. s. calore tēpato fiūt sāguis: & melācolia: q̄ est eius fex: & postea faciēda ē farmacia. Quarta regula est q̄ in illis in q̄bus timet̄ humoꝝ ebulitio: cōturbatio: & calefactio: cōpetit fleubothomia: & isti statim qñ sentiūt se calefieri debēt fleubothomari cū sit timor ebulitionis: cōturbationis: & calefactionis: pp̄ humoꝝ abūdātiā. Aliqñ tñ aliq̄ decipiunt̄ p̄ istā regulā: q̄a statim qñ sentiūt calefactionē & timēt de humoꝝ ebulitiōe statim fleubothomāt se. Et qñ istud est ex colere calefactiōe & incēsiōne: p̄ fleubothomiā nō cessat calefactio nec ebulitio: imo p̄ hoc augmētāt̄: q̄a fleubothomia humores cōmouet: & p̄ corpus currere facit. Et ergo nō cōpetit fleubothomia nisi hoc sit ex abūdātia humoꝝ qđ cognoscit̄ p̄ sudoris multitudinē & maxie in mane. Aliq. n. sunt qui nō sudant nisi quādo euacuatione indigent. Quinta regula est q̄ illis debet fieri fleubothomia qui habēt uirtutē fortē: & qui sunt sanguineę cōplexionis nō frigide & sicce. Vnde Rasis. vii. Alman. Corpora apta ad fleubothomiā & quæ habēt uenas amplas & manifestas: & corpora pilosa & bruna & ex colore rubeo & fusco mixtis sunt colorata: & iuuenes & adolefcētes & senes nō decrepiti: sed pueri: & infirmi nō sunt minuēdi nisi magna urgēte necessitate: & plurime istarū regularū colligunt̄ ex Aui. iiii. in. c. de fleubothomia.

Estas uer dextras: autūnus hyemsq; sinistras

Quattuor hęc mēbra. cephe. cor. pes. epar. uacuāda

Ver. cor. epar estas. ordo sequens reliquas.

¶ Hic pōit au

tor aliq cōcer /

nentia mēbra

euacuāda fleu

bothomia: & dicit. Prio q; i uere: & estate debēt euacuari uenę dex /
trę: ut dextrę manus uel dextri brachii uel pedis: sed i hyeme & au /
tūno debēt fleubothomari uenę sinistrę. s. sinistrę manus uel sinistri
brachii uel pedis. Et isti? cā pōt eē: q; uer ē multiplicatiuū sāguis:
& istas colerę: ergo i uere & estate debēt euacuari ille uene i qb⁹ ma
gis abūdāt sāguis & coleras: sed ille sūt uenę dextrę: q; i pte dextra
corpis situatū ē mēbrū gnātiuū sāguis. s. epar & receptaculū cole /
re. s. cistis fellis. Sed autūnus ē gnātiuus melācolię q; ēt coaceruat
& nō resoluit p hyemē: ergo i autūno & hyeme debēt fleubothoma
ri ille uenę i qbus magis dñat melācolia q; sūt uenę sinistrę: cū i sini
stra pte corporis ptineat splen: q; est receptaculū melācolię. Scdo dicit
q; ista q̄ttuor mēbra. s. cephe. i. caput. cor. pes. & epar. sm q̄ttuor par
tes anni sūt euacuāda: cor qdē i uere. epar i estate: caput i hyeme: &

Dat saluatella tibi plurima dona minuta
Purgat epar. splenē. pectus. p̄cordia. uocē
Innaturalem tollit de corde dolorem:

(pedes in autūno.

¶ Hic tāgit sex iuua /

mēta pueniētia ex fleu

bothomia uenę q; dī sal

uatella: & ē uena i dorso manus in loco q; est iter auricularē digitū
& medicū. Primū est q; ipsa purgat epar. Secūdū ē q; ipsa mūdifi
cat splenē. Tertiū ē q; mūdificat pectus. Quartū ē q; p̄seruat p̄cor
dia. i. orificiū stōachi a nocumēto. Quintū est q; aufert nocumēta
uocis. Sextū ē q; aufert dolorē inaturalē cordis: & rō oīum iuuamē
torę ē: q; p̄dicta uena ab oībus istis locis sanguinē euacuat: ut po
stea ēt patebit. pro maiori declaratiōe p̄dictorę: sciēdū ē q; i fleubo
thomia aliqñ apiunt uenę & aliqñ arterię. In aptiōne aut arterię est

timor: & huius cā potissima ē nimius fluxus sāguis: qui duplici cā
h3 fieri ī fleubothomia arterię. Vna cā ē caliditas uehemēs sāguis
arterialis: calidū. n. est facile mobile & arteriā dilatās & apiens: & iō
iuuat multū ad euacuationē sāguis in fleubothomia arterię. Secū
da cā est arterię mobilitas: & iō tardius ī ea uulnus curat cū uulne
ra nō sanant nisi quiescāt: pdest tñ ista fleubothomia triplr. Primo
cū ē ī corpe sāguis subtilis abūdātia. Secūdo qñ uaporosi. Tertio
qñ calidissimi: sāguis. n. subtilis: ex quo calor nālis & spūs fiūt: ha
bitat ī arteria: sed sāguis grossus: ex quo mēbra nutriunt ī uenis:
fiūt sāguis uaporosus in arteria cōtinet: & sāguis sanguineus in
uenis: sāguis ē calidissimus q a corde efficit & digerit: qđ est cali
dissimū membrū etiā cōtinet in arteria: alius aut sāguis in uenis.
Secūdo sciēdū q uenarū aptio est in multis mēbris: aliqñ ī brachio
siue manu magna: aliqñ in parua: aliqñ in pede: aliqñ in naso: aliqñ
in frōte: aliqñ in labiis: aliqñ in lingua: siue in palato: aliqñ ī angulis
oculorū uersus frontē: in manu maiori quē est ab ascellis usq; ad cu
bitos sunt qnq; uenę apiendę s̄m Rasis. vii. Almā. & Aui. loco pāl.
Vna uocat cephalica q est uena capitis. Secūda basilica q est uena
epatica. Tertia mediana siue cordiaca siue nigra: s̄m q uocatur ab
Aui. siue matrix: sicut uocat a Rasi. q̄rta ascellaris: & q̄nta funis bra
chii: in manu minori est sceiles siue saluatella: & ī brachio s̄m q cō
tinet maiorē manū: & minorē sunt aperiendę sex uenę: cephalica a
ptibus q sunt supra collū euacuat: & iō passionibus capitis ualet: ut
in enigranea: mania: & ī aliis calidis passionibus siue ex mā calida:
uñ & ista incipit siue orit̄ ab humero: & tendit v̄sus ptē sinistrā bra
chii: basilica euacuat īmediate a partibus sub collo ut a pectore &
epate: uñ ī passiōibus pectoris & epatis & similiū ualet: uñ ualet in
pleuresi: & icipit ista ab ascellari: & tēdit ad ptē domesticā brachii:
mediana v̄o ē media iter duas p̄dictas ī situ & ī cōpositiōe: qā ex eis

cōponit: est. n. ramus utriusq. Et est ē media in euacuatiōe: qā un/
diq. euacuat: & ab inferioribus ptibus sub collo: & a collo: & supra
collū. Vñ est uñs toti corpori in euacuādo: nō uñs sicut dicūt qdā:
qā a corde oritur: sed qā ramus est cephalice & basilice. Et ergo cū
uolumus fleubothomare de cephalica: & nō apparet: debemus acci
pe magis medianā q̄ basilicā: & sñr cū uolumus fleubothomare ba
silicā & non apparet: magis debemus fleubothomare medianā quā
cephalicā: qā magis cōuenit cū utraq. quā una cū alia: cū sit ramus
istag. & ista extrema: sceiles siue saluatella est uena q̄ est inter auri/
cularē & mediū: tēdēs plus uersus medicū digitū: & orit̄ a basilica:
& ista apit̄ in dextra manu in opilatiōe epatis: & in sinistra manu
in opilatiōe splenis: & q̄re hoc fit nescit rōne: sicut dicit Aui. sed ex/
periētia: hāc. n. inuenit Gal. p. somnū: ut ipse dicit: qā hēbat quēdā
in cura hñtē opilationē epatis & splenis: & somniabat se fleubotho
mare patiētē de illa uena: & sic fecit & curatus est: de ista fit fleubo
thomia ponēdo manū in aq. calida: qā subtilis est: iō ut ingrosset: &
dilateet: & ne uulnus claudat̄ citius debito: & ut sāguis grossus sub
tiliet: ascellaris est illa q̄ posita est sub basilica: & illa apparet ī liga/
tura brachii: & de ista idē est iudiciū cū basilica: fumis brachii est
illa q̄ est supra cephalicā siue os ultimū: siue altius brachii ysus ptē
siluestrē: & est idē iudiciū de ista & de cephalica: licet ergo p̄m Aui.
& Gal. in aptiōe uenę fit euacuatio uñs a toto corpe: nō tñ ab omni
bus uenis eq̄liter: ut uisum est: licet ēt uenę a toto corpore euacuēt:
nō tñ in eis est timor eq̄lis: imo cephalica p̄m R. a. vii. Alnā. est secu
rior: & basilica est magis timēda: & cardiaca ēt multū est timenda:
licet minus q̄ basilica: cephalica est securior: qā neq. iuxta eā est ner
uus: neq. arteria: neq. sup. eā: sed sub cardiaca est neruus & altius su
pra eā est neruus subtilis: iō timēdū est ne incidat̄ neruus: basilica ē
piculosa ualde: qā est sub ea arteria: & iuxta eā est neruus & mascu

lus:& iō est timenda ualde:scieles siue saluatella nō est piculosa:sed
tñ subtilis est.& iō ut apiat:melius est q̄ ponat in aq̄ calida. In pe
de sūt tres uene.s.sciatica:sophena:& uena poplicis:& hęc apiunt
cū uolumus trahere sanguinē ad partes inferiores:ut in puocatiōe
mēstruor̄:& illa quæ est in poplice s̄m Aui.magis ualet q̄ sophena
aut sciatica:qa p̄pingor est matrici:& iō melius pōt ab ea trahere:
sophena vō a uirga testiculis & a matrice sanguinē attrahit:sed scia
tica ab anchis renibus & mēbris q̄ sunt situate v̄sus partē siluestrē
melius trahit:sophena vō & a m̄rice a mēbris positus uersus ptē do
mesticā:licet sint rami unius uenę:in medio frōtis est uena una quę
apienda ē in antiq̄tis passiōibus faciei:ut i morphea:& impetigine
scabię:& in passiōibus oculor̄:prius tñ d3 fieri minutio de cephal
ica:& s̄l̄r est una uena in naso:& in utriusq̄ aptiōe d3 collū ligari:&
postea apiri una ante aliā:p ligationē.n.colli melius manifestat. In
aliis ēt sūt uenę q̄ apiunt pp apostemata existētia in ore:aut gingi
uis:cephalica tñ prius minuta:in palato sunt q̄ttuor uenę:quę si ape
riant ualēt fluxui reumatis:& ad dētes in eis faciētes dolorē.& iste
uene sunt manifeste:& debēt apiri materia digesta:itē q̄dā sunt ue
ne in angulis oculor̄ uersus frontē:& apiunt in passionibus ocu
lor̄:cephalica prius minuta:itē q̄dā sunt uene sub ligna q̄ apiunt
in squinātia:cephalica prius minuta:itē uene que sunt in timpori
bus incidunt pp emigraneā:& pp dolorē magnū capitis:& egritu
dinē capitis:diuturnā:& iste sūt quas uocat Ipo.& Aui.Iuuenales:
quar̄ incisio reddit hoīem ipotentē gnāre:itē in collo ēt sunt uene q̄
uocant guides q̄ minuēde sunt i p̄cipio lep̄:& maxie qñ anhelitus
angustat:uñ i s̄qnātia ipediēte anhelitū minuūt.

CIn hoc passu autor
duo notat.Primū ē q̄
si dolor capitis accidat

Si dolor est capitis ex potu limpha bibat
Ex potu nimio nā febris acuta creat.
Si uertex capitis uel frons estu tribulent

Típora frósq; simul moderate sepe fricē ex potu nimio & maxie
Morella cocta nec nō calidaq; lauent. uini uel alicui⁹ alteri⁹ po
tus: quoq; tigit hoies ine/

briari: tūc supbibi d; aq; frigida q̄ sui frigiditate atq; igrossatiōe ipe
dit ne fumi ex tali potu eleuati ccrebrum ledāt uel ad ipm eleuent.
Secūdū ē q; si sumitas capitis uel frōs nimio calore uexet: tūc de/
bēt típora & frōs moderate fricari: & postea debēt ex aq; decoctio/
nis morelle calida lauari: qa morella q̄ a cōib⁹ medicis solatrū dī hz

Temporis estiu ieiunia corpora siccāt:

ifrigidare: qa frigida ē.

Quolibet i mēse cōfert uomit⁹ quoq; purgat

¶ In hoc passu au
tor plura notat. Pri
mū est q; ieiunare

Humores nocuos stōachi: lauat ambitus oēs

Ver autūnus hyems estas dominae in anno

Tempore uernali calidus fit aer humidusq;

Et nullum tempus melius fit fleubothomiē.

Vsus tūc homini ueneris cōfert moderatus.

Corporis & motus uentrisq; solutio sudor

Balnea purgent: tunc corpora cū medicinis

Estas more calet sicca nascatur in illa.

Tūc quoq; p̄cipue colerā rubeā dominari.

Humida frigida fercula dent: sit uenus extra

Balnea nō profunt: sint rare fleubothomiē.

Vtilis est requies: sit cū moderamine potus

multū exsiccāt cor
pora i estate: qa ex
quo estas de nā ē ca
lida & sicca: ipsa re
soluit humiditates
corpis: q̄ ēt resoluū
tur p sudores i esta
te multiplicatos: &
sic supueniēte ieiū
nio corpa plus ex/
siccant: qa absente

humido cibali: calor nri corporis agit i hūiditates pprias ipsas exsiccā
do: & ergo bñ dicit Ipo. vii. pti. āpho. corpib⁹ hūidas carnes hñtibus
famē adhibere puenit. Fames. n. corpa exsiccāt. Secūdū ē q; uomit/
tus p̄fert quolz mēse: qa p uomitū euacuāt hūores nociui cōtenti in
toto ābitu stōachi: & istud ēt uoluit Aui. iii. i. i. c. xiii. de iuuamētis q̄
affert uomitus: cū dixit: q; Ipo. p̄cepit uomitū fieri bis in unoquoq;

mēse. s. duob' dieb' cōtinuis: ut scdo die expellat' illud q' prio die nō
potuit ipelli: & p hoc s'm Ipo. cōsuat' sanitas: cū talis uomitus mū/
dificat stōachū euacuādo fleuma & colerā: stōachus. n. non h3 aliqd
q' mūdet ipm sicut itestina hnt colerā rubeā ipsā mūdificātē: & po
stea Aui. lo. p'al. pōit plura alia iuuamēta uomit' bñ facti: quoz. Pri
mū ē q' p'fert grauitati capitis: & hoc ē uerz qñ illa grauitas accidit
ex mā hūorali uaporosa pueniēte a stōacho & mēbris inferiorib' ad
caput: si. n. grauitas corpis fieret a nocumēto p'prio ipsi' cerebri: tūc
uomit' magis noceret q' p'ferret. Scdm ē q' clarificat uisū: & hoc qñ
obscuratio uisus puenit ex mā uaporalis pueniēte a stōacho ad ipsos
oculos alias at nō. Tertiū ē q' auert fastidiū. i. nausēā & abhomina
tionē: remouēdo & euacuādo hūorē a stōacho q' ē cā fastidij. Quar
tū ē q' cōfert ei ad cui' stōachū descēdit colera corrūpēs eius cibū.
Quitū ē q' remouet abominationē q' fit pp unctuositatē. Sextū ē
q' remouet cām desiderij. & illud q' facit desiderare acutū ponticū
aut acetosū: q'a uomit' remouet cām oium istaz dispōnū: iā remota
cā remouet effectus. Septimū ē q' p'fert laxitati. i. cathecie q' p'cedit
ydropisim: euacuādo mās tal' laxitatis & mūdādo stōachū. Octauū
est q' p'fert ulcerib' i renib' & uesica diuertēdo mās currētes ad illa
loca ad ptē oppositā. Nonū ē q' ēt p'fert lep maxie qñ fit cū uomiti
uo forti: siē elleboro: q'a tal' uomitus euacuat mās q' sūt i locis remo
tis & difficilis eradicationis: ex qbus fit lepra: ēt uomitus corrigit di
gestionē primā: ex q' alie. digestiōes melius fiūt: uñ lepra peccat i cor
ruptionē digestiue. Decimū ē q' p'fert maliciē coloris i cute ex aliquo
hūore diuertēdo ipm a cute. Vndecimū ē q' p'fert epilepsie stōaticē
euacuādo hūorē cōtētū i stōacho: ex cui' effumatiōe causat' epilepsia.
Duodecimū est q' p'fert ictericiē: maxie illi q' ē ex opilationē. Nā pp
motū fortē i uomitu: mā opilās mouet & remouet a loco i quo facie
bat opilationē. Si i' euacuat' mā fleumatica p uomitū q' cōiter est cā

istius opilatōis. Decimūtertiū ē q̄ cōfert asmati euacuādo materiā
āncedentē ex stōacho: q̄ fouebat māz asmatis: & ēt calefaciēdo mē/
bra spūalia & pulmonē: ex quoz calefactiōe seq̄r cōsūptio supflui
tatū faciētiū asma. Decimūq̄rtū ē q̄ cōfert tremori & paralisi eua
cuādo māz istaz passionū. Decimūq̄ntū q̄ cōfert hñtib⁹ uiscera ni
gra magna sup ptes extremas: diuertēdo hūores a ptribus extremis.
Et l3 uomitus debite ministratus ista cōferat iuuamenta: supflue tñ
factus multa iducit nocumēta: q̄a debilitat stōachū & resoluit ipm:
& facit eū aptū ut materiē fluāt ad ipm: & obest pectori & uisui &
dētibus: & antiq̄s capitis dolorib⁹ &c. Prout dicit Aui. iiii. i. c. xiiij.
Tertiū q̄ notat hic tex. ē q̄ q̄tuor sūt tpa anni. s. uer estas autūnus
& hyems: put manifestū ē: & iter ista tpa uer ē calidū & humidū: &
hoc respectu alioz tēpoz: licet ī se sit tps tēpamēto attinēs: ut uult
Gal. ī de cōplexiōibus. Et ex isto seq̄r q̄ istud tps magis aptū ē fleu
bothomiē: q̄a magis ē multiplicatiuū hūoz q̄ alia tpa. Et ergo ēt isto
tpe pōt cōuenire moderatus usus coitus & motus tēpatus: & uētris
solutio siue fluxus: & sudor tēpat⁹: & silr balnea tēpata ad diminūē
dū repletionē. Et ergo ēt istud tps aptū ē ad purgationē corpis cū
medicinis. Quartū ē q̄ estas calefacit & exsiccāt: & ergo ī ipsa ēt
multiplicat⁹ colera rubea q̄ calida ē: & sicca: pp hoc ēt ī estate fercula
debēt eē frigida & hūida ad remouēdū distēpātiā caliditatis & sic/
citat̄is ex cōplexiōe estatis iductā: & d3 fieri abstīnētia coitus: cū ta
lia ēt exsiccāt: & abstīnētia a multis balneis: silr de cā: & rara fleubo/
thomia: eadē de cā: nisi necessitas hoīez cōpellat: & d3 fieri qes: & pau
cus motus: q̄a qes hūectat: & multus motus nimiū exsiccāt: & d3 hō
p̄dicto tpe uti potu cū moderamine & maxie frigidus: q̄a ex supflua
sūptiōe pot⁹ frigidi pp aptiōē poroz aliqñ seq̄r subita ifrigidatio
corpis uel paralisis: siue laxitas mēbroz: uel mors subita. A qua nos
defendat q̄ eternaliter uiuit: & regnat in secula seculoz. Amē.

¶ Impressum Venetijs p Bernardinū Venetū de Vitalibus.

Or magr

S
Regimen
ca.1500
(828.)

